

THE DEVIL'S NOTEBOOK

ANTON SZANDOR LAVEY

şeytanın defteri

giriş

Kitapları bir milyondan fazla satmış olmasına rağmen, puling endüstrisi Anton LaVey'i görmezden gelmeyi seçti. bu

kitap ticareti yayını. Publisher's Weekly, Anton LaVey tarafından veya onunla ilgili bir yayını hiç incelemedi. Kilise'nin kurucusunu "ortaya çıkarmaya" veya "çözmeye" çalışan ara sıra histeri kıskırtıcı parçaların yanı sıra. Şeytan, yazılı ve elektronik medya, onun yazılarının gerçek doğasına yönelik bir karartma uygulamayı seçti. Sözde "alternatif" basının çoğu, ana akım basının, Anton LaVey'in yokluğunu dilemek için çalışmasına veya yaşamına karşı çıkmamasına öncülük etti. Neden? Niye? Tek kelimeyle korku. Ana akım, Hristiyanların aşağılanması ve alay edilmesinden korkuyor. Politik olarak doğru olan birey, kendi kimliğinin açgözlülüğünden korkar. Okültnikler, LaVey'in müstehcen mu mbo-jumbo tutkularını şımartmayı reddetmesiyle tehdit ediliyor. Giderek daha fazla alaycılaşan eşitlikçi toplumumuzda, Anton LaVey'in gösterişli birinden uzak durulmalı, boyutları küçültülmelidir. Günümüzün mavi eğilimli vaazcı politikacılarının aksine Anton LaVey, Joe Citizen'in gündelik sıkıcılığında kendini rahat hissetmesine izin vermiyor. Aksine. Joe vatandaşı ne zaman bu çağdaş Merhametsiz Ming'in hayaletiyle yüzleşse, kapamayacak kadar korkak olduğu yasak zevkleri, yaşayamayacak kadar ihtiyatlı olduğu bir hayatı hatırlatır. Joe Citizen, rasyonelleştirmelerinde, yakasına bir Goodguy Rozeti ilişitir ve rahatsızlığının nesnesine haklı bir alay yansıtır. "Bu Anton LaVey, ne sahtekarlık!" Belki de Şeytan'a hakkını vermenin zamanı gelmiştir - LaVey sayesinde halk, Freaks, Nightmare Alley, 1930'lar ve 1940'lardan gelen Theremin ve çağırıştırıcı melodiler gibi "inanılmaz derecede tuhaf" film ve müzikleri yeniden keşfetti, LaVey bu filmlerin birçoğuna katkıda bulundu. Kenneth Anger'ın Hollywood Babylon'unda daha ünlü fotoğrafları olan LaVey, diğerleri arasında "psşik vampir" terimini kullandı, LaVey' Otomatları, robotik ve teledildonik alanlarında araştırma ve geliştirmeye ilham verdi. Belki de en önemlisi, başka hiçbir insan yirminci yüzyılın ikinci yarısında Batı yaşamının gölge amacını bu kadar iyi aydınlatmamıştır. LaVey'in tekrar tekrar vurguladığı gibi, Satanizm ağır metal müzikle veya çocukların veya hayvanların boynuzlu bir tanrıya kurban edilmesiyle ilgili değildir. Bunlar zayıf ve kafası karışık olanlar için antikalardır. Anton LaVey'in Satanizm markası, çok daha zor ve canlandırıcı bir görevi içeriyor: Başarıyı tüketiciliğe ve bireysel gücü sürü zihniyetine tercih eden ilkelerin realpolitik uygulaması. LaVey'in Satanizmi, her türlü hevesten kaçır. Bu, bir tanıma çağrısından daha az bir harekettir. Bir önerim var. LaVey'i başkalarının söylediği şey için değil, söylediği şey için okuyun.

Adam Parfrey
Ekim 1992

Önsöz

Bilinen bir Satanist'in varlığının başkalarında bu kadar korku uyandırması şaşırtıcı. Hiç reklam yapmayan insanlar dini

geçmişleri, bir "Şeytana tapan" ile karşı karşıya kaldıklarında aniden dindar olurlar. Geldiğimden haberdar olanların boyunlarında ne sıklıkta haçlar görüyorum - sanki Lugosi'nin Drakula'sı gibi güçsüz bırakılacakmışım gibi. Ve bu tür önlemler beni şaşırtmadığında, odayı gerçekten gergin ter kokusu dolduruyor. İşte o zaman, eğer bu terim kullanılmışsa, kendimi sadist hissediyorum. Büro çekmecelerinin dibinden kurtarılan, ilmiyalden beri giyilmeyen o tozlu haçları görmeyi seviyorum. "beni tekmele" de diyebilecek müjdeciler tampon çıkartmaları. Küçük altın haçlar. Rol modellerinin ölümünün sembolünü küçük elektrikli sandalyeler, gaz odaları veya cellat ilmiği gibi boyunlarına takan Hristiyan propagandasının acınası kurbanları, aslında onları koruyacağına inanıyorlar. Onları neyden koruyun? Olası samimiyetim ve dostluğum?

Uyuyan bir inanç sergilemek, onların güvende olmalarını sağlar - reklamı yapılan deodorantları kadar güvenli ve emin - bana Satanizm hakkında sorular sorarlar. Maddi olmayan varlıklardan korkmak nasıl bir şey? Hiç bilmiyordum, çünkü huzuruma yönelik çok gerçek tehditlerden her zaman payıma düşeni almışımdır. Satanizm'e çaresizlikten değil, etrafımda bu kadar çok dar görüşlü insan olduğu için mantıklı bir dehşete kapıldım. Düşündüm, harekete geçtim ve bunun üzerine kendimi uzaklaştırmış buldum. Bir bak bakalım, ben bir Satanisttim. Gururlu bir dışlanmış. "Adil", "iyi", "doğru" olanlar korkak olanlar tarafından örneklendirildiyse, onlardan hiçbir parça istemedim.

Satanizm markam, sürü zihniyetine ve kurumsallaşmış düşünceye nihai bilinçli alternatiftir. Bireyleri yeniliği yok eden bir akılsızlık bulaşmasından kurtarmak için tasarlanmış, üzerinde çalışılmış ve uydurulmuş bir dizi ilke ve alıştırmadır. Düşünceme "Satanizm" adını verdim çünkü bu isim altında en çok uyarıcıdır. Teşvik edici koşullar altında öz disiplin ve motivasyon daha kolay etkilenebilir. Satanizm "karşıtlık" anlamına gelir ve uyumsuzluğun tüm sembollerini özetler. Satanizm, bir yükümlülüğü avantaja, yabancılaşmayı münhasırlığa dönüştürmek için güçlü bir yeteneği öne sürer. Başka bir deyişle, Satanizm olarak adlandırılmasının nedeni, eğlenceli, doğru ve üretken olmasıdır.

Aşağıdaki 25 yıllık şeytani düşünceyi temsil eden denemeler, parçalar ve parçalar koleksiyonu, en katı anlamda Şeytani bir edebi alıştırmadır. Her bölüm, bir heves veya fantezinin bir hoşgörüsüdür. Her biri, yazılanların iyi mi, kötü mü, saldırgan mı, hoş mu, hatta baskı görsün bile, ruh hali veya fikir kendini gösterdiği gibi yazılmıştır. Her biri kağıda döküldü çünkü bunu yapmaktan kaçınmak kendini inkar etmek anlamına geliyordu.

Acı olan denemeler, kartlar dağıtılırken acılığın ritüelleştirilmesi, ortam, biçim ve stil inişi ile oluşturuldu. Eğitici veya teorik denemeler, önce kaydedilmesi gereken fikirler olarak, sonra da yazılı denemeler olarak ortaya çıktı. Bazıları uzun yıllardır toz topluyor ve zamanlama bunların serbest bırakılmasını gerektirdiği için dahil edildi. Biraz güncellendiyse, bunun nedeni popüler çılgınlığın karşılaştırmalar yapılmasını zorunlu kılmasıdır. Bir Şeytanın Defteri, farklı gözlemler ve paradoksal teoriler içermelidir. Hayatın kendisi gibi, tutarsızlığında tutarlıdır.

Anton Szandor LaVey

Durango, Meksika

31 Ağustos XXVII Anno Satanas

ŞEYTANIN DEFTERİ

Cehennem oldukça havalı bir yer olmalı, çünkü
dini icat eden adamlar kesinlikle

herkesi dışarıda tutmak için çok çaba sarf etmek.

-- Al Capone

Melankoli İçin Bir İlaç veya

DB'lerden Nasıl Kaçınılır?

Batı uygarlığında hiçbir zaman insan, kendisini zayıflatmak ve yok etmek için hesaplanan bu kadar isteyerek entrikaları kabul etmemiştir..

Pek çok insan, gelecek bin yılın batıl korkularına yaklaştığımız bu yılları hayatlarının en çalkantılı dönemi olarak gördü. Kargaşa, depresyon, hayal kırıklığı, paranoya, ıstırap, kaygı, hastalık ve akla gelebilecek her türlü halsizlik. Yeats'in "The Second Coming" adlı şiiri sosyal iklimi iyi ifade eder. Elbette bir açıklama ya da en azından spekülasyon sıralıdır.

Bazı malzemeleri inceleyelim. Amerikalıları kişisel düzeyde, vatansever veya başka bir şekilde içeren hiçbir denizaşırı savaş yok. Toplumun zihinlerini ve duygularını işgal edecek evrensel bir düşman yoktur. Bu nedenle düşmanlar, tehditler ve diğer sorunlar, zamanında ve kolayca ilişkilendirilebilen çeşitli kaynaklardan ortaya çıkmalıdır. Korkuların ve endişelerin medya tarafından yeniden uygulanması her zaman zirvede. Prime-time TV, ister gerçek (haber yayınları) ister kurgusal veya belgesel özellikler ve diziler yoluyla gerilim ve kriz dağıtır. Bu, demoralizasyon değil, "eğlence" olarak kabul edilir.

Sokaklarda gezinmenin güvenli olmadığı, sörflerin yüzme için güvensiz olduğu ve hatta inekler için güvenli olmayan otlakların ("Şeytani Sığırların Mutilasyonu") olduğu şikayetleri dile getirilirse, insan cılız insan formunu nerede gösterebilir? Bir otomobilin güvenliğinde mi? Belki, ama zorunlu güvenlik cihazlarının sağladığı sahte güvenlik duygusuyla birleşen bilinçaltı moral bozukluğu ne olacak?

Tıptaki hızlı ve radikal gelişmelere rağmen neden daha fazla insan hastalanıyor? Belirli semptomların hemen tespit edilmesinin vurgulanmasının ciddi hastalıkları önlemesi beklenir. Herkes iç gurguları dinlerken, yumruları hissederken ve her acıyı düşünürken aşırı duyarlılıktan kaçınılamaz. Diyet ve egzersiz için tüketen bir endişe, arabada oturup Big Mac'leri yutmaktan daha mı sağlıklı bir yaşam sağlar? Korumacıların, kimyasal pompalanmış tavukların, cıva ile doyurulmuş balıkların veya gıdaların kendisinin etkilerinden korkmak mı?

Evinizin ve ailenizin güvenliğinden endişe duyan yasalara saygılı bir vatandaşsanız, bir silahınız varsa ve bundan böyle "Cumartesi Gecesi Özel'i olan çılgın bir silahlı adam" olarak sınıflandırılırsanız, kendinizi bir suçlu gibi hissetmeniz sağlanır. Sorumlu ve vicdanlı olduğunuzu bilseniz de, yine de damgalanma konusunda moraliniz bozulur.

Geçmiş günlerde, statik tutunma tarafından moraliniz bozulmadan önce, bu, ağız kokusu veya BO veya hoş olmayan çıtıtlar veya Sanforized olmayan Gaposis idi. Bu tür önemsiz sosyal dışlamalar için endişelenmek yeterli olsaydı ne kadar kolay olurdu. Şimdi, tasmanın etrafında dönmeye ek olarak, bağıışıklık sisteminize yönelik tehditler, mikrop savaşı, telefon dinleme, yeni kanser virüsleri, Gerçek Hükümdarlar için tuzak görevi gören komplocu politikacılar, hükümetin çöküşü, sokaklardaki tehlikeler ile karşı karşıyasınız. en

otoyollar, sahiller, artan gıda fiyatları, benzin, yüksek vergiler ve... bilinmeyenler! Başka bir dünya mı izliyor? UFO'lar ön bahçenize inmek üzere mi? Ve The Good için Satanizm tehdidi hala iyi bir korku kopyasıdır.

Karşı konulmaz bir şekilde platosuna ulaşan büyük DP'ye (Demoralizasyon Süreci) karşı kendinizi nasıl aşılayabilirsiniz? I) Ne olduğunun farkına varın: Malthus yasasına göre kendi kendini gerçekleştiren kolektif bir fenomen. Güçlünün zayıftan ayrılması, tepki verenlerin algılanlardan ayrılması. Norbert Wiener, insan termostatlarının mevcut örneklerini ve davranışlarını görmekten memnun olacaktır. İnsan daha önce hiç bu kadar kontrol edilebilir ve kolay programlanmamıştı ve aptalca bir şekilde kendini gelişiminin herhangi bir döneminde olduğundan daha sofistike görmemişti.

2) Popüler eğlencelerden kaçının. Başı kuma gömük tavrı evrensel olarak alay konusu olan devekuşundan bir ders alın. Zamanlılık moral bozukluğunun temel bir bileşeniye, varoluşçuluk mükemmel bir araçtır. "Bugün için yaşa - geçmiş ya da geleceği düşünme" ifadesi, "Bugünü yaşa" için yanlış bir şekilde kullanılmıştır. Hepimiz yakın durumlara cevap vermeliyiz. Onlardan ya faydalanırız, onlarla başa çıkarız ya da onlara yenik düşeriz. Ancak, herhangi bir potansiyel sorunla karşılaşmak için yolunuzdan çıkmayın veya ihtiyacınız yoksa endişelenmeyin. Yapanlarla da sosyalleşmeyin. Seni aşağı indirecekler. TV, sanıldığı gibi "eğlence" ortamı değildir. Gazeteler ve süreli yayınlar da öyle değil. Pop müzik, sözleri ve armonileri bilinçsizce şimdiye kadar ölçülen "ilgili" müziktir. Filmler ve oyunlar, basitçe TV ücretinin çeşitleridir. Sırtınızdaki kıyafetler bile "şık" olsalar bile farkında olmadan sizi sürüye entegre eder. Durun ve satın aldığınızı, gördüğünüz, dinlediğiniz veya yaptığınız her şeyin popüler olup olmadığını düşünün. Eğer öyleyse, programlanmıştır ve beğenin ya da beğenmeyin, siz de öylesiniz. Bütün bunlar, popüler olduğun için tüm aktiviteleri durdurduğunuz anlamına mı geliyor?

Bunu çözersin. Bir Sataniste kolayca gelmelidir.

3) Şimdiki zamanla gerçekçi ve minimal bir şekilde ilgilenerek ve geçmiş ve gelecek üzerinde durarak DP zaman/uzay eğriliğinden kurtulun. Entrika veya kriz oyunu oynamanız gerekiyorsa, geçmiş skandallara ve öfkelere bakın. Modası geçmeyen veya henüz moda olmayan şeyleri patronlaştırın. Mevcut adetlerin habercisi olmayan kişileri arayın. Mevcut fobilerle ilgisi olmayan eğlenceleri keşfedin ve paylaşın. Kendinizi başka bir sosyal iklimin hatırlatıcılarıyla kuşatın ve onları kristal bir küre gibi düşünün. Nostalji eğilimi, DP'lere karşı anlaşılabilir bir isyandır. Tek kusuru, onun da moda olması ve sadece şimdiki yaşamlarımızda prime-time'ı işgal eden hardcore downer'ların etkisini yumuşatmasıdır. Bunun yerine, "nostalji" olarak etiketlenenler yerine kişisel olarak tatmin edici şeyler ve durumlar üzerine düşünün.

Evet, bu yıl birçoğunuz için işlerin ne kadar zor olduğunun farkındayım, çünkü böyle bir yumuşama sürecinden çok az kişi etkilenmedi. Kaostan, Birinci Yılda doğmak için Beytüllahim'e doğru eğilen kaba canavar ayağa kalkmayı, yeniden yürümeyi öğreniyor ve O'nun ayak sesleri rastgele karışıklıklar yaratıyor. Onuncu Anahtar, Satanist ve Satanist olmayanlar için gökyüzünü karartan gök gürültüsünde kendini gösterdi. Acılarının nedenlerini ve nedenlerini bilmek satanistlerin işidir. Ve tüm akrabaları gibi -- Cain, Prometheus, Orpheus, Frankenstein -- fark ederek... Bizler, kısmen ya da tamamen, kendi sorunlarımızdan ve kalabalıkların sorunlarından sorumluyuz. Hayatta kalmak için genel bir bakış şarttır ve ekilenler yakında biçilecektir. Aden'in doğusundaki bahçedeki güllerin dikenleri olacak. Çiçeği ne olursa olsun,

Rege Şeytanlar!

Kötü Olmanın Önemi Üzerine

Ciltler, insanın zulmü ve zorbalığının tarihini çizdi. Kaç kişi temel rolünü düşündü? insani gelişmede kötülük?

Tarafsız bir araştırma, hiç şüphesiz kötü adamı isimsiz kahraman olarak nitelendirecektir. Pasaklı dindarlar hala Satanistleri eski, uygun kalıba sokarken, çağdaş Satanizm'in kolayca elde edilebilen literatürü, dini düşüncede değişime ilham verdi. Modern ilahiyatçılardan böyle bir kabul bekleyebilir miyiz? Tabii ki değil. Bununla birlikte, değişimin katalizörü olan her zaman bir kötü adamdır.

Şu yeni örnekleri düşünün: Aleister Crowley "dünyanın en kötü adamı" olmasaydı, Gerald Gardner ve Margaret Murray gibileri "aydınlanma" amacıyla sahneye çıkamazdı ve Dennis Wheatley açlıktan ölmek üzere olan bir korsan olabilir. Kimliklerini Crowley'nin öfkesine borçlular. Cehennem Melekleri böyle bir öfkeye neden olmasaydı ve The Wild One ve Scorpio Rising gibi sinema filmlerinde ritüelleştirilmeseydi, motosiklete (ve milyarlarca kârına) "temiz, sağlıklı" bir ilgi gelişmeyecekti. Kötülüğün cazibesi, güneşte eğlence değil, gizlice mevcut bisiklet hareketini doğurdu. Kirliliğin azaltılması, ekonomik ulaşım -- motosiklet sürmenin diğer tüm gerekçeleri dindarlık araçlarıdır. Merhum Senatör Joseph McCarthy auto-da-fe'sini yapmamış olsaydı, "Politik Doğruluk" hareketi olmazdı. Hitler Yahudileri ayrımcılığa uğratmasaydı, İsrail ulusu asla gerçekleşmeyecekti.

Her Charlie Manson'a karşılık, işlediği suçlar karşısında haklı bir öfkeyle kıvranabilecek bir milyon sağlam vatandaş vardır. Küçük, yaşlı bir bayan güpegündüz saldırıya uğrarken, "müdahale etmek" istemeyerek boş boş duran aynı iyi insanlar, suça karşı daha güçlü yasalar için başlarını bağırarak her zaman korkaklıklarını hafifletirler. Unutma, başkasının kaldıramayacağı kadar büyük bir talihsizlik yoktur.

Bir kötünün kötü olduğu söylenir, ancak kayıtsız bir drone çok daha kötüdür. Rakiplerinin kahraman olarak kabul edilebilmesi için bir kötü adam damgalanmalıdır. Bu kahramanlar, işlerde bazen "ilerleme" ile karıştırılan bir değişikliği uygulayan basitçe reaktörlerdir. İnsan tepkisini harekete geçiren nedir? Ya özünde ya da yapmacık olarak "kötü" olarak kabul edilen bir güç.

Kötülüğün takdire şayan bir amaca hizmet etmesi için bir yöntemi olması gerekir. "Kötü" eylemlerde bulunarak varlığını haklı çıkardığını düşünen en alt düzeydeki sözde Satanist, en aldanmış olanıdır. Bolca kanıtlandığı gibi, Huey Long ve George Wallace gibi - pek çokları tarafından kesinlikle kötü olarak kabul edilen - Derin Güney dönemleri yine de büyük ölçekte tepki gösterdi. Gün için "kötü" eylemi bir kelebeğin kanatlarını koparmaktan ibaret olan sürüngen, her zaman üretken bir tepkiye neden olmaz. Haklı olarak kötü olarak kabul edilemez. Sadece aptal.

Kötü adam ne kadar görkemli olursa, topluma o kadar faydalı olur. Küçük çaplı kötü adam, yalnızca içinde faaliyet gösterdiği mikro kozmosu etkiler, eğer yaptığı kötülük eylemi, normal etki alanının ötesine yayılacak kadar iğrenç olarak kabul edilmezse. Bir kötü adam evrenselliğe ulaştığında, ona şeytanlık mantosu verilir. Bununla birlikte, gerçek bir kötü adam, kötülüğün uygun bir düzenlemesi olarak hizmet etmek için öne çıkmıyorsa - dolayısıyla iyi adamın davasına hizmet ediyorsa - böyle bir kişi geliştirilmeli ve bazen icat edilmelidir.

Kötülük şans eseri ortadan kaldırılmış olsaydı, ırk ataletten ölecekti ... en azından mevcut zihinsel ve duygusal gelişim standartları altında. Kötü adamın can sıkıntısının en zorlu düşmanı olduğu, Good News adlı kısa ömürlü bir tabloid tarafından oldukça tuhaf bir şekilde kanıtlandı. Halkın cinayet, tecavüz, savaş, isyan, skandal ve felaket gibi standart gazetecilik ücretlerinden bıktığını hisseden İyi Haber tam da bunu bastı -- iyi haber. Zamansız olmayan bir şekilde ölmeden önce iki ya da üç sayıyı yığıtçe sürdürdü. Neden öldü? İyi haber sadece doğrudan ilgililer için gerçekten iyidir. Çoğu insan o kadar boş ve yararsız hayatlar sürer ki, sadece kötü haberler onları daha iyi hissettirir. Daha iyi değilse, kesinlikle daha iyi. Kişi başka hiçbir şey için tanınmazsa, "iyi" olduğu güvencesiyle rahat edebilir. hangi çoğu durumda "doğru" ile eşittir. Bir kötünün ona sövmesi olmasaydı, hiç doğmamış olabilirdi. Evet, kötülük, onu en çok kınayanların en büyük kurtarıcısı ve destekçisidir.

Ördek gagalı Platitudes

Zenginler daha da zenginleşir ve fakirler daha da fakirleşir.

Zenginler daha da zenginleşir, ancak kaybedecek çok az şeyi olan veya hiçbir şeyi olmayan yoksullar, sadece daha zengin olabilir. Çalışkanlık yapmazsa, sadaka yapar.

!

Bütün dünya bir sevgiliyi sever.

Patronlar aşıklardan nefret eder çünkü akıllarını işlerinde tutamazlar. Sevgisizler, kıskandıkları için sevenlerden nefret ederler. Aşıklar bile diğer aşıklara karşı biraz sabırlıdır. Başkasının seçimini düşünüyorlar
aşk nesnesi kendilerinininkinden daha aşağıdır.

!

Hayattaki en güzel şeyler bedavadır.

Sizin için ücretsiz olabilirler, ancak başka biri onlar için para ödüyor.

!

Dürüstlük en iyi politikadır.

Şunu okumalı: "Güvenilirlik en iyi politikadır."

!

Güzellik sadece cilt derinliğindedir.

İçinde bulundukları durum nedeniyle düşmanlık beslemekten başka bir şey yapamayan çirkinler için bir merhem. Sade ve çirkin olan, çoğu zaman bir ahlaksızlığın ardındaki düşmanlığı gizler.

ya da bazen "iç güzellik" ile karıştırılan sevecen cephe.

!

İlk başta başaramazsanız, tekrar deneyin ve deneyin.

Kendine bir haşere yapmanın kesin bir yolu. Daha iyisi: "İlk başta başaramazsanız, bekleyin ve ne olduğunu görün. Hiçbir şey olmazsa, farklı bir şey deneyin.

yaklaşmak. Hala başarısız olursa, birini veya başka bir yeri deneyin."

!

Sıkı çalışmanın yerini hiçbir şey tutamaz.

Başkalarının senden beklediği kişiysen, ne kadar ya da ne kadar beklediğinin önemi yoktur.
ne kadar az şey yapıyorsun

İyi Adam Rozeti

İnsan bencil bir yaratıktır. Hayattaki her şey bencilce bir eylemdir. İnsan başkalarına yardım etmekle ilgilenmez, yine de ister diğerleri onun olduğuna inansın. Bencillik gurura benzediğinden ve kibir şeytanın işi olarak kabul edildiğinden, gururlu olmanın ilk kuralı, yakasına bir Goodguy Rozeti ile bir dindarlık ve hayırseverlik sergisi yapmaktır.

İnsan, Goodguy Rozetini çıkarmadan kendi tanrılığına bir adım daha ilerleyemez.

İnsanlığın gerçek kurtarıcıları, örnek yaşamlar sürenler değil, insanın İyi olarak ölmesini sağlayanlardır. Hitler, kendisine karşı sağladığı davayla sayısız milyonların erdemli olmasını sağlar. Ahlaki düşmanlarda tespit edilen herhangi bir iyilik görüntüsü, Goodguy Rozeti'nin parlaklığını köreltiyor gibi görünüyor. Goodguy Saints genellikle sadece yoksunluk yarışmalarında kazananlardır. İnsan doğasının algılayışlı bilginleri ve nesnel öğrencileri, tarihin azizlerinin çoğunun, saf ve koşullu çokluğa başka bir kamusal resim sunarken, gizlice hayatın ödülleri tattıklarından kaçınıyorlar. Leopold von Sacher-Masoch Kürklü Venüs'ü henüz yazmamıştı, ancak dini ve laik Severinler bir düzine zloti idi.

Şeytan, Kilisenin şimdiye kadar sahip olduğu en iyi arkadaş olmasının yanı sıra, bireye İyilik mantosunu da bahşeder. Şeytan hangi alegoride çağrılırsa yaratılsın, ona en çok ihtiyacı olanlar için bir tepki aracı haline gelir. Özünde kötü insanlar genellikle Goodguy Rozetlerini sergileyen ikiyüzlüdür; onlara musallat olacak bir düşmanları olmadan hiçbir zaman inanılır bir anlamda İyi olamazlar.

Bu, kişinin bir adaletsizliğe kızmaması veya güvenliğini ihlal eden her şeye karşı sesini yükseltmemesi gerektiği anlamına gelmez. Bu birinci yasadır, kendini koruma yasasıdır. Ancak bir düşman seçiminin ardındaki nedenleri göz önünde bulundurmamız. Belki de düşmanın olmaması tehdidinin ötesinde tehdit yoktur.

Ağrınız varsa, vücudunuzun başka bir bölgesine yeterince eziyet veriyorsanız, orijinal ağrı hiç orada değilmiş gibi davranmak kolaydır. İyi adam, kendi yetersizliğinin acısını dindirmek için kötü bir adama ihtiyaç duyar. Bu yüzden düşmanı asla yok olmayacak, çünkü eğer ölürse bu büyük bir iç acıya neden olur. Zihnini kendi sefaletinden uzaklaştıracak bir sebep olmadan kaybolacaktı.

Sıkılmış ve basit olanlar, az başarılı olanlar veya hiç olmayanlar, yaşayıp ölmeleri umurunda olmayanlar için bir düşman esastır. İnsan olarak geçerlilikleri ne yapabildikleri veya kim olduklarıyla değil, kime karşı olduklarıyla ölçülür! Paradoksal olarak, bunlar "olumsuz" eğilimlerin her türlü tezahüründen kaçınan ikiyüzlülerdir. Kelime dağarcıkları "doğru", "hayırsever", "dürüstlük", "manevi", "eşitlik", "insanlık", "ahlaki", "etik", "rehabilite", "anlamak", "empati" gibi terimlerle doludur. " vb. sonsuz. Köpekler pantolon giymek isteyen adam gibi bu Goodguy'lerden bazıları oldukça şeffaftır. Çoğunluk değil.

Buradaki amacım, şimdiye kadar saptanamayan Goodguy'leri, Freud'un dolabı sosislerle dolu bayanı yaptığı gibi görünür kılmaktır. Kendi kendini atayan Goodguy'ler yalnızca fark edilmekle kalmayıp, rozetlerinin gösterişinden dolayı alay konusu olduklarında, insan, kişiliğin doğru bir şekilde değerlendirilmesine büyük bir adım daha yaklaşmış olacaktır.

Bir şeye -herhangi bir şeye- inanmanın en büyük ihtiyacı psikologlar Mortimer Ostow ve Ben-Ami Sharfstein tarafından kesin olarak açıklanmıştır (The Need to Believe, New York; International Universities Press, Inc., 1954). Bir dizi dini ilkeye inanmak gerekmez; eğer kişinin bir çamur yığınına olan inancı, rızık olarak yeterliyse, iyi ve güzeldir. Bununla birlikte, bir dizi dini ilke, "iyi" ve "kötü" arasındaki karşıtlıklarla birlikte ağırsa, bağlılığın dindar gereksinimleri ele alınmalıdır. Sözde "saygın" insanlardan kabul görmek isteyenler İyi olmalıdır. Bununla birlikte, kendilerini haklı görmeleri, incelikli yollarla telgraf edilmelidir. Herkesi "Merhaba, ben-iyi bir insanım-beni-mutlaka-kabul etmelisin" diyerek neşeli bir şekilde selamlamak yeterli değil, mevcut birçok Goodguy Rozeti'nden birini takarak. Gerçekten layık olanlar, bunu bireysel kişilik gücü ve başarı yoluyla kazanırlar. geri kalanlar ise kendilerine bir etiket yapıştırarak onu elde etmeye çalışırlar. Psikologlar buna "kimlik" diyorlar. İnsan, kimliğini ya benliği aracılığıyla ya da sıklıkla "neden" olarak adlandırılan kolektif bir fenomen aracılığıyla kurar. Ünlüler, başlangıçta bireysel yetenekler üzerine kurulmuş olabilecek titrek bir kimliği desteklemek için genellikle "değerli bir neden" kullanırlar. Kamuya mal olmuş kişiler, pragmatizmden dolayı bir Goodguy Rozeti takarlar. Büyük Adam'ın kesinlikle gerçekten hayırsever nitelikte hiçbir şey yapmadığı açıktır - veya olması gerekir -. İnsan, kimliğini ya benliği aracılığıyla ya da sıklıkla "neden" olarak adlandırılan kolektif bir fenomen aracılığıyla kurar. Ünlüler, başlangıçta bireysel yetenekler üzerine kurulmuş olabilecek titrek bir kimliği desteklemek için genellikle "değerli bir neden" kullanırlar. Kamuya mal olmuş kişiler, pragmatizmden dolayı bir Goodguy Rozeti takarlar. Büyük Adam'ın kesinlikle gerçekten hayırsever nitelikte hiçbir şey yapmadığı açıktır - veya olması gerekir -. İnsan, kimliğini ya benliği aracılığıyla ya da sıklıkla "neden" olarak adlandırılan kolektif bir fenomen aracılığıyla kurar. Ünlüler, başlangıçta bireysel yetenekler üzerine kurulmuş olabilecek titrek bir kimliği desteklemek için genellikle "değerli bir neden" kullanırlar. Kamuya mal olmuş kişiler, pragmatizmden dolayı bir Goodguy Rozeti takarlar. Büyük Adam'ın kesinlikle gerçekten hayırsever nitelikte hiçbir şey yapmadığı açıktır - veya olması gerekir -.

Her hareketin bencil bir davranış olduğu bilinen bir gerçek olsa da, hepsi zararlı değildir ve hatta bazıları başkaları için faydalıdır. Goodguy Rozetleri, genellikle zararlı olan ve genellikle varlıkları için somut bir gerekçeden yoksun eğilimler sergiler. Akılcı kişisel çıkar bir erdemdir, ancak olduğu gibi görülmelidir: kişisel çıkar. Satanizm'in baskın teması budur. Öte yandan, mantıksız kişisel çıkar ve hak edilmemiş kendini beğenmişlik, Goodguy Rozeti'nin ayırt edici özellikleridir.

Milyarlarca "hak etmeyen" veya "değersiz" takipçi yaratan din, Goodguy Rozetlerinin bir numaralı toptancısıdır. Hristiyan doktrini, en geri zekalılara bile, modası geçmiş ve inanılmaz hale geldi. Biri merak ediyor, "İnsanlar bakanlar ve rahipler tarafından öğretilen yalanlara inanacak kadar aptal olabilir mi?" Hristiyan dogmasının sağladığı psikolojik koltuk değnekleri arasında en bariz olanı, gözden kaçırması en kolay olanı olabilir mi? Korkularının ve kişisel baskılarının ötesinde, Hristiyanlık kitlelerin duygusal dengesi için gerekli bir bileşeni sağlar: Goodguy Rozeti.

Eski karnaval falcıları benzer bir hileye "işareti almak" derler - bir müşteriyi geldiği zamandan daha fazla sorunla gönderir, falcı zamanında geldiği için onu mutlu eder. Öte yandan, New Age "medyumları", kendini bilen falcıların azalan miktarına ihanet eder. Kendi saçmalıklarına inanarak, "Tanrı'dan armağanlarını almış" diğer çeşitli görücüler, peygamberler, kanalcılar ve şifacılar gibi göze çarpan Goodguy Rozetleri takıyorlar. Tıpkı kılı Anchorite ataları gibi dini ziynetleri uygulamakta ve benzer azizlik için çaba sarf etmektedirler.

Goodguy'ler her yerdeler. TV yi aç. On dakika içinde bir reklam, bin "kar amacı gütmeyen" hayır kurumundan birinin ricalarını dramatize edecek; bu tür hayır kurumları ülke ekonomisinin bujileridir. Nedenini görmek kolay. Bağışçı Goodguy vergi dolarlarından tasarruf ediyor. Alıcı hayır kurumu, paranın yüzde doksanını "genel giderler" için harcıyor. Yönetim şişirilmiş maaşlar alıyor ve satıcılardan komisyon alıyor, onlara da Goodguy üyeliğinden dolayı gururla kabarmaları için muafiyet veriliyor. Bağışçı, parasını hayır kurumu yerine doğrudan hükümete bağışlarsa, statüsü Goodguy'den vergi ödeyen boob'a dönüşecek ve bu tür bir indirgeme pazarlıkta ona daha pahalıya mal olacak. Goodguy yolunu seçmemek için deli olması gerekirdi.

Goodguy bunun yerine zaman bağışlarsa, bu da sorun değil. Bina tesislerinin maliyetini ve işletme giderlerinin harcamalarını gerekçelendirerek hayır kurumlarına yardımcı olurlar.

İngiliz soyluları, zaman zaman, bazı durumlarda hayalet sesleri ve takırdayan zincirlerle tamamlanan rehberli turlar düzenleyerek atalarının kalelerini korumak zorunda kalırlar. Amerika'da bu kadar feci bir şey yok. Bir zamanlar son derece zengin olan saraylar, "temellere" dönüştürülmektedir. Çoğu durumda, orijinal aileler yerinde kalır, sadece gönüllülere birkaç oda verir. Diğer durumlarda vakıf, mülk kilidi, stok ve namı alır ve sıkıntılı sahibini geri vergi kancasından kurtarır. Eski sahibi Goodguy olur ve Goodguy fonlarıyla yeni bir yüksek katlı veya apartman dairesinde emekli olur. Bir ya da iki asık suratlı hizmetçiyle yıllarca gevezelik ettiği beyaz filinden kurtulduğu için büyük ihtimalle mutluydu. Tek başına zenginliğinin getirmeyi ihmal etmiş olabileceği şeyi istediği noktaya ulaştı: tanınma.

Hayır kurumları, daha fazlasını vermeye güçleri yettiği için değil, "hayırsever"ini vermediğini bildikleri için fazla bolluğu olduğu bilinenlerden yardım isterler, onun bir insan canavarı olarak tasvir edileceğini bilirler. Hayır kurumları, "Vermemeyi göze alamazsınız" gibi sloganlar seçerler, bu da onları reddedenlerin cimriliklerinin bir tür intikamını alacaklarını ima eder. Yapabilenlerin suçluluk duygusuyla oynama hilesi.

Posta yoluyla evangelistlerin, Guatemala, Biafra veya Yeni Delhi'deki vakıflarının "binalarından" ayakta duran bir grup şişkin karınlı "yetim"i tasvir eden broşürleri toplu postaladıkları biliniyor. Soruşturma, vakfın masonit işaretinin "New Era Export Co., Ltd." ile ilgili olduğunu ortaya çıkarabilir. ve bu çocukların yüzleri Tanrı'nın lütfu için değil, poz vermeleri için onlara vaat edilen çeyreklik yasal ihale için parladı.

Goodguy davaları, güvene dayalı türden değil, hantal-panky için sınırsız fırsat sağlar. Sterling ahlaki eğilimleri olan bir gönüllü, fiziksel olarak teşvik edici koşullar altında eşit derecede uygun (ve eşit evli) başka bir iş arkadaşıyla tanışır, bir gece tedarik odasında bir birleşme gerçekleşebilir. Elbette bir gerekçe mevcut olacak: her iki taraf da ortak bir hedefi paylaşıyor. Hayır kurumları, en bariz bekarlar kulübü veya dans kursu kadar sosyal temas için bir fırsattır, ancak marangozun bir duvar çiçeği veya sürünge yerine bir Goodguy olmasına izin verir.

Kim insanlığı kurtarmak istemeyi takdire şayan bulmaz ki? Ayrıca hayvanlar ve ağaçlar? Yoksa Şeytan bizi, dünyayı kurtarma arzusunu mu savunuyor? Aslında dünyayı yönetmeyi düşünen deli ile onu kurtarmak isteyen aynı derecede ahmak kişi genellikle birdir: Dünyayı yönetmek isteyenler, genellikle amaçlarına onu kurtarmak kılığında ulaşırlar.

Güç delisi Goodguy'ler, savaş yoluyla hükmetmeye ya da eşitlikçi siyaset yoluyla onu kurtarmaya yardım etmeye çalışarak bu arzuları yüceltirler. Bu yardımcıları, bir figürün sorumluluklarını veya yükümlülüklerini üstlenmeden Goodguy rozetlerini takabilirler. Bir ekolojist kılığında dünyayı kurtarmaya yardım eden bir Goodguy, makrokozmoz bir müşteriye hizmet eden mikrokozmoz bir tanrı olur.

Bana öyle geliyor ki, ekoloji hakkında en çok bağırان insanlar, gezegenin gelişimine fiilen katkıda bulunma konusunda en az yetenekli olanlar. Oldukça açık bir şekilde, başlamak için ilk yer, sorunun kaynağını ortadan kaldırmaktır. Sorun tabii ki insanlarda. İnsanlardan kurtulun ve ortadan kaldırmak istedikleri sorunlardan kurtulacaksınız.

Ekolojik görevden saygılı bir şekilde bahseden koltuk liberalleri, zorunlu doğum kontrolünün totaliter gerekliliklerini uygulamak için dehşete düşerdi. "Halka güç!" diye bağırıyorlar. Ne yapacak güç? Daha büyük bir karışıklık mı yaratıyorsun?

Büyük fikirleri olan küçük adamlar nerede? Şimdi biri gidiyor, lüks otomobil galerisinin yanında dağ bisikletiyle pedal çeviriyor, alnını yarı saydam mücevherler gibi süsleyen boncuk boncuk terler. İşte bir alt-kompakt daha geliyor. İkisinin de, onlarca yıl önce 300 beygir gücündeki canavarlarıyla birlikte çalıştıkları zamandan daha fazla öz-farkındalıkları yok. Bisikletli adam zengin. Küçük arabadaki değil. Bay Bisikletçi, Goodguy Rozetlerinden birine biner ve pazarlıkta daha sağlıklı olur. Küçük arabadaki küçük adam, Goodguy rozetlerinden birine biner ve aslında onu korumayı göze alabilir.

Saati geri çevirin ve başka bir mantığa kulak verin. Güvensiz, utanç verici ve duyulmamış olduğu için kimse küçük bir araba almazdı. Sadece gençler ve eksantrikler bisiklete binerdi. Gençler, araba kullanacak yaşta olmadıkları için ve eksantrikler sağlıklı olduğu için - ama sağlık konusunda hevesli olan herkesin bir kaçık olması gerekiyordu.

Çevresine uyum sağlayamayan tek canlı organizmanın insan olduğunu mu varsayacağız? Böcekler bir zamanlar onlara düşen pestisitlerle gerçekten büyüyorsa, insan vücudu kirleticileri, kimyasal koruyucuları vb. "doğal" evriminin bir başka gelişimi olarak kabul etmeyecek mi? Neden en hastalıklı görünen insanlar genellikle sağlıklı gıda mağazalarından çıkarken görülüyor? Sıkı beslenme alışkanlıkları, onları ara sıra yutabilecekleri "zehirli" yiyeceklerden bağıışıklamada başarısız olabilir mi?

Ekoloji Goodguy'ler vaaz ettiklerini uygulamak istiyorlarsa, gelişmemiş alanlar koloniler kurmalarına ve dış dünyayla mümkün olduğunca az temasla sürdürmelerine izin verin. Birkaçı bunu gerçekten yaptı ve onlara hayranlık duyulacak. Ancak gelişmemiş bir çevreden bir toplum yaratıyorlar. Yokluğu rozetini anlamsız kılan Goodguy'un hayatındaki en önemli bileşendir. Bu eksik bileşen bir izleyicidir.

Sana bir hikaye anlatacağım. Küçük bir kasabanın yakınında, derin bir ormanda yaşayan bir keşiş varmış. Her yıl bir kez, Mayıs ayının ilk günü, bir süre kenarda dururdu. Sonra ormana geri dönecekti, tam bir yıl boyunca bir daha görülmek üzere.

Bunu 20 yıldır yapıyordu ve şimdiye kadar görülmesinin tek nedeni, çocukların ormanın kenarındaki açıklıkta bir direği dansı yapmasıydı. Beşinci yıl düzenli olarak görüldükten sonra kasaba halkı arasında bir kurum haline geldi. Aslında, keşişin ortaya çıkmasını beklemek şenliklerin bir özelliği haline geldi. Soo münzevi, yalnızca yıllık görünümünün gücüyle kasabanın en tanınmış ünlüsü oldu.

21. yılda görünmedi. Yakın panik başladı. Bir arama ekibi oluşturuldu ve ormanda arama yapıldı. Münzevi hiçbir yerde bulunamadı. Kasaba halkı ne yazık ki evlerine ve dükkanlarına döndü. Ertesi gün, keşiş şehrin ana caddesinden yürüyerek geldi. Herkes ona koştı ve endişelerini ve onu gördüklerine ne kadar sevindiklerini anlattı. Kasabada kalması ve bir daha ormana dönmemesi için ısrar ettiler. Sadece onunla ilgilenmekle kalmadılar, onu belediye başkanı seçtiler.

Gerçi o gerçekten bir keşiş değildi, hiçbir zaman da olmamıştı. Bir keşiş, insan teması olmadan yalnız yaşar. Bu adamın sonsuz sabrı ve duyarlı bir izleyici kitlesi vardı. Politikacı olan iyi bir şovmendi.

Bazı "münzeviler" gibi, Goodguy rozetlerini takanların hepsinin bir izleyici kitlesine ihtiyacı vardır. Bir müjdecinin faaliyet gösterebileceği bir günahkarlar ortamına ihtiyacı olduğu gibi, Goodguy ekolojisi de kirli bir kentsel alana ihtiyaç duyar. Güneş ışığının, temiz havanın ve sağlıklı yaşamın bariz bolluğuna rağmen, kör erkekler nadiren çıplaklar kamplarına katılırlar.

Pek çok rustikin tanık olabileceği arsız kayganlığı en yakın şey, evanjelistin çadırıdır. Bir "Tanrı adamı", bilinçsizce istekli kurbanları, Tanrısal olmayan malları satan bir dolandırıcıdan bile daha kolay yoldan çıkarabilir. Müjdecinin hırsızlığına karşılık verdiği Goodguy Rozeti, başarısını garanti eder. Asgari düzeyde suçluluk duyanlar kendi kurbanları olacaklar ve içlerindeki birkaç şeytan, çeşitli aşırılıkların ve ahlaksızlıkların motoru olacak. Bu suçluluklar daha büyüktür, eylemlerinde daha dikkatlidirler. Her zaman onlardan yararlanacak birini ararlar.

Birçok erkek ve kadının "Beni kandırdığını biliyorum, ama bunu o kadar eğlenceli buluyorum ki, gerçekten umursamıyorum" diye itirafta bulunduğunu duydum. Bu insanlar, ayrımcılık yapmadıkları ya da kötü muhakeme yapmadıkları için azarlandıklarında, her zaman sömürücülerine daha da çekici gelirler. Günah öldüren vaiz, koyun postuna bürünmüş nihai kurttur: müritleri onun böyle olmasını talep eder. Lüks arabalara rağmen, bu açıklamaların yol açtığı gösterişli giysiler, inananların cesaretini nadiren kırar. Haçlı seferi ne kadar görkemli olursa, müşterileri o kadar memnun olur. Suçlular, özellikle dini coşkunun daha şiddetli biçimlerinde, suçluluklarından ve kısıtlamalarından kurtulurlar.

Böyle bir düzenlemede bu kadar korkunç olan ne diye sorulacak? Hiç bir şey. Kendini kandırmaktan başka bir şey değil. Tanrı ve İsa, kötü adamı iyi, kötü adamı kibar, vurulan adamı minnettar, kurbanı mutlu eder.

Bu ilahi isimler artık zayıf ve yetersiz olanları yatıştırmaya yetecek kadar güçlü olmasaydı ne olurdu? Aldatma ve ihanet kişinin adı ve adresi kadar kolay okunacağı zaman gelecekte ne olacak? Mağdurlar, ne kadar istekli olurlarsa olsunlar oldukları gibi görüldüğünde - kurbanlar.

Kendini aldatma başkaları tarafından artık tanınmaz hale gelmediğinde, kimse kendini aptal olarak göstermek istemeyecektir. Aldatma araçları ya kişinin özel odasında kullanılacak ya da halka eğlence olarak sunulacak - başka bir şey değil.

Seçkin bir "düşünce polisi"nin meşum kehanetlerinin asılsız olduğu ortaya çıkacaktır. Karakter analizindeki yeni bulgular, herkesi potansiyel bir düşünce polisi yapacak. Bir başkasının motivasyonunu değerlendirmek, gözlerinin rengini söylemek kadar kolaylaşacaktır. Goodguy'in rozeti her tavırda görünür olacak ve hiçbir özentilik ya da koruyucu tüy karakter kusurlarını gizleyemeyecektir. Ve gerçekten iyi adam, yüzeysel süsleri ne kadar "kötü" olursa olsun, doğuştan gelen iyiliğiyle görülecektir.

Bir siyasi adayın şunları söylediğini duymak ne kadar ferahlatıcı olurdu:

"Tanrı'ya değil, vatandaşların sağlık ve güvenliğinin korunmasına inanıyorum. Arkadaşlarımı yönetici pozisyonlarına yerleştirmeyi planlıyorum. Kazanabileceğim parayı cebime koyacağım, ancak geri kalanının gerekli harcamalara harcandığını görüyorum. sosyal gelişmeler Kararlarımda her zamankinden daha fazla söz sahibi olmayacaksınız. Kararımı kabul etmek zorunda kalacaksınız, makul derecede rahat olduğunuz sürece hareket özgürlüğüne ve ilerleme fırsatına sahip olacaksınız. Başarılı olursam halkı kandırmakla suçlanacak, halk kendilerini suçlayacak. Çünkü herhangi bir politikacının olabileceği kadar çarpık olduğum konusunda sizi uyarıyorum. Tatsız mesleğime rağmen, hepimizi mümkün olduğunca mutlu etmeye çalışacağım."

Şeytan Kilisesi,

Kozmik Joy Buzzer

1966'da Şeytan Kilisesi doğdu, Sybil adında bir cadı Amerika'ya sızdı ve plasenta zarı oluşmaya başladı. "okült hareket" olarak adlandırılacak olan toprak üzerinde kalınlaşma. Elbette, bir dergi kapağının arkasındaki Gül-Haçlı bir katipe insanın kaderinin sırlarını gönderenler, uçan daire toplantılarına katılanlar, spiritüalistlerin "kapalı çevrelerinde" el ele tutuşanlar ve onların günlük yıldız fallarını okuyanlar olmuştur. Dennis Wheatley, puding suratlı İngiliz kadınlarını dairelerinde uyutmak için ürperten kötü bir korsandı. Seabrook adında bir döneke, kurtadamlar ve leydi vampirler (ve tesadüfen, İltica'sı orijinal Guguk Kuşu Yuvası olan) arasındaki garip işler hakkında yazdı ve Symonds ve Mannix adlı iki adam, sırasıyla, "dünyanın en kötü adamı" ve Cehennem Ateşi Kulübü. Musa'nın Altıncı ve Yedinci Kitapları ve Albertus Magnus, ciltsiz kitap olarak adlandırılmadan önce kağıt üzerinde elde edilebilirdi. Roy Heist adında yaşlı bir adam, cadı doktorlara "mumyanın tozunu" satarak iyi bir kopya çıkardı. Elbette, Birinci Yıl'dan önce okült bir hareket vardı -- bir kapının eşliğinde uyuyan bir şarapçının pozisyon değiştirmesi gibi bir hareket.

Son on yılın olaylarını göstermek için ayrıntılı bir kronolojiye gerek yok. 60'ların giderek liberalleşen sosyal ortamıyla eş zamanlı olarak, birçok eski tabu gevşedi. Karanlık Taraf, beatnik şairlerin ve bongo davulcularının yetiştiği, cadıların ve tarot okuyucularının mahkemelik olduğu kibar toplumda kendini gösterdi. çoğu teolog için kehanetten meditasyona kadar her şeyden yalnızca tek bir varlık sorumluydu. Ezoterik bir eylem ne kadar zararsız olursa olsun veya uygulayıcının feragatnamesi ne kadar anlamlı olursa olsun, suçlu Şeytan'dı. "Şeytan", okült ile ilgili diğer tüm teaserlardan daha fazla kopyaya yöneldi. Klasik Gotik hayalet hikayelerinin TV film uyarlamaları "Şeytani" olarak itildi. Cadılığı Satanizmden ayırmaya yönelik öfkeli girişimlere rağmen, halk, inançsızlığı istekli ve istekli bir şekilde askıya almak için onları bir araya getirmekte ısrar etti. Curanderaların "Tanrı'nın verdiği güçler" mırıltılarına rağmen, köktendinciler hala onları okült hareketin ve Şeytan'ın kölelerinin bir parçası olarak kınıyorlar.

Okült hareketin hayal gücü ve dayanma gücü eksikliği, saflarını dolduran beceriksizlerin cılasıyla kendini gösteriyor. Cila soyuldukça, okültistlerin imajı, İncil'i teşhir eden evangelistlerin imajı kadar gülünç hale geldi. Şeytan Kilisesi, okült sahneden kolayca mülteci ve göçmenlerin psişik bir Ellis Adası haline gelebilir. Meclislerini kaybeden yerinden edilmiş kişiler, Enochian Anahtarları ve Crowleyanity üzerine kafa yoran 90 günlük büyücüler, Katolik Kilisesi'ne giremeyen şehvetli kraliçeler, Tanrıça'nın koynunda kurumuş bulan vay canına zavallı cadılar, Mısırlılar Shriners olarak ya da Laurel ve Hardy'nin Çölün Oğulları'nda daha iyi olmak, klostrofobiden başka bir şey kazanmamış piramit bakıcıları, deniz tutması Atlantisli, UFO'lar...

Şeytan, Şeytani İncil unutulmasını diye "zıt" anlamına gelir. Satanizmin özü, dengeyi bozan ve sarkacın diğer yönde sallanmasını başlatan şeydir. Bu yüzden Satanizm'in gerçekleri çoğu zaman en Gotik melodramlardan veya spekülasyon bilim-korku kurgularından çok daha serttir. Bu gerçek koşum takımı, azalan okült sahnenin tuzağına düşen bazı yeni başvuranların dehşetinde kayıtlıdır. Şeytan Kilisesi'ne olan ilgi hiç bu kadar büyük olmamıştı, ama bunun insanların her zamankinden daha fazla aydınlanmış olması nedeniyle olduğunu düşünerek kendimi kandırımıyorum - sadece daha fazla hayal kırıklığına uğramış ve/veya sıkılmış. Yine de, inanılır bir kimlik faktörü olarak okült hareketin azalmasıyla birlikte, yukarıda bahsedilen kategorilerden kurtarılabilir bir insan potansiyeli akışıyla kutsanmış olduğumuzu ve ayrıca "

On yıl boyunca, Şeytan Kilisesi, kontrol edilmediği takdirde bebeği banyo suyuyla birlikte dışarı atabilecek felsefi bir karşı kültürü ateşledi. Yaratıcı müsamahakarlık, rasyonel kişisel çıkar çağrısında bulundu ve ölmekte olan bir teolojiyi gülünç son hendek davranışlarına (cadı arabaları, papalık bildirileri vb.) Aynı zamanda, yeni keşfedilen tanrıları sızıntı yapana ya da sadece patlayana kadar sürüngen ordularını pompaladı. Fate dergisinin reklam bölümleri, eş değiştirenlerin tabloidlerinin veya yeraltı gazetelerinin iletişim sütunlarında bulunabileceği gibi, yetenekli medyumlar, kozmik bilinç enstitüleri ve farkındalık itici güçlerinin üretken bir kaynağını içerir. Parazit saçak ekleyin: eski cadılar olarak tanınmak isteyen "eski"ler, Eski Satanistler, kovulmuşlar ya da başka bir dilek-onların-sahip-olabilecek-ama-kesemeyecek-tipleri. Evet, okült hareket sayısız kişiye yeterli sanrıları sağladı.

Satanizm neden başarılı oldu? Çünkü ilk literatürümüzden, Şeytani İncil aracılığıyla, şaşmaz aydınlanma vaatlerinde bulunmadık ve her birinin kendi kurtarıcısı olması gerektiğini vurguladık. Birinin üstünlüğünün derecesi (eğer varsa) kişinin insan potansiyeli tarafından yönetilir. "Şeytan", herkesin ihtiyacına göre kabul ettiği temsili bir kavramdır. Başlangıçta böyleydi, şimdi de böyle. Modası geçmeyenleri savunurken moda haline gelenleri reddettik. Sol El Yolu'nda bile "maymun gör, maymun yap" sendromu ortaya çıktığında, biz görmeyiz. En kötünün en iyisini kullandık ve en kötüsünü en iyinin içinde ayırt ettik ve kazandık.

her biri aracılığıyla. Sınıflandırmaya meydan okuduk, etiketleyenleri şaşırttık, taşıdığımız tek etiketin -Şeytan- başlı başına bir tartışma olduğunu bilerek.

On yıldan fazla bir süre geriye baktığımızda, gelişimimizin her aşamasını izole etmek kolaydır. Sadece davranışsal psikolojide bir ders olarak ödüllendirici olmakla kalmadı, aynı zamanda istemeden sosyologların "finansmansız araştırma projesi" olarak adlandırdıkları şeye hizmet etti.

İlk Aşama, Ortaya Çıkış, zamanın ruhunu gerçeğe dönüştürdü - Şeytani Bir Bedenin politik bilgisini hazır ama aptal temelli bir sosyal iklime salıverdi.

İkinci Aşama, Kalkınma, Şeytani bir "ideal" damıtmak için çeşitli insan tiplerini kendine çeken dikkatli bir şekilde teşvik edilen sömürünün bir sonucu olarak örgütsel ve kurumsal bir genişleme gördü.

Üçüncü Aşama, Yeterlilik, önceki veya mevcut yanlış yorumların aksine, çağdaş Satanizm'in ilkelerini yerleştirmek için yeterli açıklama sağladı. Şeytani İncil, Şeytani Ritüeller ve Şeytani Cadı rahatlıkla gözden kaçmış olabilir, ancak bizim doktrinimiz ve metodolojimiz hakkında bilgi edinmeyi seçen herkes tarafından kolayca elde edilebilirdi. Dış dünyanın yanlış varsayımlarını dengelemek için - genellikle aşırı telafi noktasına kadar - bir saygınlık havası hüküm sürdü.

Dördüncü Aşama, Kontrol, yayılmayı teşvik etti ve İkinci Aşama'dan değerlendirilen "ideal"i izole etmenin bir yolu olarak Peter İlkesi. Kurumsuzlaştırma, inşaatçıları sakinlerden ayırdı, böylece bir inisiyasyon organizasyonu - ya da ikna - olarak başlayan şeyi belirli bir sosyal yapıya süzdü ve tabakalaştırdı.

Beşinci Aşama, Uygulama, deyim yerindeyse bir hasatın başlangıcı olan somut meyve verir. Geliştirilen teknikler kullanılabilir. Yirminci Yüzyıl Mitleri, temel uyarılar olarak tanınabilir ve kullanılabilir. İnsan zaafı, radikal süslemeye yönelik bir anlayışla görülebilir.

Mart Ides çılgınlığını tüketmişti ve ekinoks iklimini üretti. Yeni Şeytani Çağın arifesinde alacakaranlıkta, usturamı Zemzem'in sularına daldırdım ve yeni bir rol üstlendim. Bazen merak ediyorum, tören olmasaydı her şey farklı olur muydu? Ritüel bir katalizör, bu Pyrrhonik şeytani kaderinin doğru bir şekilde uygulandığına ikna etmeye yardımcı oldu mu?

Sembolizm, ritüel, tören, totem ve tabu her zaman var olacak ve koşulların gerektirdiği gibi gelişecek veya azalacaktır. Satanistler olarak bu tür şeyleri algılamalı ve ihtiyaçlarınıza göre algılamalı, seçmeli veya reddetmelisiniz. Karşı kültürler her zaman baskın kültürler olarak ortaya çıkar. Okült (gizli) moda olduğunda, artık okült değildir. Yine de her zaman bir Karanlık Taraf olacaktır. İster soyut ister somut olsun, farklılığın uçurumuna çekilecek olan doğal Satanisttir. Bu kısımda kısa yıllar sabit soyutlamalar içinde kalanlar, zamansal kimliklerinin sağladığı sıcaklığın soğuduğunu hissedebiliyorlar. Korkmuşlar, hangi ikonları kullanacaklarını bilmiyorlar ve değeri düşmüş doktrinlerle şaşkına dönüyorlar ve programlanmış hipotezler tarafından kısıtlanıyorlar. Birçoğu, bir zamanlar bu ismi kullanmaktan kaçınan "Satanistler" olacak. Diğerleri bu isimden kaçınmaya devam edecek, ancak geçmişte farkında olmadan (veya kabul edilmeden) yaptıkları gibi Satanizm'in yan ürünleri üzerinde hayatta kalacaklar. Kaybolanlar, haklarından mahrum olanlar, sıkılanlar, kararsızlar için bir yer hazırladık.

Geçtiğimiz on yıl yıllar oldu ve bana herhangi bir sembolik liderin ihtiyaç duyduğu geri bildirimi verdi. Gösteri yola çıktığında başlangıçta benimle olan ve o zamandan beri zihinde, bedende ya da sadece sıradan bir şekilde bizim bir parçamız haline gelen sizlere, desteğiniz için minnettarım. "Kötü" hala "Canlı" tersten yazıldığından ve eğer kötü olursak yaşayacağız! İyi yaşamak hala tüm olumsuzluklara karşı en iyi intikamdır. Sevin, gülün, hayal kurun, yaratın, yenilik yapın, biçin ve eğlenin - Satanistler olarak - tüm dünyaların en iyisinde, Sonsuz Dünya. Unutmayın, ilk 99 yıl her zaman en zordur.

Rege Şeytanlar!

Başka Bir Adla

Karanlığın çocuklarının sanatını inceleyenlerin çoğu, kendilerine cadı ve büyücü isimleriyle hitap ediyor. kristallere bakan, tarot okuyan, çeşitli yollarla ilahi olan ve sihir yollarında başarı arayan. Bütün bunlar Şeytan'ın oyununda oynuyor ve Şeytan'ın aletlerini güç kırıntıları arayışında alıyor.

Geçmiş çağlarda Şeytan'ın ajanları olarak acı çeken ve ölen herkes adına, şimdiki sapkınlar çetesi - Devi'yi inkar edip O'nun oyununu oynayanlar - göreve çağrılmalıdır. En katı Protestan, Katolik, Yahudi veya Budistten daha büyük bir aptallıktır. Engizisyon yargıcının koluna giren sızlanan muhbirden daha korkaktırlar. "Başkalarını uyarmak için" pornografi okuyanlardan daha bariz olan ikiyüzlülükleri.

Bunlar, şüpheli gücün peşinde koşanlar, zenginlik arayanlar, "gizli sırlar"ın alıcıları, "kısa yolların" alıcıları, hayatın nimetlerini hak ettiklerini hissederek ama hiçbir şey bulamayan yoksulların mırıldanan ordusudur. dua ettikleri kiliselerde mucizeler.

Şimdi onları, aldatma dergilerini, şeytani malzemelerin kaynak kitaplarını, sihir sanatının kataloglarını satın alarak etrafımızda akın ederken görüyoruz. Okuyorlar, okuyorlar, düşünüyorlar ve biraz daha okuyorlar. Lucifer'in ayinlerini, yaratılışın gizemlerini, büyü ve tılsımları incelerler ve kendilerine zararsız isimler verirler. Ve şeytanın ajanları olarak atalarımıza eziyet ettiren oyunlara oynuyorlar.

Ve şimdi O'nun Yüce Cehennem Adını kullanmak güvenli ve açık olduğuna göre ne yapıyorlar? Onu inkar ediyorlar! Geçmişteki erkek ve kız kardeşlerini öldüren ve bu inancı, akılsızlık çağının muzaffer alaycılığıyla dünyanın önüne seren karalama inancını benimseme fırsatına sahipler. Ama hayır - Şeytan'ın iki uçlu dikenini havaya kaldırmıyorlar ve

bağır: "O kazandı! Rege Satanas!" İnsanları rafa ve kelebek vidaya getiren sanatı ve eserleri artık güvenle öğrenilebilir. Ama hayır ... O reddedildi. O'nun sanatını haykıranlar ve O'nun işini yapanlar tarafından reddedildi.

Çürük inlerinin güvenliğinde çağrılar söylüyorlar. Salonlarının sıcaklığında planşetlerini iterler, kartları okurlar, rünleri atarlar, ölülerini çağırırlar ve hatta boynuzları takarlar. Bu yerlerde nadiren Şeytan bulunur. Çünkü bunlar, yeni Hristiyanlığın korkmuş mistikleridir ve titreyen korkaklar, Cehennem Mağaralarına açılan açıklıkların etrafında koşuştururlar. Ve haşarat gibi, yeni ortaya çıkan Şeytan bilgeliğini gizlice kemirirler. Korkaklıklarının aptallığının farkında değiller.

Çağlar gelir ve çağlar geçer ve döngüler yalnızca doğanın sürdürebileceği muhteşem periyodiklikle kendilerini tersine çevirir ve şimdi üst dünyanın üzerinde yürüyoruz.

Kendini inkar oyununu geleneksel olarak basit biçimlerde oynayanlar ve Mesih tacirlerinde tutarlı olduklarını gösterenler, bizim ağıımızda günahlarından arınabilirler.

Ama Şeytanın Oyununu oynayanlar, ancak kendilerini DOĞRUSALLIK içinde gizleyenler, damga ve maşa damgasını taşıyanların adlarını lekeliyorlar ve ölülerine ve ölmekte olanlarına sessizce konuşulan lanetlerle bakıyorlar. İşkence görenler, bir gün insanların Şeytan'ın işlerini yapacaklarını bilmiyorlardı; raf ve mum için zemin olan iş.

Tapınak Şövalyeleri, bir gün erkeklerin berrak ay ışığında, sapkın kancanın tuzağından özgürce büyü yapacaklarını bilmiyorlardı; yine de Şeytan'ın nimetini inkar ve kınayın!

Maşalar paslanmış ve raflar yağlanma eksikliğinden dönerken hırlıyor. Sabah yıldızlarının sivri uçları arasında toz vardır ve demir kız üşümüştür ve bir sevgilinin kucaklaması için can atmaktadır.

İblis'in satın aldığı hayaletler, yok edilme aletlerini alacak ve ilerleyecek. Ve onların avı, bir zamanlar Şeytan bilgeliği anlamına gelen ve bu güne kadar öyle kalan sanat leş yiyicileri olacak.

Bilinsin ki, karanlığın sanatlarını araştıran her adam, İblis'e ve O'nun çocuklarına yıllarca süren rezilliklerinin hakkını vermelidir. Şeytan'ın Adı inkar edilmeyecek! O'nun kazanan oyununu oynayan ya da umutsuzluk, tükenme ve yıkım bekleyen hiç kimse O'nun Adından sakınmasın ya da O'nunla alay etmesin!

Şifreli Kilit Prensibi

Sihir, şifreli kilit gibidir. Her bir bardak yerine düşerse kilit açılır. Nadiren herhangi iki kilit aynı.

Fiziksel görünüşleri aynı olabilir, ancak her birini açmak için gereken sayıların kombinasyonu farklıdır.

Hem bireysel büyüsel çalışma hem de bunları deneyenlerde durum böyledir. Hedefler doğada aynı görünebilir ve sihirbazlar eğitim ve dış özelliklerde benzer görünebilir, ancak benzerlik durur.

Hiç kimse bir başkasına kendisine ait olan bir kombinasyonu öğretmez, çünkü işe yaramaz. Her insanın kendi eğilimleri, kendi Gestalt'ı vardır ve bu nedenle kendisi için en iyi olanı belirlemelidir. Gizli kombinasyonun muhafaza edilmesi ezoterik olarak düşünülmekle, nihai olarak başarılı bir çalışmaya yol açacak herhangi bir kombinasyon hakkında özünde ezoterik hiçbir şey yoktur, çünkü kelimenin tam anlamıyla budur. Gerçek bilinecekse, daha büyük (tören) büyü, törensel tuzaklar olmadan gerçekleştirilecek olsalar, kendi içlerinde hiçbir dikkat çekmeyecek olan eylemleri resmileştirmenin bir aracıdır. Bu nedenle, uygulayıcının bir sihirbaz gibi hissetmesini sağlamak, kendi potansiyelinin (eğer varsa) farkındalığını yoğunlaştırmak için bir ritüel odası gereklidir. Kişi potansiyelini anladığında, bir ritüel odasının süsleri tarafından sağlanan takviye gereksiz olabilir. Ancak o zaman pirinç çivilere geçilebilir: Kombinasyon.

Mekânsal kavramlar, Kombinasyona üç boyut katar. Dördüncü boyut zamanda mevcuttur. Diğer üç boyut doğru kombinasyonda yerleştirilirse, dördüncü boyut, dolayısıyla her durumda üç boyutun uzamsal veya fiziksel sınırları, adı geçen fenomeni gerçekleştirmek için uygun kombinasyonda mevcut olmalıdır.

Her olay bir yerde olur. Bir katalizör görevi gören sihirbazla birlikte "bir yer", istenmeyen ortaya çıkmasına neden olur. "Bir yerlerde", bariz anlamda özelleşmiş muhafazalar olmak zorunda değildir, ancak alanlar, uçurumlar, sokaklar, ormanlar ve nehirler ve ayrıca yapılar olabilir.

Gökkuşağı nasıl ışık harmoniklerinden oluşuyorsa, bizim bulunduğumuz noktaya göre "bir yerde"dir; onun görünen alanına girecek olsak bile, artık gözle görülür bir şekilde var olmayacaktı. Gökkuşağını görmenin tek yolu uzaktan - yine de var. Gökkuşağı masalı, dibinde bekleyen altın çömleğiyle, insanın aldanmasının ve hayal kırıklığının öyküsüdür. Sihirbaz, arayışının gökkuşağının tabanında bitmediğini anlamalıdır - gökkuşağının üzerindeki "bir yer" için onu atlamalıdır. Böyle bir arama için müfredat yok. Kontrollü bir çalışma için gereken kombinasyon, sihirbazı sadece farklı yerlere değil, farklı pozisyonlara ve eylemlere de yerleştirebilir. Belli bir yerde belli bir zamanda belli bir kitabı okuması gerekebilir. Her biri şifreli kilide bir bardak düşürme görevi görür.

Kişi bu kombinasyonları keşfetmeye nasıl başlar? Bir değil. Görünüşlerine duyarlıysa onu keşfedin. Duyarlılık esastır. Kişi ne kadar sert bakarsa o kadar az şey bulur. "Arayın ve bulacaksınız", "gerçek sizi özgür kılacak" kadar yarı doğru bir klişedir. Cevapları bırakana kadar arayabilir ve cevapları yoksa birçok kez geçebilir.

Onlarla karşılaştıklarında onları tanıma duyarlılığı. "Gerçek" binlerce çatıdan haykırılabilir ve işitilmesi uygun olmadıkça sağır kulaklara düşecektir.

En derin sihir eylemleri sadece "gerçekleşmiş" gibi görünür. Bunun nedeni, onları meydana getiren koşul kümelerinin tanınmaz hale gelmesidir. Tanıma anahtardır. En bariz motivasyon ve eylemlere bile kör olan insan bu tür kombinasyonları nasıl tanıyabilir? Yoksa bir büyücü olmak için egonun güçlü ve güvenli olması gerektiğinde, başka birinin başarıları tarafından tehdit mi ediliyor?

Tanınamayı seçmek, önemli şeylerin sizi geçmesine izin vermek için iyi bir uygulamadır. İç huzuru elde edilebilir, ancak başarı eksik olacaktır. Kişinin nihai iç huzuru belirli hedeflerin yerine getirilmesine dayanıyorsa, bariz olana karşı duyarsızlığın kazandığı iç huzuru trajik bir şekilde geçicidir. Gerçekleşmesi kaçınılmaz olan nihai hayal kırıklığı, kişiyi cehalete daha da yatkın hale getirecektir. O zaman, çelişkili görünse de, cehalet kişinin tek entelektüel ve duygusal kurtuluşu olacaktır. Örgütlü dinle ilgili olarak yukarıdaki ifadedeki paralellikler fazlasıyla açık olmalıdır.

Tartarus'tan Gelen Çılgınlıklar

Muhtemelen Şeytani büyü uygulayıcılarından aldığım en sık sorulan soru şudur: "Ayınım neden etkisi var mı?"

Bu soruya cevabım her zaman "Çünkü senin için çok önemli" oluyor. Bir ayın düzgün bir şekilde yerine getirildikten sonra, sonuçları görüp görmemenizin pek bir önemi yoktur, çünkü sözde - vekil yollarla - asıl amacınıza ulaşmışsınızdır. Sisteminizden "çıkarmak" sizi daha fazla endişeden kurtarmalıdır. Bu, yorucu ve ödüllendirici bir cinsel deneyimin hemen ardından sekse karşı ikircikli bir duyguya benzetilebilir.

Bir düşmanı lanetlemeyi başarmanın en kesin yolu, ilk düşmanınıza attığınız lanetin hemen ardından yeni ve eşit derecede şüpheli bir düşman bulmaktır. Düşman edinmeye meyilliyisen, bu sorun olmamalı. Değilse, herhangi bir toplulukta sokaklarda yürüyen kınanması gereken insan orduları vardır. Potansiyel düşmanlar giderken, arz talebi çok aşıyor.

Statü, çalışmanızın amacı üzerinde durmak söz konusu olduğu sürece, sihirli başarı için her zaman caydırıcıdır. Her zaman devam et. Arzularınız üzerinde asla küçük parçalar halinde durmayın. Kendinizi saplantılı ve acılı bir inzivaya çekmek anlamına gelse bile, onu sisteminizden ritüel haline getirin. Sisteminizdeki her arzuyu yakın ve sonra, artık umursamadığınızda, size gelecektir.

Bir insan umursamaktan nasıl kaçınabilir? Kullanılabilecek birçok hile vardır. Yaratıcılık birdir. Bir şey yaratma sürecindeyken, beyniniz ezbere veya tekrara dayalı değil, yaratıcı düzeyde çalışmalıdır. Zihniniz tek bir şey tarafından ele geçirilemez ve yine de sizin takıntınızın benzeri olamaz. Burada ideal bir kombinasyon buluyoruz, çünkü eller inandırıcı olacak kadar el becerisi ile istenen hedefin bir kopyasını yaratabilirse, o zaman yapılmış kadar iyidir.

Bu yöntem kullanılırsa, orijinal ihtiyacın artık ciddi bir önemi olmadığı, çünkü yaratılışınız arzunuzu tatmin ettiği sonucu çıkar. Böylece, ritüelinizin başlangıçta üretmeyi amaçladığı şeye artık ihtiyaç duymazsınız. Aşırı basitleştirmek için (bu tür bir eylemi savunmuyorum): Para istiyorsanız ve onu alamıyorsanız ve yaklaşık bir para yaratırsanız - bazen sahtecilik denir - alınan maddi ödüller, gerçek para kazansaydınız alacağınız ödüllere eşit olabilir. . Gerçek olana ihtiyacın var artık önemli değil.

Epicurean mastürbasyon bu teoremin mükemmel bir örneğidir. Kişinin ego kusurlarının üstesinden geldiğinde, yapay bir fantezinin berbat bir yalandan sonsuz derecede üstün olduğu fark edilebilir. Yine de, sonsuz cinsel kovalamanın ne sıklıkla "fırtınadaki herhangi bir eski liman" partneriyle geçici olarak sona erdiğini gözlemliyoruz. Daha fazla hayal kırıklığı ortaya çıkar.

Sahip olanlar. Biri sahip olana kadar asla alamayacak. Ve başkasınınkini alarak da elde edemezsiniz. Kendin yarat. Bunu çözmiyorsan, pek de sihirbaz değilsin.

Beyaz cadıların lanetlerinin neden geri geldiğini hepimiz biliyoruz. Bu kocakarılar kendilerini "beyaz cadılar" olarak adlandıracak kadar suçluluk duygusuyla tüketilirlerse, alçakça lanetleme eylemleri gerçekten üç kat suçluluk yaratır - bu da onların lanetlerinin geri tepmesini sağlar. Burada yine, ayının gerçekleştirildiği sorunun sürekli yeniden içselleştirilmesinin doğurduğu statik bir durumu gözlemliyoruz. Beyaz cadıların -"Geleneksel", "Koruyucu", vb.--sürekli olarak "sorunları" gündeme getirdiğini fark ettiniz mi? Seküler anlaşmazlık bataklığı, ortak bir düşmanın, Satanist'in var olduğu kutsanmış gerçeğiyle yumuşatılır.

Büyücülük ve Satanizm arasındaki bir farkı vurgulamak için elimizden geleni yapmamış olmamız - görünüşe göre en sevdikleri konu - Thomas Szasz'ın "Öteki" dediği şeye olan ihtiyaçtan özgürleştirdiğimizi gösteriyor. Şeytani bir şekilde konuşursak, her ne ise biz bunun için varız - çünkü "O" tepkinin habercisidir. Bununla birlikte, sihirli bir şekilde konuşursak, Groucho Marx'ın At Tüyleri filmindeki tavrını almıyoruz, burada Profesör Quincy Adams Wagstaff olarak nihilist inancını söylüyor: "Her ne ise, ona karşıyım!"

Bu anlamda "O"yu (sıradanlık, moda, statüko, vb.), sarkacı ters (Şeytani) yönde başlatmak için bir dayanak noktası olarak kabul ediyoruz. Böylece, "sorunların" - yani insani ideallerin - yalnızca geçici değil, aynı zamanda kolayca tahmin edilebilir olduğunu anlıyoruz.

Sır Tutmanın Önemi

Sırlar Güçtür. Bir sırrı ifşa ettiğinizde, gizli bilginizin potansiyel gücünü başkaları için takas etmiş olursunuz.

açığa çıkmasıyla birlikte gelen kısacık ego artışı. Değerli olduğu düşünülen bir şeyi ifşa ederek başkalarını etkilemek istemek doğal bir dürtüdür, özellikle de benlik saygısı zayıf veya zayıfken. Açıklama bir başkasına yapılır.

Dört çeşit sır vardır. İlk tür, oyunu başkasına vermeden veznedarına devam eden uygulamasının garantisini verir. Tanınmış bir konser piyanisti, klavye tekniğinin sırlarını hiç piyanoya dokunmamış bir adama göreceli bir güvenle ifşa edebilir.

Aynı piyanist, dokuz yaşındaki bir çocukla çalılıklarda bir kaçamak yaptığını söylerse, en başarısız tanıdık birdenbire onun üzerinde güç sahibi olur. İkinci ifşa, ikinci tür sırdır, sosyal, zihinsel veya ekonomik farklılıklardan bağımsız olarak, genellikle birinin bir başkası üzerinde güç sahibi olmasını sağlayan "dolaptaki iskelet" sırrıdır. Maddi kazanç elde etmek için kullanılırsa şantaj teşkil eder. Bir kontrol aracı olarak kullanılan bu, yalnızca vampirik ego desteğidir.

Ne yazık ki, korunan bir ilke genellikle yetersiz başarıya sahip kişiler tarafından kullanılabilir, dolayısıyla yenilikçiler ve mucitler tarafından sağlanan sıkı güvenlik. Bu üçüncü tür sırdır. Vahiy, anlatıcının itibarını sarsabilecek ikinci çeşidin aksine, üçüncüsü, herhangi bir aceminin daha önce bilginle sınırlı olanı kopyalamasına izin verecektir. Benzin deposuna ucuz bir kapsül atarak arabasının kilometresini ikiye katlayabileceğini bulan adam klasik bir örnektir. Bu tür prosedürler, verilmek yerine her zaman keşfedilir. Basit bir formülün ortaya çıkması, karmaşık olandan çok daha az olasıdır. Ancak en basit formüller genellikle en zor olanlardır.

Dördüncü sır çeşidi, sorgulama ve casusluk tekniklerinde kullanılan sırdır; geçerli bir ifşayı ortaya çıkarmak için işe yaramaz bir bilgi parçasının "ortaya çıkarılması". Başka bir deyişle, değersiz bir öğenin gerçek bir ürünle değiştirilmesi.

Yukarıdakileri özetlemek gerekirse: İlk tür sırrı açığa çıkarmak güvenlidir, ancak gizlemek daha iyidir. İkinci türün, anlatımıyla öznesini baltalayacağı kesindir. Üçüncü çeşit, alıcının veznedarın yaptığını kopyalamasına izin verecektir. Dördüncüsü, şehvetli veya hırçın bir doğayı avlayan daha az veya manipülatif bir büyü hilesidir.

Geçerli bir sırrın sahibi, somut ve geçerli bir metaya sahiptir ve bu nedenle bilgisinden yoksun olanlar üzerinde üstünlük sağlar. Bu hazinenin farkındalığı ona başkalarına yansıtacak güven ve güç verir. Sırrı kullanmasa bile, hazır erişilebilirliği güvenliğine katkıda bulunur. Çocuklar çok geçmeden, "Bir sırrım var" diyerek diğer çocukların dikkatini (ve şekerlemelerini) çekebileceklerini anlarlar.

Bir Sırrın Saklanması Sağlamanın Bazı Yolları

1)**Korku:**Korkunç sonuçların tehdidi, sırrın ortaya çıkması durumunda en yaygın araçtır. Güzel bir yöntem, bir çok kişi dışında kanunlar çiğnenmek, sırlar ifşa edilmek içindir. Kendine zarar veren bir kişi, sırları açığa vurarak mazoşist eğilimleri için verimli bir oyun alanı bulacaktır, çünkü kendisini başkalarından intikam almak için tehlikeli bir konuma yerleştirir. Büyük bir ifşaya eşlik eden ego tatminini alırken hem düşmanlığa hem de reddedilmeye neden olur. Kendisini bir kahraman olarak konumlandırır, böylece olası cezasını şehitlik olarak nitelendirir. Bir manastırdan kaçan rahibelerde bu tür davranışları gözlemledim, sadece döndüklerinde kendilerine uygulanan kefareti dört gözle beklemek için. Histerikler Şeytan Kilisesi'ne katıldılar, kaçtılar, sır olması gerekenleri ortaya çıkardılar,

Tek başına intikam korkusu muhtemelen en az etkili caydırıcıdır. Kardeşlik ve okült inisiyasyonlarda, adayın sırları ifşa ederse parçalanacağını ima eden yeminler, böyle bir kargaşanın gerçekte olmayacağı varsayıldığından, neredeyse değersizdir. Bir örgüt ne kadar dürüst ve saygınsa, bu tür yeminlerin geçerliliği o kadar az olur. Kardeşlik tarikatları, kana susamış yeminlerine rağmen, genellikle bir sonraki kategoriye bağlıdır.

2)**Dışlanma:**Dışlanma çok gerçek bir tehdittir. Çalışmak için, bir sırrın bekçisi, yoldaşlarının sağladığı arkadaşlığa az da olsa bağımlı olmamalıdır. Kardeş gruplar, özellikle toplumdan dışlanmanın sosyal reddedilmeye ek olarak iş kaybı anlamına gelebileceği topluluklarda bu caydırıcılığı kullanır.

Bazı gizli emirler, tedbirsizlikler sonucunda bir tür "zaman aşımı" dayatmaktadır. Bu, adayın güvenilirliği eksik bulunursa, kendisini sınıflandırılmış materyalin bilinmediği daha düşük bir akran grubuyla sınırlı bulacağı anlamına gelir. Böyle bir ayrılma sürecinin var olduğu genel bir bilgi haline geldiğinde, ilerlemeyi düşünen herkes takdir yetkisini kullanacaktır.

Dışlanmanın bariz dezavantajı, etkinliğinin sosyal bir çevre ile sınırlı olmasıdır. Bir üye, duygusal ve ekonomik güvenlik için kardeşlerine bağımlı olduğu yerde ikamet ederken, bir sağduyu örneği olabilir. Bununla birlikte, geri dönmeyi düşünmeden uzaklaşırsa, taze tanınma elde etmek için sık sık fasulyeyi dökecektir.

3) *Alay*: Bir sır çok abartılıysa veya ahmakça maskaralıklarla doluyorsa, çoğu kişi onu ifşa etmeyi iki kez düşünecektir, yoksa dinleyicileri çılgınlıklarından dolayı onları küçük görmezler. Bu nedenle birçok geçerli sır, görünüşte gülünç nitelikteki tuzaklarla çevrilidir. Birçok loca kardeşi, özellikle son derece ticari ve saygın bir tavır sergileyenler, kadın kılıfına girmeleri, keçiye binmeleri, yere idrar yapmaları, tabutlara yatmaları vb. gibi ritüelleri anlatmaktan çekinir. Bağlam içinde bu tür maskaralıklar, sembolik bir anlamı vardır, ancak sıradan bir açıklama, bir şekilde, yine de bağlam dışına alınacaklarını garanti eder.

4) *Sessizlik*: Gizliliği sağlamanın en etkili yolu, ilk etapta bir sırı ifşa etmemek. En büyük sihir sırları, söylendiği takdirde dinleyiciyi anlatıcıdan uzaklaştıracak olanlardır. Bir sihirbaz, bir öğrenciye bu tür sırları ifşa edecek kadar saygı gösterseydi, onu kendinden uzaklaştırmak istemezdi. Sonuç olarak, bu tür sırlar asla söylenmez. Onlar sadece keşfedilir. Keşfin arzu edilen bir insan olayı olması gerçeği, onun bir sömürü ve kontrol aracı olarak yapay kullanımını sağlar.

Keşif Oyunu

İnsanların teklifinizi yürekten kabul etmelerini istiyorsanız, bırakın Paskalya Yumurtası yöntemiyle bunu "keşfetsinler". Şimdi hepiniz Paskalya Yumurtası Avinin nasıl çalıştığını hatırlıyorsunuz. Birisi erken kalktı - herkesten daha erken - ve daha sonra çocuklar tarafından keşfedilecek olan yumurtalarla dışarı çıktı. Onları bulunabilecekleri yerlere sakladı, ama biraz aramadan değil.

Bütün çocuklar başlamak için sabırsızlanıyorlardı. Tabii ki hepsi aynı yere geldi. Son derece aptal olmadıkça ya da pis bir arkadaş tarafından yanlış yönlendirilmedikçe hiçbiri başka bir siteye gitmedi. Her çocuk bir yumurta keşfettikçe sevinçle haykırırdı. Bazen bir ebeveyn, çocuklarının keşfini kenardan görünce de bağırırdı. En fazla yumurtayı toplayan çocuk, genellikle bir çeşit tanınma, genellikle içi boş bir çikolata tavşanı aldı.

Sen de benim kadar biliyorsun ki o çocuklar yumurtaları eve getirdikten sonra daha az umurlarında değil. Pop onları gelecek hafta için beslenme çantasına koyardı.

Mesele şu ki, bir ürüne kesinlikle ihtiyaç duyulmayan bir yerde, sadece keşif için bir fırsat yaratılarak yanlış bir talep yaratılabilir.

John Doe, bu kadar çekici bir şeyi keşfetme fırsatı bulur çünkü hayatı boyunca kendi başına hiçbir şey keşfetmemiştir, etmeyecektir ve edemeyecektir. Daha da kötüsü, içinden gelen küçücük bir ses bunu ona bildirir. Dolayısıyla, doğuştan gelen bir algı eksikliği ni iyileştirme fırsatı sunan biri ortaya çıktığında, fırsat yakalanır. Az önce okuduklarınızdan şüphe duyuyorsanız, Gizli İkna Edicilerin sihirli kelimeyi "keşfet" kelimesini nasıl kullandıklarını düşünün. "Bu yeni lezzeti keşfedin" reklamı cezbeder ve insan bilinçsizce bu cazibeye atlar; daha yüksek bir uçakta Ponce de Leon, Sir Richard Burton, Leif Erikson, Columbus, Peary ve daha yüksek bir uçakta kullanılan nikel ve kuruş seviyesindeki aynı cazibe. Birkaç yıl önce Doğu'da tuhaf ve gizemli bir sır öğrenen Gölge, insanların zihinlerini bulandırma gücü.

Milyonlarca Okültizm

Modalara karşı her zaman doğal bir tiksinti besledim. En ödüllendirici ve heyecan verici ilgi olduğunda bir moda haline geldiğinde, birkaç kişinin sahip olduğu çağırıştırıcı nitelikleri, kitlesel kabul ile azalır. Bu, yorulmakla karıştırılmamalıdır. Yorgun olmak, başkalarının da aynı şeyi yaptığı anlamına gelmez, ancak kişi artık onda uyarıcı bulmaz. Çoğu zaman kişi bir şeyden bıkebilir, ancak daha sonra nostalji olarak bilinen yeniden uyanışı yaratan bir zaman geçtikten sonra ona geri dönmek için.

Ara sıra, bilinmeyen keşfiyle uğraşan birinin keşiflerini veya yeniliklerini duyduğumda veya okuduğumda gözlerim aydınlanacak. Bu özellik, gerçek Satanizm'e benzer. Böyle her Promethean birey için, piramitlerde oturarak, orgon dolapları inşa ederek, yaprakları fotoğraflayarak ve Drakula'nın geçmişinin izini sürerek sihirdeki hünerlerini "kanıtlayan" yüzlerce kişi daha vardır. Bahçesinde peri arayan birini duyarsam, en azından onun tuhaf arayışı beni eğlendiriyor, çünkü artık çok az kişi kendi bahçelerinde peri arıyor.

Piramitlerde oturma veya orgon akümülatörleri inşa etmenin muz parçalarını yemekten veya paraşütle atlamadan daha fazla yanlış bir tarafı yoktur. Ama kendinizi bir sihirbaz olarak görüyorsanız, araştırmalarınızın esası konusunda kendinizi pohpohlamayın. Ne yenilikçisiniz ne de ileri görüşlüsünüz. Sadece bir hevesle devam ediyorum.

Okült faddistlerin çevrimiçi galalı tavuk metodolojisinin en iyi örneği, gizli olarak ortaya konan her şeyi kapma eğilimleridir. Wilhelm Reich okült hareket tarafından "keşfedildiğinde", Şeytani İncil'in ithaf sayfasında belirttiğim gibi, onun kabine yapmaktan daha fazlasını bildiğini fark edemediler. Kanser Biyopatisi'nde kaç teori ilerlemiştir? Reich'ın "bulut fırtınasını" kopyalamaya ve onu Charlie Hatfield'in ya da yerli şamanların yağmur yağma ilkeleriyle ilişkilendirmeye kim kalkıştı? Kim gördüğünde iyi bir "karakter zirhi" vakası bilir

BT? Yoksa Orgazmın İşlevi üzerine genişledi mi? Muhafazalar tamamen öfke ve okült dergiler (piramidal oldukları sürece) sonuçlarını açıkladıkları için, Reich'in takipçisi büyük ölçüde marangozlarla sınırlıdır.

Gizli bir dergide veya ciltsiz bir kitapta okursanız, herkesin bunu yapıyor olması bir çocuk oyuncağı. Aynı okuyucu seviyesine düşmemek için bu tür şeylerden kaçınmanın ipucu bu olmalı. Zaman geçtikçe, Annie Besant'ın tablo bahşişi günümüzün Kirlian fotoğrafçılığı haline geliyor. Ouija tahtası, yanıp sönen kırmızı LED'ler ve "bilinçaltı" sesle tamamlanan zihin makinesi birimi haline gelir. Ve sarıklı Doğu Hint swamileri "psişik kurtarma ekipleri" için kenara çekilir. Ortamlar? Kanalcılar.

Hala iyi yazmak, auraları okumaktan çok daha fazla pratik ve beceri gerektirir. Ya da "Ünlü bir şarkıcı bu yıl evlilikte zorluklar yaşayacak" gibi tahminlerde bulunmak yerine bir yayını değiştirmek için. Pop okültizmi, ahmaklar için yemdir ve onun tek değeri, yerleşik dini adetlerden uzaklaştırmasıdır. Gizli (gizli) bilgi, bariz kaynaklarda nadiren bulunur. "Popüler okült hareket" ifadesinin kendisi, kendi içinde bir çelişkidir. Satanizm haklı olarak okült bir fenomen olarak nitelendirilemez ve ben asla böyle olduğunu iddia etmedim.

Bir kişinin kişisel araştırmaları, ancak olağanüstü modanın dışında kalırlarsa, terimin gerçek anlamıyla okült olarak kabul edilebilir. Muhtemel yenilikçi, "İlgi alanlarıma benzer kaynak materyalde düşünce için yiyecek bulamazsam, o zaman nerede?" diye sorar. Cevap, kişinin kendini "bulmadığı" analojisinde bulunur. İnsan kendini yaratır. Sihirli güç, olası olmayan kitaplar okuyarak, olası olmayan durumları kullanarak ve olası olmayan malzemeleri çıkararak ve ardından bu unsurları "okült" olarak kabul edilen amaçlar için kullanarak elde edilir. Bu tür yaratıcı birlikteliklerin sonuçları gözlemlendikten sonra, başlangıçta "olası olmayan" olarak kabul edilen yöntem, en kolay anlaşılır metodoloji olarak görülecektir.

Üfleme Veya Kroger Babb, Neredesin

Şimdi Sana İhtiyacımız Var mı?

Entrika yaratmak için, belirsiz bir ifade, basit olana sonsuz derecede tercih edilir. Daha fazla entrika yaratıldığında, başkaları sizin sunduğunuz şeylerden pay almak için daha çılgın hale gelir. Örneğin, bir Satanist olarak, bazen derin bir hüsrana uğramış kişiler tarafından seks alemleri hakkında sorular soruluyor. Bilinçli bir göz kırpması, onları salyalarını akıtmak için herhangi bir miktarda korkunç açıklamadan daha fazlasını yapacaktır. Modern pornograficiler tarafından sağlanan açık görüşler üzerinde gelişmek anlamsız olurdu.

Bir karnavalın arka tarafında birlikte çalıştığım ve "seks şovu" olarak bilinen şeyi yöneten bir adamı asla unutmuyacağım. Bir "kız gibi şov" ile karıştırılmaması gereken "seks şovu", görünüşte insan üreme sisteminin harikalarını, VD'nin yıkımlarını ve Hottentot kadınlarının çeşitli aşamalarında göğüslerini ve kalçalarını gösteren tıbbi posterlerle kaplı bir çadırdan oluşuyordu. gelişim. Halatlı bölümlerin arkasında sergiler vardı: mumlu iki başlı bir bebek (ticarete "turşu serseri" olarak bilinir), bir çift "ortaçağ" bekaret kemeri (bir Tucson sac metal işçisi tarafından yapılmış), bir dizi maşa, forseps, kateterler ve göğüs pompaları (cam altı), talihsiz bir frengili beyefendinin burunsuz yüzünün mumdan bir reproduksiyonu ve diğer eğitim harikaları.

Bir "doktor", iki beden çok küçük ve yıkanmaya ihtiyacı olan bir hemşire üniforması giymiş oldukça kalitesiz sarışın bir kızla baly platformunda görünerek ovucuları çadırın içine sokar. Alnına çentikli bir yansıtıcı ve boynuna bir stetoskop takılmış olan cerrahi önlüklü doktor, yanlış genetiğin bir sonucu olarak burada yan gösteriden ödünç alınan bir toplu iğne başının mikrosefali durumunu suçlayacaktı. Doktorun yanında duran toplu iğne başı masumca kükrer, küçük kafatasını bilmeden onaylar gibi sallardı. Doktor, beklediği gibi ilaç satmadı ve çok daha karmaşık bir oyunla devam etti.

Müşteriler, insanlığın sırlarını ve hayatın mucizesini görmek için çadıra girdikten sonra sihir gerçekten başlayacaktı. Son sergide on dakikalık rehberli tur sona erdiğinde (uygunsuz cinsel eğitim hakkında kısa bir konuşmayla sunulan salamura serseri), Doc'un bulunduğu yerin yanında, müzenin en arkasına asılan on kapaktan loş bir parlıltı görülebiliyordu. mahkemelik oldu. Muhtemelen ışık, boyundurukların bakmaya meyilli olduğu yaşam alanından geliyordu.

İşaretler, ışıklı kapaktan gizlice bakarken, doktor büyük adımına başlıyordu. Seyirciler yalnızca erkeklerden oluştuğu için (ki bu genellikle böyleydi), belki de "modern cinsel hijyen yöntemini" ilk elden görmek isterler. Doktor, alçak sesle, sağlam bir zihin ve beden sağlamak için kaçınılması gereken uygulamaların ve şeylerin gösterileceğini duyurdu.

Doktorun hazırlıkları sırasında çadırın kapağına bakma "şansı" olanlar, daha önce sözü edilen kirli hemşirenin eski püskü bir karyolaya uzanmış bir film dergisi okuduğunu, geniş kalçaları çoraplarının üstünden ortaya çıktığını gördüler. Yanındaki küçük komodinin üzerinde kocaman bir Vazelin kavanozu vardı. Duvarda, hemşire karyolasının hemen üstünde, hafifçe sabitlenmişti.

daha beyaz bir çarşaf parçası, bir sinema filmi ekranını düşündürür. Kalan alan yaklaşık yirmi katlanır sandalye tarafından işgal edildi. Karyolanın karşısındaki çadır duvarına dayanmış, eskimiş bir film projektörünü destekleyen katlanır bir kart masası vardı. Görünen o ki, bu kaçırılmaması gereken bir gösteriydi.

Dinlemek/bakmak için kalan küçük ovma düğümü, "iç çadırdaki başlayacak olan gösteri için sınırlı oturma yeri" ilan eden doktorun her kelimesine o sırada asılıydı. Koltuklar sadece fazladan 50 sentti, ancak ders ve gösterinin "sadece ciddi sanat, anatomi veya tıp öğrencilerine gösterilmesine izin verildi."

Ciddi öğrencilerin gözlerindeki parıltıyı algılayan Doc, bilet rulosunu çıkarmadan önce son adımı attı. "Eh, arkadaşlar söyleyebileceğim tek şey, bugün yaşadığınız sürece hatırlayacağınız bir şey göreceksiniz?" Sözler söylenirken, sanki çadıra fark edilmeden girmiş olabilecek birini daha iyi gözlemlemek istermiş gibi temkinli bir şekilde öne doğru eğildi. Daha sonra herkesin görmesi için uzattığı orta parmağını kaldırdı ve diğer elini bir kın içine kapadı ve bunu yaparken de sinsin göz kırparak, uzattığı parmağın üzerinden üç ya da dört kez kaydırды.

Daha fazla iknaya gerek yoktu. Doktor biletleri rulodan yeterince hızlı koparamadı. Seyirciler nihayet kendilerini oturduklarında bulduklarında, olgunlaşmış hemşire ortalıkta görünmüyordu; "Oditoryum"da bir asistan belirirken, Doc yeni bir kalabalığı ısıtırken dışarıda bally platformundaydı.

Rubes'in gördüğü şey, sezaryen doğumunu ve bir bebeğin kuvöz bakımını gösteren 16 mm'lik bir film, ardından mükemmel bir şekilde oynanmış bir Savaş Ofisi tarafından üretilen drama, izinde bir kızla tanışan ve onu ihmal eden bir askerin ihale hikayesi. bir lastik alır, sosyal bir hastalığa yakalanır. On beş dakikalık destan, sızan şanslar, yenmiş damaklar ve akan yaraların beş muhteşem dakikalık sıkı yakın çekimleriyle sona eriyor.

Sonunda tüm tüketilmemiş patlamış mısır, şekerlemeler ve portakallı içecekler koltukların altına bırakılmıştı ve en az bir rustik delikanlı hastalanmıştı. Hiçbiri gösterinin bittiğine dair hayal kırıklığı göstermedi.

Doktor anonim kalacak, çünkü şu anda büyük bir hastanede çalışıyor olabilir. Bununla birlikte, kesin olan bir şey var: ihtiyat belirsizlikten beslenir ve herkesin hayatındaki gizem ihtiyacı, uygun şekilde dağıtılmış incelik gerektirir.

Whoopie Minderi Yeniden Yüksелеcek

Kısa bir süre önce New York'ta "Agents of Pie-Kill Unlimited" adlı bir girişimden bahsedildi. O asil girişim, Sloganı "Pasta Yap, Seyahat Edecek" olan, bir ücret karşılığında, olası adaylar üzerinde yenilebilir hakaretler yapmakta uzmanlaşmıştır. Yüz yüze saldırılara ek olarak, maden suyu barajları ve fıskırtma silah sözleşmeleri gibi hizmetler de veriyorlar. Taktikleri, Three Stooges, Laurel ve Hardy ve Mack Sennet gibi geçmiş uzmanların katı geleneğinde.

"Pie-Kill", diğer şeylerin yanı sıra, kendini gösteriştten çıkarmaya adanmıştır. Bu da beni önemli bir faktöre getiriyor -- uygulayan Satanistlerin kendi dünya görüşlerinde dikkate almaları gereken bir faktör: komedi.

Trajedi ve komedinin ikiz maskeleri, diğer herhangi bir ikilik kadar geri dönülmez bir şekilde mevcuttur. Yine de sihir için en sık giyilen trajedi maskesidir. Gerçekleşmemiş olanı arzulamak her zaman biraz trajiktir ve ritüel odasına en çok gelenler genellikle en trajik hayatlar yaşarlar. Başarılı bir çalışmaya elverişli duygusal bir tepki üretmek için, mizahı kolayca çıkaramazsınız. Ne de çoğu durumda denenmemelidir.

Sıklıkla mizah, ciddi ritüelleştirme ilgili veya gerekli hale gelmeden önce bir durumu hafifletmeye veya elde etmeye hizmet edebilir. Ne yazık ki birçok okültist için mizah hayatlarında ender bulunan bir bileşendir. Aslında onları gizemli ve ezoterik olana iten şey, onların mizah eksikliğidir. Bir keresinde biri bana mizah duygusu olmayan bir büyücünün dayanılmaz olacağı yorumunu yapıyordu. Katılıyorum ve tahammül edilemez olmasının yanı sıra beceriksiz olacağını da ekleyeceğim.

Yüz yüze turta adayları her zamankinden daha fazla. Daha az dağınık ama eşit derecede insanlık dışı hakaretler kolayca uygulanır. Yerlerim var ve 50 yıllık bir dönemi, 1900-1950 - pratik hilenin altın çağını kapsıyor.

1950'den sonra insanlar insan onuru hakkında çılgın fikirler edinmeye başladılar ve ciddi protesto için pratik şaka ihmal edildi. Değişikliğe ihtiyaç vardı, ancak genellikle olduğu gibi bu süreçte bir şeyler kaybedildi. Artık eğlence bireylerden çok kurumlara yönlendiriliyor. Bir zamanlar kişiselleştirilmiş bir pratfall olan yerini bir tür kolektif mizah aldı. Deli ve Ulusal Lampoon, eğlenceli olmalarına rağmen, evrensel kurbanlarla benzer düşünen bir okuyucu kitlesi sağlamıştır. Şakaların dipnotları artık dikkatlice düşünülerek seçilmiyor, topluca alay ediliyor.

Johnson, Smith & Co. gibi şaka ürünleri tedarikçileri artık müşterilere 600 sayfalık kataloglar göndermiyor, ince kataloglarla geçmiş ihtiyaçları yaşıyor. Yine de, Jeanne Dixon gibi görücülerin bir #2953'ün üzerine oturacağı bir zaman yaklaşıyor. ("Whoopie Cushion veya Poo-Poo Cushion, bazen adlandırıldığı gibi, kauçuktan yapılmıştır. Mağdur şüphe duymadan minderin üzerine oturduğunda, tarif edilenden daha iyi hayal edilebilecek sesler çıkarır. Posta faturalı. No. 2953, 25¢.") Hepsi kaybolmaz. Bir dizi ciddi ve mizahsız kurban, yalnızca "Pasta Öldürme" için değil, Poo-Poo Yastıkları, Sevinç Zilleri, Kara Göz Teleskopları, Trombon Burun Üfleyciler, Kaşınıtı Tozu, Lastik Sakız, Salya Bardakları ve Fıskıran Çubuklar için hazırlanıyor.

En yıkıcı güvensizlikleri zararsız, pratik bir şakayla ortaya çıkarılabilecek - daha güvenli bir kişinin en kötü ihtimalle hafif bir sıkıntı ve en iyi ihtimalle eğlenerek kabul edeceği - hak eden kurbanlar üzerinde çok uzun süredir lanetler ve öfke boşa harlandı. Alay edilmeyi hak edenler, gösterişleri tartışılmaz ve hatta teşvik edilirken göreceli bağışıklık sağlayan bir iklimde yaşıyorlar. Satanistler, dindarların, kutsalların ve dindarların lanetidir.

ikiyüzlü. Onlar da şatafatlıların düşmanı olmalıdır. Satanistler -- Dikkat! Sağ omuz Whoopie Yastıkları! Arkaya - harch!

Bariş Tehdidi

"Eustress", duygusal bir eğlence-korku veya zevk veren rahatsızlık durumunu tanımlayan bir terimdir. olmalarına rağmen Zıt anlamlı kelimeler, sıkıntı olarak başlayan şeyin nasıl östrese yol açabileceğini göreceğiz. Çoğu insan hayatlarını programlanmış bir dizi sıkıntı ve korku içinde yaşadığından, güvenlik ve rahatlığın ancak belirli bir miktarda kriz hüküm sürdüğünde mevcut olduğu bir sosyal ortam.

İnsan zihni boşluktan nefret eder. Vahşi hayvanların böyle bir sorunu yoktur. Beyinlerinin her hücresi çalışır. Yalnızca evcilleştirildiğinde veya koşullandırıldığında, gerekli bir hayatta kalma engramının yerini bir başkası alır. İnsan, varlığının sürekli olarak hatırlatılması gereken tek hayvandır. Herhangi bir duyum yapacaktır. Başka bir deyişle, hayatın sadece anlamsız değil, aynı zamanda gerçekten acı verici hale gelmemesi için bir şeyler olması gerekir. "Neler oluyor?" ifadesi kaç kez duyuluyor? Pek çok kişi tarafından hevesle aranan satoriye benzer bir Shangri-La varlığı, gerçekleşirse dayanılmaz olurdu. Barişin baskıları yüzünden değil, çoğu zihnin zihinsel uyarımı sürdürmek için bağımsız olarak yeterli düşünceyi tasarlayamaması nedeniyle.

Stres o kadar normatif ve dolayısıyla rahat bir yaşam biçimi haline geldi ki, insanların varlığı için gerekli hale geldi. İnsanların sürekli olarak stres durumları tarafından bombardımana tutuldukları (ki bu onların canını yakardı) ve daha sonra arzularını azaltmak için uyarıldıkları bir paradoks gelişti. Bu dikkat çekici sıra, her Pazar kiliseye giden hafta içi günahkarına benzetilebilir. Alışılmış stresi besleyen bir toplumda duygusal stresi azaltmaya yönelik bilinçli bir girişim, yalnızca hayal kırıklığını artırabilir.

İnsan ırkının ikiyüzlülüğü üzerine uzun uzun yazdım. Tarih ve ampirik kanıtlar, ekleyebileceğim herhangi bir rantın ötesinde. Bu büyük ikiyüzlülüğün bir kısmı, insanın - özellikle de çağdaş insanın - gerçekte bir dizi mazoşist manevrayla sürdürüldüğü zaman, "özgürlük" ve insan onuruna sözde hizmet etmesidir. İşte bu noktada sıkıntı o kadar yaygın hale gelir ki rahatlık, güvenlik ve eğlenceyi temsil eder. Östresin başka türlü sıkıntılı bir durumdan evrimi böyledir.

Bu geçişin bariz örnekleri en çok erotik bağlamda görülür. Zevk/acı faktörü, sado-mazoşist faaliyetin tüm temelidir. Her zaman hoş olmayan bir deneyim olarak başlayan şey, hevesle beklenen bir doyuma dönüşüyor. Burada eustres fenomeni için bir temelimiz var. Bir çocuk ceza dışında çok az ilgi görürse, o çocuk cezalandırmaya başlar. Teşvik eden birinin eline ceza verilirse, dikkat buna değer.

Yetişkin bir dünyada ve herhangi bir açık cinsel çağrışım olmadan bu mikrokozmik durumu makrokozmik bir durumla değiştirin. İşte resim:

Bir erkek kendini önemsiz hisseder. Aşırı nüfus ve yetersiz tanınma var. Tüketim gücü ya da firmasının kendisine bahşettiği simgesel bir unvan nedeniyle kendisini önemli biri gibi hissettirir. Hala kendini önemsiz hissediyor. Evli ve kendisine tiksindiği veya karşılayamayacağı daha az talepte bulunulursa gurur duyabileceği bir ailesi var. Bu onu bir ahmak gibi hissettiriyor. Ama bir televizyon programında kendini özdeşleştirebileceği bir adam görür. Adamı televizyonda izlerken veya onu düşünürken biraz daha iyi hissediyor. Yine de kendini önemsiz hissediyor. Diğer TV şovlarında gördüğü birkaç kahramanı var: spor figürleri, sert bir polis veya gece geç saatlerde bir talk-show sunucusu. Hepsinden nasibini alarak yaşıyor.

Kendisinden habersiz olarak, haberlerde gördüğü arkadaşları ve katillerle "öfke" öfkesi (ve tanınmayan kimliği) aracılığıyla kısırlığını vekaleten yaşıyor. Ama iyi ya da kötü, iyi ya da kötü, bu insanların hiçbiri o değil. Dikkat çekiyorlar. O değil. Kendini önemsiz hissediyor. Kendini önemsiz hissediyorsa, belki, sadece belki, öyle olduğu içindir.

Tüm dikkatleri üzerine çeken bazılarında daha aptal değil. Bazılarının kendi tarzlarında, kendisi kadar programlanmış olma ihtimali yüksektir. Ama sadece bu kadar çok kişinin spot ışığında durması için yer var ve o dışarıda kaldı.

O ne yapıyor? Kendisini çimdikleyebilmesi ve hala orada olduğunu bilmesi için ona hangi alternatifler açık? Büyük ya da küçük bir tür belaya girebilir ve dikkat çekebilir. Bunun tek dezavantajı, birçok soruya cevap vermesi ve can sıkıntısından daha az başa çıkılabilecek durumlarla karşılaşması gerektirir. Diğer yol ise, varlığını nitelendirmeye yetecek kadar duygularını yakalayacak bir şeye - herhangi bir şeye - "karışmak"tır. Görünüşe göre kendi sorunları tam zamanlı zihin işgali için yeterince iyi değil. Dünyayı sarsacak düzeyde ciddi değil. Ve onlar hakkında konuştuğu kimse umursamıyor. Ancak yerel, eyalet, ulusal veya uluslararası nitelikteki ortak payda krizleriyle kendine yükleniyorsa, bolca şirket bulabilir, payları paylaşabilir,

Tehlikeli bir şekilde programlanmamış bir yaşam sürmenin tek başına sıkıntısını tercih etmek yerine, eustress dolu bir yaşamı ve buna eşlik eden güvenliği seçmiştir. Bu adamın programlanmamış hayatı neden tehlikeli? Ya paylaşacak kadar evrensel olmayan sorunları olduğu için, ya da zihni öyle bir boşluk ki, kendi kaynakları onu önemsizlik hissinden kurtaramıyor.

Şimdi, bir yerlerde, insanın östres ihtiyacını bilen ve bunu sağlamaya istekli olan oldukça keskin kurabiyeler var. Oldukça kârlı olmasının yanı sıra, yetenekli yanlış yönlendirme sanatıyla gerçekte neler olduğunu gizler. Her şey başka bir şey için yumuşama sürecidir. Kuruldunuz. Kuruluyorsun. Bir yerlerde, tetikte olan biri, kitapta bir numarayı kaçırmıyor. Yanlış şeylere yanlış yöne bakmaya, ayık bir şekilde değerlendirmeniz gereken şeylerde çok eğlenmeye ve alay edilmesi ve gözlerden uzak gülmesi gerekenleri çok ciddiye almaya şartlandırıldınız.

Eğlence ve keyif için planlanmış sorunlara geri dönmek: Pembe dizi bir başyapıttır. Evrimi eustress ihtiyaçları ile eşzamanlıdır. Kadınların "kadın işinin asla yapılmadığı", doğum ölümlerinin ve intiharların "tehlikeye atıldığı" bir çağda yeterince kişisel baş ağrısı çektiğinde - pembe diziler yoktu. Doğru olduğundan değil. Basitçe, bir kadın ne kadar hayal gücünden yoksun ya da ne kadar sıkılmış olursa olsun, günlük "boktan iş" gerekliliklerini gasp etme şansı yoktu. Sadece zenginler veya şımarıklar sıkılmayı göze alabilirdi.

Radyo pembe diziyi başlattığında, medya mesaj haline geldi (ah, yanlış yönlendirme!) ve işlerini yaparken dinleyen kadınlar zaten yeni bir tüketimcilik biçimine işleniyorlardı. Duydukları dertler kendi dertlerinden daha ilginç (ve romantik) ama dertleri aynıydı. Bu nedenle, başka bir kadının sorunları, şans eseri dinleyicinininkinin yerine geçecek şekilde göz kamaştırıcı bir ikame haline geldi. Sabunun doğuşu oldukça iyi tanımlanmıştır. Şimdi, onları bunu yaparken ne çabalıyorlar ne de dönüyorlar, sadece keyifli kargaşayı ve seksi ıstırabı emenlerin çoğu, gösterinin gerçek özünün telkin edilmesine tamamen açık: reklamı yapılan ürünler.

Şeytani Cadı'nın eustress dünyasına yaptığı kayda değer keşifte, eğlence parklarının heyecanlı yolculuklarından bahsediliyor. 1970'lerin sonlarında, Sosyolog Marcello Truzzi, Vincent Price tarafından anlatılan hız trenleri üzerine bir belgesele katıldı. Dr. Truzzi'nin anlayışlı yorumlarına rağmen, en "tehlikeli" yolculuklarda bazı kişilerin defalarca uyarılara rağmen korkuluktan kurtulduğunu görmek benim için ilginçti. Karnavallarda ve parklarda çalıştığımda, her zaman yanlış yerlere bırakan deliller vardı. Bazen uçarlar ve hatta kendilerini öldürürlerdi. Demek istediğim, bardak altlıkları güvenlik açısından test edilmiş olsa ve sürüşte motive edici faktörü vurgulasa da ve "kendi sorumluluğunuzdadır" işareti görüntülendiğinde davalar onurlandırılmamış olsa da, aptal, dikkatsiz,

Bir roller coaster yapacak olsaydım, araba hareket halindeyken tutunmak ve ayağa kalkmamak için görsel ve sesli uyarılarla vurulurdu. Çok gerçek uyarılara uymayan herkes yere savrulur. Eustress daha sonra sıkıntıya dönüşecekti - beklenmedik bir sıkıntı.

Düzinelerce Lanetler

Sen lanetlendin. Her gün çok gerçek ve sihirli bir şekilde ürkütücü lanetlerin alıcısıdır. olan biri Hexes psikolojisinde usta olan biri, genellikle onları gerçek veya hayali adaletsizliklere veya küçümsemelere dayanan son derece kişisel saldırılar açısından değerlendirir. Kısacası intikam almak için başkasını lanetlersiniz ya da aynı nedenle birileri size küfredmeye çalışır.

Bir lanetin gönderilmesinde, güçlü bir duygu derecesinin motive edici faktör olması gerektiği varsayılır. Eğer biri basitçe rastgele altıgenler atmaya başlarsa, sözde hiçbir şey olmayacak. Şeytani İncil'in açıkladığı gibi, eğer herhangi bir ritüel büyü yapılırsa, gerçekten demek gerekir. Yine aynı metin, hak etmeyen birini lanetlerseniz hiçbir şeyin olmayacağını da belirtir. "Hak etme" standardı nedir -- hak eden bir kurbanı ne oluşturur? Bildiğimiz gibi, bu nitelikler Şeytani İncil'de de yer alır.

Yine de birinin hak eden bir kurban olmadığını varsayarsak, kolayca makul bir kopyaya dönüştürülebilirler. Başka bir deyişle, mantıksız davranmak, suçluluk ve korku beslemek ve genellikle felaketi ve mahkeme başarısızlığını cezbedecek şekilde davranmak üzere kurulabilirler. Falcıların çoğu zaman insanları lanetleyebilmesinin nedeni, kahin müşterilerinin kapıdan içeri girdikleri anda "olgun" olmalarıdır.

İyi huylu, hatta ince düşünceli bir falcı veya medyum, müşterisine asla gerçekten kötü haberler veremez, çünkü güvenilir bir kaynaktan çıkan korkunç bir kehanet büyük olasılıkla gerçekleşecektir. Bir müşterinin ne olacağının söylenmesini istemesi, tahmin edilen her şeyin güvenilirliğini garanti eder.

Bu ilkeyi, medyanın aracı ve kamuoyunun bakıcı veya müşteri olduğu yüksek bir sosyal güçle çoğaltalım. Kendi düşüncesini yapmaya alışık olmayan bir halk, eğlence bir yana, rehberlik için çeşitli otoritelere başvurur. Genel halk, kelimenin tam anlamıyla Easy Marks, Unlimited. Bu nedenle, endişelerinin ve korkularının neden önceden paketlenmiş olduğunu ve başka biri için avlanmanın karlı olduğunu anlamak kolaydır.

Her gün korkunç uyarılar ve kötü haberler bombardımanına tutuluyorsunuz. "Hiçbir haber iyi haber değildir" bir gerçektir. İyi haber satmaz. Her zamankinden daha fazla insan medyayla ilgili işlerde çalışıyor. İşlerine devam etmeleri için "kötü haberler" ve acil durumlar gerekir. Ne kadar çok kötü haber duyar ve okursanız, o kadar depresyona girersiniz. Başkalarının kötü haberleri size bulaşılıyor. Sorunlar sorunları doğurur. Döndüğünüz her yerde, sağlığa ve ekonomik istikrara yönelik sayısız tehlikeden biri size hatırlatılıyor.

ya da aile içi huzur. Hoş olmayan beklenmedik durumlar için basitçe farkında olmanız veya hazırlıklı olmanız gerekmez. Deli gibi korkman gerekiyor. Alay etmek ve "Bu tür şeylerin başıma gelmesine izin vermem" demek kolaydır, ama beğen ya da beğenme, öyle.

Teorik olarak, son yarım yüzyıldaki tıbbi gelişmeler nedeniyle insanlar daha uzun yaşamalılmalıdır. Kitlese tüketimcilik, yaratılış konforuyla hayatları daha mutlu kılmalıydı. Eşitlikçi eğitim, insanları daha akıllı ve daha açık sözlü hale getirmeliydi. Bunun yerine, insanlar her zamankinden daha hasta, daha üzgün ve daha dilleri bağılı hissediyorlar.

Çağdaş kürsücüler, her şeyi "ahlaki dokunun çöküşüne ve manevi değerlerin gevşemesine" bağıyorlar. Bu saçma iddianın bir değeri varsa, o da şudur: Dindar bir kaçık olacak kadar şevkle kendini üstün görüyorsan, yaptığın hiçbir şey için suçluluk hissetmeyeceksin: Gördüğün ya da duyduğun her şey görmezden gelinecek; ve dokunulmazlığı olan birinci sınıf bir orospu çocuğu gibi davranabilirsin. Ama o zaman, eğer biri, "Dış dünyanın hype bana ulaşmasın diye, 'manevi değerlere' kafa yoracağım" diyecek kadar dürüst olsaydı, her şey bir icat olurdu ve etkisi başarısızlığa mahkum olurdu. .

Ortalama zekaya sahip bir bireyin "manevi değer" ile doldurulmasının tek yolu beyin yıkamadır. Doğal olarak gelenler, insan altı zihniyettendir. Bu acımasız, duyarsız bir dünya ve nüfus arttıkça, insanların hayatta kalması için daha fazla aldatma, dolandırıcılık ve düzenek gerekli hale geliyor. Barnum, "Her dakika bir enayi doğuyor" dediğinde, Malthus'un bir yüzyıl sonraki nüfus artışını öngörmemişti.

Daha önce de belirttiğim gibi, bireysel ifade olanakları azalmadı; sadece etrafta daha fazla insan var. Her biri kendi yolunda hayatta kalmak için çabılıyor. Batı dünyası, mallarını satan, çatışan çıkarların dev bir bit pazarıdır. Rekabet, muhafazakar anlamda serbest girişim noktasının çok ötesindedir; ve zorunlu olarak sömürenlerden biri olsanız bile, başka birinin bakış açısından da bir kurbansınız.

Giderek daha başarılı bir iş ile finansal olarak tamamen çözebilir, ancak kitle iletişim araçlarının etkilerine başka şekillerde lanet edebilirsiniz. Aileniz veya eşiniz aşılmaz bir problem olabilir. Ya da kalp krizi, kanser, kistik fibroz, AIDS, multipl skleroz, orak hücreli anemi vb. hakkında endişeli olabilirsiniz. Aile sorunlarının kayıncıvalıdeler, düşük okul notları, evlenmemiş annelik, reformlar kadar basit olduğu gün çocukları dinleyin. okul ve zina, hiçbirinin olmaması gereken bir yerde, şu anda ülke içinde yaşanan derin travmaların yanında sönük kalıyor.

Dünün en büyük katilleri tüberküloz ve kabızlıktı, ikincisi en çok abartılanı. Elbette, insanlar başka şeylerden öldüler, ama önceden onlara büyülenmediler. Mastürbasyondan delirdikleri iddia edildi ve bazıları büyük olasılıkla endişeden delirdi. Tıp mesleğinin tedavi etme gücü vardır, ancak propaganda teknikleri bariz lanetlerdir.

Hristiyanlık hala doğum kontrolüne karşı müthiş bir muhalefet barındırıyor, ancak az gelişmiş ülkelerde (misyonerlerin hastaneleri işlettiği) ihmal edilen çocukların kötü durumu hakkında sızlanıyor. "Üvey çocuğa sponsor olun", Hristiyan bir "hayırseverliği" teşvik eder. Gerçekten bir şey yapmak isteselerdi, zorunlu doğum kontrolünü bastırarak olan kendi dinlerinin unsurlarıyla savaşmışlardı. Şimdiye kadar tahmin etmediyseniz, oyunun adı Bir Elle Ver, Diğeriyle Al götür. Daha sonra yaralarınızı sarmaya gelecek olan haydutlar tarafından dövölünüzünüz.

Satanistler olarak, dürüstlüğe sadece küçük bir adım daha yakınsınız, irade bölümünde biraz daha sertsiniz ve bir barometre olarak biraz daha hassassınız. Bu aynılık dünyasında, sadece bir Satanist olarak aşırı derecede farklısınız ve tek başına bu oldukça büyük bir ayrımdır. Ne kadar fazla bireysellik ve düşünce kirliliğinden kurtulursanız, toptan büyülerden o kadar az etkilenirsiniz.

Hatha Klozet Meditasyonu

Meditasyon yapmak için en iyi yer tencerede. Rahat bir klozet oturağınız ve kapıda sağlam bir kilit varsa, hangi büyük düşüncelerin ortaya çıkabileceğini anlatıyor. Martin Luther, Wittenburg manastırında tuvalette otururken Protestanlığı hayal etti ve bunun ne kadar büyük bir hareket olduğunu biliyoruz.

İkinci olarak sıcak bir banyoya ve üçüncü olarak duşa daldırılarak, tuvaletteki kadar dış etkilere açık olan bir yer yoktur. Bu nedenle, bu koşullarda uzun zamandır beklenen bir telefon görüşmesi veya zilin çalması kesinlikle gerçekleşecektir. Göreceli çaresizlik durumu ne kadar büyük olursa, alıcılık o kadar büyük olur.

En fazla mahremiyet gerektiren, hem banyo hem de duşu aşan tuvalet, dış izlenimleri ve etkileri çekmede eşsizdir. Küvette, duşta ve hatta cinsel ilişkiye girerken başkalarının onlara tanık olmasına izin verenler, tuvalette seyirci almak söz konusu olduğunda genellikle sınırı çizerler. Tuvalet, aksi takdirde kalabalık bir ortamda bulunabilecek en kutsal izolasyon izidir.

Tahtta otururken omurlar üzerindeki baskı gevşetilir, hem zihinsel hem de fiziksel gerginlik giderilir. Cinsel organlar tamamen açıkta kalır ve giysi veya baskı ile engellenmez. Oda yeterince ses geçirmezse veya dış gürültü yeterli desibel seviyelerine ulaşırsa, sözlü olmayan ifadeler herhangi bir yoğunlukta veya perdede ve herhangi bir delikten serbestçe ilerleyebilir. Diğer zamanlarda geri tutmak için şartlandırıldığımız şeyin çocukça salıverilmesi, fizyolojik olduğu kadar psikolojik bir arınma da sağlar.

Gevşeme ve alıcılığa bu tür elverişli koşullarla, beyin daha özgürce çalışacak ve bilgi girdisi için daha uzaklara uzanacaktır. Birçoğu en iyi okumalarını tuvalette yaparak girdiyi emerken çıkışı serbest bırakır.

Bir zamanlar, kuzey Kaliforniya ormanlarında minyatür bir kale inşa eden parlak bir bilgin olan yaşlı bir keşiş taniyordum. Emekli olana kadar İngiltere'de büyük bir tiyatro zinciri işletti. ABD'ye geldikten sonra, kızılçamlarda küçük bir arsa satın aldı ve tek başına bir peri masalı kalesi inşa etti. Dört küçük odayı barındıran taş ve ahşap evin üzerinde küçük kalkanlar ve filialler yükseliyordu.

Sihhi tesisat ve bütan kurulumunu kolaylaştırmak için, mutfağı ve tuvaleti, tuvaletin yanındaki sobayı, önünde yemek yediği masayla birleştirdi. Böylece klozete oturabilir, bir kenarda akşam yemeği hazırlayabilir, tamamlanan yemeği masaya taşıyabilir ve akşam yemeği yiyebilir. Çevredeki komşular, kusursuz bir giyim eşyası ve büyük bir zeka olmasına rağmen alaycı bir şekilde "pis keşiş" hakkında konuşuyorlardı. Sonunda, ikonoklastik yaşlı bey öldü, küçük kalesi yıkıldı ve yerine iki katlı bir bina inşa edildi.

Belki de mutfağını ve tuvaletini birleştirirken aklında rahatlıktan daha fazlası vardı. Acaba fırsat verilse kaç kişi eleyerek aynı anda yemek yemek ister? Caracalla, Diocletian, Nero tam da bunu yaptı -- ve daha fazlasını.

Tuvalet bir tahttan daha fazlasıdır. Kutsal bir odadır. Vale Chic Satış.

Eustress, Vampirler ve Vekaletname

Daha önce de belirttiğim gibi, daha fazla insanın karanlık güçlerle yukarı, aşağı ve yanlara "konuştuğu", ancak onlardan daha azının olduğu paradoks.

hiç aslında gece insanı olarak yaşıyorlar, spekülasyonları kışkırtıyor. Buradaki ahlak, herkes konuşurken, çok azının yapıyor olmasıdır. Meraklılarla notları karşılaştırmak için hobiden zevk almaktan daha fazla zaman harcanır.

Bir tür güvenlik battaniyesi haline gelen türde korkular ve suçluluklarla dolu püriten bir toplumda, gerçekten sıra dışı ya da tuhaf olanla bir yüzleşme olduğunda gerçek bir hoşnutsuzluk ortaya çıkar. Güvenli ve öngörülebilir olduğu sürece korkmak eğlencelidir. Örneğin, bir kişi bir sinema salonuna girebilir ve bir korku filmi izleyebilir (elbette makul bir saatte - tüm gece açık olan sinema salonları neredeyse yoktur). Film bittikten sonra ne kadar ürkütücü olursa olsun çıkışın güvenliği ve dışarıda "normal" bir hayat vardır. Eğlence parkları her zaman aynı amaca hizmet etmiştir ve hız treni "cüretkar" eğlence korkularına izin verecek şekilde tasarlanmıştır. Buna karşılık, beklenmedik deneyim, ne kadar önemsiz olursa olsun, son derece rahatsız edici olabilir.

Gece katılsızlığı büyük ölçüde her yerde hazır vekaletten kaynaklanmaktadır. Bilim kurgu, gotik romantizm ve yukarıda bahsedilen korku filmleri dizisi aracılığıyla gece fantezilerini yaşamak daha kolaydır (ve muhtemelen daha güvenlidir). İnsan deneyiminin vekâleten ifadeye uyum sağlayabildiği, popüler kültürün her alanında vekaleten satış yerleri boldur, "gerçek şey" rafa kaldırılacaktır. En çok seks hakkında konuşanların en az yaptığı gözlemlendi. Aynı ilkenin diğer alanlarda da geçerli olduğu kesindir.

Vekalet ile "ahlaki olarak yanlış" bir şey yoktur. Ancak hayal kırıklığını gidermek yerine bir araya getirdiğinde gerçek bir bireyci için zararlıdır. Başka hiç kimsenin daha akıllı olmasına gerek olmasa da, vekaleten kişinin kendi vekaleten olduğunu fark etmesi yardımcı olur. En saygın iş adamlarının ve profesyonel kişilerin çoğu, tüm itibarlarını dikkatle gizlenmiş vekillik üzerine kurmuştur.

Vekalet ile yüceltme arasında ince bir çizgi vardır. Her ikisi de ikame biçimleridir. Vekil olan, bir başkasının hayatını kendisinin yerine koyar - başka birinin kimliğiyle yaşar. Olamayacağını veya olamayacağını başka bir kişide bulur ve genellikle gizlice bu rolü üstlenir. Bununla birlikte, düpedüz taklitçi olduğunda, artık vekil değildir ve taklit yeteneğine göre batmalı veya yüzmelidir. Tahta ördek olamaz - o zaman tilki geldiğinde uçup gidemez. "Aynılık" çağıyla başımızı belaya soktuk çünkü pek çok insan bir avuç temel türü taklit etmekten memnun. Dolayısıyla gerçek "karakterlerin" eksikliği. Bir karakter sıradan bir yaratık değildir ve taklitçi olsa bile, taklitçiliği o kadar tuhaftır ki, bir gülünç olur.

Günümüz toplumunda insanlar paradoksal bir şekilde bir yanda güvenlik, anonimlik ve güvenlik, diğer yanda tanınma, alkış ve bireysellik için şehvet arzulamaktadırlar. İşler yoluna girdiğinde, çoğu, bir başkası gibi davranarak vekâleten sürü gibi yaşar. İkilem, sürünün drone yaşamında çok fazla değil, sınırlı rol model seçiminde. Herhangi bir kostüm partisi son ifadeyi güçlendirir. Kostüm mağazaları, bir maskeli balo için koruyucu kapak havaya uçurulduğunda, hangi vekil rol modellerinin her zaman diğerlerinden daha fazla talep gördüğünü size söyleyecektir.

Delilerin, rol modellerinin ayakkabılarını ağır ayaklı giymeleri daha olasıdır. Bu nedenle fındık evleri muhtemelen Napolyonlar, İsa Mesihler, Hitlerler ve son yıllarda Luciferlar için cennettir. Sürü insanı ile Napolyonlar arasında, vekaletlerini sevindirici yüceltmeye dönüştürenler vardır. Sivil giyimli polislerin çoğunun televizyondaki polis programlarındaki gibi görüldüğünü ve davrandığını hiç fark ettiniz mi? Hangisi önce geldi? Cevap açık olmalıdır. Oscar Wilde, ünlü "Hayat sanatı takip eder" sözünü tersine çevirdiğini ilan ederken çok zeki idi. Yine de yarı yolda kaldı. İnsanlar en başta bir sanat formu, bir yapaylık olan bir hayatı taklit ederler. Kısacası, bir fabrikasyonun taklididirler. İnsan fazlalıkları.

En saf haliyle yüceltme genellikle kendini gerçekleştirir. Bir ayak fetişisti ayakkabı satıcısı olur; bir nekrofil, bir cenaze levazımatçısı; bir fahişe, bir sosyolog; yakın ilişkilere burnunu sokan biri, bir rahip veya psikiyatrist; bir haraççı, "meşru" bir iş adamı. Liste oldukça uzuyor. Yıllar önce cenaze levazımatçısı olmak için okuyan genç bir adam taniyordum. İnsanlar her zaman sözlü yoldan saptıktan sonra, "Neden bir cenaze levazımatçısı olmak istiyorsun?" sorusuna yöneldiler. Cevap, "Çünkü cesetlerle oynamayı seviyorum" oldu. Bu, "haliyi alttan çıkarmak" olarak bilinir.

Milyon d'Arlequin, Besti la Giubba, et al.

*Ama tiyatronun kendisi bana hayatın saatlik
dramına karşı o kadar cılız geliyor ki, en azından
benim için bir doruk noktası oluyor. --Gen Fowler*

Sıklıkla, "Dünya bir sahne ve hepimiz birer oyuncuuz" denilmiştir. En ego tatmin edici şekilde yorumlandığında, bu maxim, Ipsissimus Crowley'nin "Her erkek ve kadın bir yıldızdır" sözüyle yakından rekabet eder. Ancak gerçeklik, tiyatro gibi, merkezi oyuncu kadrosunda çok daha az demokratiktir.

Dünya bir sahnedir, ancak çok azı iyi niyetli aktörler olmaya hak kazanır. Çoğu mızrak taşıyıcı, oyuncularını destekliyor - kısacası reaktörler. Bu oyuncular, birkaç gerçek aktör için gerekli folyolar olsa da, özenle seçilmeleri gerekir. "Binlerce kişilik bir kadro" kullanan devasa bir gösteri, aşırı nüfus tarafından daha iyi hale getirilen bir dünya kadar iyi değildir.

Büyük sorun, Jimmy Durante'nin dediği gibi, "Herkes harekete geçmek istiyor." Satanizm, aptallığı sahneye çıkmaktan vazgeçirmek için hiçbir şey yapmadı, onu en sert eleştirmenlerin, hemcinslerinin insafına bıraktı. Balkondan gülen ve onu az da olsa alkışlarla kışkırtan bir Tanrısı yok. Hiçbir nazik tanrı, onun berbat şakalarına kıkırdamayacak ya da histrioniklerine onay vermeyecek.

Böylece Satanizm, Büyük Ayrılık Süreci olarak hizmet eder. Sonuç olarak Satanizm, onu tanrılara giden bir kestirme yol olarak görenler için felaket olabilir. Sık sık okültizmin popülaritesinin ve ortodoks dinin zayıflamasının "kendin yap-Tanrı kiti" faktörüne atfedilebileceğini söyledim. İnsan, kendisi için sürüşü Greyhound Bus tanrısının yapmasından ziyade, en azından kısmen kendi kaderini kontrol edebileceğini hisseder. Bu nedenle, genel olarak okültistler ve özel olarak Satanistler kendilerini daha önce hiç görölmemiş bir şekilde sahneye çıkarırlar.

Açıkçası, kişinin bu tür "ustalığından" kaynaklanan engellere bir alternatif, bir mızrak kapmak ve önde gelen oyuncularını mümkün olduğunca yetkin bir şekilde desteklemeye çalışmaktır. Diğer bir alternatif ise sahneyi tamamen terk etmek ve seçici bir seyircinin parçası olmaktır. Dramadan üçüncü ve tek kaçış, tiyatroyu terk etmektir. O zaman insan ne yapabilir? Tanınmanın veya en azından keyif almanın bir ölçüsünün bulunabileceği başka gösteriler ve eğlenceler mi arıyorsunuz? İmkansız. Dünya Sahnesi sunumunda asla değişmez. Oyuncu olmak için benzersiz olmak gerekir. Seyircinin bir üyesi olmak ayrımcılık gerektirir. Tiyatrodan ayrılmak, zihnin ve bedeninin yok edilmesi demektir.

Evet, dünya sadece bir sahne değil, Barnum ve Bailey dünyasıdır, olabildiğince sahte. Dünyanın daha dürüst olması için, hepimiz gerçekleri kavramaya başlasak iyi olur. Satanistlerin gözlerindeki pulları düşürme ihtimalinin daha yüksek olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor. İncancımı korumama yardımcı oluyor.

uygunsuzluk satanizmin en büyük silahı

Bir bireyci her zaman kendi dünyasında yaşamalıdır, başkalarının standartlarına göre yaratılmış bir dünyada değil. Her zaman bol olacak Uyumsuz bir dünyanın dünyasını onunla paylaşacak ve onun için mutlu olacak, başkalarının kendi dünyasını paylaşması başına buyruk bir insan kadar mutlu olacak.

Satanizmin özü, semantik tanımı olan Öteki ile tanımlanır. Popüler kültürün emirlerini rahatlıkla kabul eden bir kişi, Satanizm'e sempati duyabilir veya hatta hayran olabilir, ancak ona Satanist denilemez. Gerçek bir Satanist, konuşulmamış olsa bile, tepki ve değişimden sorumlu olmalıdır.

Uygunluğun rahat olduğu tartışılmıştır ve eğer kişinin sindirimi ile uyuyorsa öyledir. Ancak bazı kişiler önlerine konulanı yiyemezler. Ne yazık ki, açlıktan ölmek üzere olan bir kişi genellikle ayırım gözetmeksizin yemek yer ve karnı dolduğunda bundan hoşlanmaya bile başlar. Duygusal olarak aç hayvanlar olan çoğu insan, hayal gücü ve kişilikten yoksundur ve kendilerine belirli konularda endişelenmeleri veya öfkelenmeleri gerektiği söylenmedikçe, kendilerine dayatılan her şeyi kabul etmekten memnundur. Planlı protesto, gerçek bir Satanist için programlanmış gönül rahatlığından farklı değildir.

Bir Satanist, kendisinin başkaları tarafından programlanmasına izin vermemelidir. Buna karşı dişini tırnağıyla savaşmalıdır, çünkü bu onun ruh özgürlüğünün en büyük düşmanıdır. Başkalarının renksiz varoluşunu taklit etmek için değil, harikulade, eşsiz bir deneyim için kendisine verilen yaşamın kendisinin inkarıdır.

Eğer sihrin tanımı, "normal olarak kabul edilen yöntemleri kullanarak, değiştirilemez olan, kişinin iradesine göre durum veya olaylardaki değişiklik" ise, başarılı herhangi bir sihir çalışmasının bir uygunsuzluk eylemi olduğu görülecektir. Kişinin doğal uyumsuzluk derecesi ne kadar büyükse, büyüü güçleri de o kadar büyük olur. Kişinin iradesi, özellikle sihir başarısı ile ilgili olduğu için, önemli bir metadır. Ancak iradeli olmak, inatçılıkla karıştırılmamalıdır. Bugünlerde hemen hemen herkes son derece inatçı bir zombi, kendilerine ait olmayan vasiyetler üzerine küstahlık ediyor. Acımasız kararlılık bol, ancak ikinci el geliyor. Motivasyonu beynin yaratıcı bölgesinden değil, sadece tepki merkezlerinden kaynaklanır.

Özel yetenekten yoksun bir kişi "özel" olmak için daha çok çalışmalıdır, bu da çoğu zaman aşındırıcı bir yanılmazlık iddiasıyla sonuçlanır. Aşırı başarılı kişinin sözde uzmanlığını yanılmazlık hauteur ile birleştirin ve çağdaş "cool" profilini tamamlamak için eksik olan tek şey dondurularak kurutulmuş uyumsuzluktur. Satanizm'in gücü uyumsuzluksa, planlı ya da sonradan giyilen uyumsuzluk onun en büyük zayıflığıdır. Ağır başlı "Satanistler"in tahmin edilebilir maskaralıkları, Satanist olmayanlar tarafından oldukça kârlı bir şekilde sömürülmektedir.

Para değersiz hale geldiğinde köleliğe dönüşü öngörüyorum. Aslında, aptal, beceriksiz bir efendi olmaktansa, kendini gerçekleştirmiş, memnun edici bir köle olmak daha arzu edilir hale gelecektir. Efendilerin kölelere oranı bugün tanınmayan bir hicivdir. Artık herkes büyük bir şans ve her şey önemli olduğuna göre, kölelik varmış gibi görünmüyor. Öyle ama yarım yamalak bir şekilde. Sadece terim tabudur: kulaktan dolma, akıl dışı. Satın alma gücü olmadığında, yalnızca takas ve insani arzu değer olacaktır. O zaman, sadece var olan ve çeklerini tahsil edenler yerine, işleri başarabilenler talep görecektir.

İster tutumsal ister duyusal olsunlar, kutsal veya yorucu standartların tersine çevrilmesi, gerçek uygunsuzluğun daha iyi bir parçasıdır. Bu yüzden kölenin ters durumu kendine geliyor. Satın alma gücü olmadan şişirilmiş yetersizliğin bir sorumluluk olduğu anlaşıldığında, şu sloganı görmeye başlayacaksınız: "Kullanılmak, işe yaramaz olmaktan iyidir."

Herhangi birinin kimliği tanınmaya, takdir edilmeye, kısacası, var olmak için bir nedeni olduğu bilgisine dayanır. Bir kalabalığın, parayı dolaşımda tutmak için başka bir neden olmaksızın var olduğunu biliyoruz. Bu çokluğun satın alabileceği şey, onlara hayali kimliklerini satın alır. Çokluk aslında onların önemli olduğu fikrini benimsiyor. Yoksa yaparlar mı? Her birinin içinde bir şüphe dirgeni saplayan bir iblis mi var? Ben var olduğuna inanıyorum: Bu yüzden duygularını hemen dile getiriyorlar, ne olduğunu tam olarak tanımlayamamaları da "bir şeylerin yanlış olduğuna" inanıyorlar. Daha az insan tarafından çok kısa sürede yapılabilen altın tuğla yaptıkları işlerin bu kadar iyi bir ücret ödemesinden kendini beğenmiş bir şekilde memnunnlar. Boş zaman etkinliği odaklıdır (çeşitli endüstriler için hayati önem taşır),

Bu "yanlış bir şey", değerlilik yanılsamaları ve önem iddialarıyla birleşen bir yetersizlik duygusuna dayanan umutsuzluktur. Gelecekte, insanlar takas olacak. İnsanların buna alışma zamanı geldi.

nasıl tanrı olunur

(Veya Şeytan I)

Her şeye gücü yetme yanılsaması olanlar, tanrılaştırmanın ön koşullarını göz önünde bulundurmalıdır. Eğer gerçekten yapımlara sahipsen Bir

Yüksek Varlık hakkında, işte bazı kullanışlı yönergeler:

1) Reklam yapmayın. Sadece varlığının bilinmesine izin ver. Asla, hiçbir koşulda, kendinizi Şeytan ilan ederek dolaşmayın. Diğerleri sizi böyle tanımalı. Hristiyanların Tanrısı - İsa olarak bilinen kurgu - düzenli olarak konserlerde, kitap imzalama partilerinde veya arka bahçedeki barbekülerde görünmemesinin nedeni, buna mecbur olmamasıdır. Onun için varlığını ilan edecek çok sayıda takipçisi var, kişisel tanıdıklarını kanıtlamaktan bahsetmiyorum bile. Birinci sınıf bir şeytanseniz, başkaları sizin için reklamınızı yapacaktır (isteseniz de istemeseniz de).

2) Asla moda olmayın; her zaman gizemli ve esrarengiz ol. Unutmayın: insan tanrılarını takip eder ve tanrıları asla moda değildir. Kalabalıktan biri olmak isteyen bir Tanrı ile hiç karşılaşmadın. Bu yüzden "Rab gizemli yollarla çalışır" denilmiştir. Ya da neden beklenmedik bir felakete "Tanrı'nın işi" deniyor?

3) Yaratıcı olmalısınız. Gerekirse en sefil kaynaklardan ilham alın ama asla taklit etmeyin. Soyguncular kendilerini tanrı ilan edemezler çünkü bırakın yeni dünyalar, yeni fikirler üretecek özgünlükten veya yaratıcılıktan yoksundurlar.

4) Tazınız olmalı. Sınıf. Rezerve olun. Biraz kısıtlama göster. Başkalarının yanında terbiyeli olamazsanız, düzeni ve kontrolü nasıl sağlayabilirsiniz?

5) Mizah duygusu bir zorunluluktur; kendine gülemeyen veya komik bir rahatlama bulamayan bir tanrı, sıkıcı bir Yehova'dır ve kesinlikle Şeytani değildir.

6) Daima kendin hakkında bile şüphe duy. Bubi kapakları, kendi her şeye gücü yettiğinden emin olan megalomanlarla dolu. Tanrı işinde bir nebze kendinden şüphe duyma, çoğu ölümlüde olmayan bir tür öz-farkındalığa eklenir ve bu da bir sonraki kararımıza yol açar.

7) Kendi ölümlülüğünün farkında olun. Tanrıların tarih boyunca birçok kez ölü ilan edildiğini anlayın. Bu yüzden Valhalla'ları ve Avalon'ları ve Cennet'in doğusunda Nod gibi toprakları var.

8) Olayları gerçekte oldukları gibi görece kadar sezgili olmalısınız, cehaletinizden kazanç sağlayacak başkaları tarafından size nasıl öğretilmiş olabileceğinizi değil. Yine de insanın yollarını daha iyi anlamak ve onunla başa çıkmak için, gerçekte neler olduğuna dair farkındalığınızı askıya alabilmeli ve olaylara onun gözünden bakabilmelisiniz. Başka bir deyişle, size en iyi şekilde hizmet edecekse aptal olmayı öğrenin.

9) Merhametli olun, özellikle mutluyken, ama kızgınsanız zalim olun. Gerçekten herhangi bir güce sahipseniz, insanlar mutluluğunuza katkıda bulunarak elde edilen faydaların ya da sizi üzerek başlarına gelebilecek zorlu şansların farkına varacaklar.

Fernando DePlancy

Az Bilinen Bir Satanistin Samimi Bir Bakışı

Okült edebiyat okurlarının çoğunun Fernando DePlancy adıyla karşılaşacağı şüphelidir. adam ve onun mikrobiyoloji ve genetik alanlarında iyi bilinen çalışmaları; Bununla birlikte, tören büyüünün bilgisini arayan çok az kişi, yaptığı büyük katkıların farkındadır.

DePlancy, 28 Eylül 1887'de Portekiz'in Lizbon kentinde mütevazı bir ailede dünyaya geldi. Annesi Felicia ve babası Humberto, sekiz çocuğun sonuncusu olan küçük Fernando'nun doğduğu yıllarda. Tarihçilere inanacak olursak, Fernando'nun ebeveynleri çocuklarını yetiştirmek için kendilerini yetersiz hissettiler ve ona bakacak bakire bir teyze bulduktan sonra Azorlar'a göç ettiler. Kısa süre sonra genç bir yetişkinliğe ulaşan Fernando ve teyzesi İngiltere'ye taşındılar ve yol kenarında küçük bir bar işleten bir çiftle birlikte Black Pool'dan kısa bir mesafede ikamet ettiler. Aleister Crowley'nin akıl hocası olacak olan MacGregor Mathers, Fernando'nun haberi olmadan meyhaneyi sık sık ziyaret ediyordu. Mathers'in çocuğu Altın Şafak'ın gizemlerine başlatmış olması muhtemel görünüyor. Fernando'nun ne kadar sihirli müfredattan geçtiğini kimse tam olarak bilmiyor.

1905 yılında, 18 yaşındayken, Fernando Amerika'ya göç etti. Üniversiteye parası yetmediği için, Buffalo, NY'de tren deposunda bagaj görevlisi olarak bir pozisyon aldı. Bu arada, eline geçen bilimsel konulardaki tüm kitapları silip süpürdü. Böyle bir cilt, Kaptan John G. Bourke'nin Tüm Milletlerin Skatolojik Ayinleri idi. 24. Bölüm, "İngiliz Rustikleri Oyunlarında Müstehcen Hayatta Kalmalar", Galen'in kulak kiri veya kulak kirinin tıbbi kullanımıyla ilgili görüşleri gibi, özellikle ilgisini çekti. Rosinus Lentilius'un Physico-Medicarum adlı kitabını okudu ve şöyle diyor: "Elli yaşlarında ya da daha fazlasında yaşlı bir hipokondriyak vardı, inatçı bir kabızlıktan kurtulmak için bir aydan fazla bir süre kendi idrarından bol bol içti. taze ve sıcak, ancak en kötü sonuçlarla."

Genç DePlancy, kaderinin bagaj taşımadan daha fazlasını vaat ettiğini hissetti. Tren istasyonundaki işini bırakarak, tüm zamanını, o zamana kadar açıklama düzeyine ulaşan çalışmalarına adadı. Yine Lentilius'tan yola çıkan DePlancy, Christian Franz Paullini'nin Pis Eczanesi'ni keşfetti (Frankfurt'ta yayınlandı, 1696). Mevcut tek İngilizce çeviri (Smith ve Pratz tarafından) arzulanan çok şey bıraktı ve güvenilemezdi. Birkaç uykusuzluk nöbeti Deplancy'ye Paullini'nin talimatlarına göre eşek gübresi yemesi için ilham verdi. Uykusunun düzeldiğini fark etmesine rağmen, rüyaları daha da kötüleşti. Kabuslar uykusuzluğa tercih edilirdi ve bu nedenle DePlancy aynı kaynak kitaptan, çocukken samanlıktan düştüğünden beri kendisini rahatsız eden baş dönmesi için bir çare çıkardı. DePlancy' Tavis kuşu dışkısının tıbbi değerini keşfetmesi, yüzeysel bir bakıştan fazlasını hak ediyor; kuşun hem Satanizm hem de aya tapınma ile uzun süredir uykuda olan bir ilişkisini akla getiriyor. Bildiğimiz kadarıyla tavis kuşu Juno'nun arabasını çeken kuştı ve o tanrıça da Diana kadar bir ay tanrısıydı.

Bir gramlık dışkı dozları almak, DePlancy'nin durumunu öyle bir iyileştirdi ki, en ufak bir baş dönmesi olmadan lojmanının çatısına tırmanabilir ve kenarında durabilirdi. Fernando, çatı katındaki gece nöbetlerinden birinde, kötü şöhretli bir ev olarak ün yapmış komşu bir binanın ışıklı penceresini gördü. Hiçbir gölge çizilmemiş, aydınlatılan odanın tuvalet olduğu açıktı. Kısa süre sonra pis klozetin önünde bir adam belirdi ve kendini yeniden yaşadı. O gittikten birkaç dakika sonra, doğanın çağrısına cevap vermek için oldukça pasaklı bir kadın içeri girdi.

DePlancy sarsılmaya başladı. Herhangi bir sefil cinsel motivasyondan değil, Bourke'un skatolojik ayinler üzerine bahsi geçen kitabının 337. sayfasında okuduklarını hatırlayarak. Harvard Üniversitesi'nden Profesör EH Horsford'un Yüzbaşı Bourke'a yazdığı kişisel bir mektuptu: "Paris yaşamının özelliklerini bilen bir adam tarafından, pislği yutma alışkanlığı olan erkekler olduğu konusunda yakın zamanda bilgilendirildim. sokak pisuarlarından elde ederler ve 'Les mangeurs du blanc' olarak bilinirler. Fernando DePlancy, hayatının işinin ne olduğunu tam o anda kavradı.

1910 baharında bir ara, DePlancy, bilgisini genişletmek ve teorilerini geliştirmek için Buffalo, New York'tan daha uzaklara gitmesi gerektiğini hissederek Amerika'nın arka yollarını ve ara yollarını gezmeye başladı. Genelevdeki kazancından mütevazı bir araştırma fonu biriktirmişti, burada görevli bayanı yarı zamanlı bir hademe ve sert havlu toplayıcısı olarak görevlendirmeye ikna etmişti. Aldığı ücret küçük olmasına rağmen, DePlancy, çalışmalarıyla ilgili olan belirli faaliyetlerle ödüllendirildiğinden daha fazlasını aldı. Peoria'nın odasında otururken bir yankesici tarafından indirilmiş pantolonuna ustaca elini uzatan bir yankesici tarafından cüzdanının çalındığından bahsetmek dışında, gidişinin ve seyahatlerinin ilk aşamalarının önemsiz ayrıntılarıyla okuyucuyu sıkmayacağım. umumi tuvalet. "Çapa işçisi" ertesi hafta aynı tuvalette yakalandı, ancak DePlancy'nin parasını harcadığı için tazminat ödeyemedi. Adaletin yerini bulması ve suçlunun hapse gönderilmesi Fernando'nun cüzdanına pek yardımcı olmadı. Neyse ki, fanilasına yedek bir nakit kaynağı tutturmuştu ve bu miktarla yolculuğuna devam edebildi.

Arkansas'ta büyük bir atılım gerçekleşti ve burada DePlancy, ünlü latrinalia yazarı ve tarihçisi Chic Sales ile tanıştı. DePlancy ve Sales birlikte kendi çıkarlarını Batı'da Waco'ya kadar keşfettiler ve buradan DePlancy tek başına El Paso'ya gitti. Fernando, sınırın güneyindeki ülkeden gelen biranın lezzetlerini bu şehirde keşfetti. Cerveza olarak bilinen, DePlancy'nin gençliğinde alıştığı İngiliz birasından önemli ölçüde farklıydı. İlginçtir ki, bira ya da bira için Latince adı cerevisia'dır; bu, içkilerinde kullanılan tanrıçanın adından türetilmiş gibi görünmektedir ve pagan uluslarda görülen sarhoşluk durumunu üretme aracı olarak kutsal sayılmaktadır. üzerine kutsal. Bu antik çağ geleneğini keşfetmek,

1938'de, San Francisco'da yapılacak olan Dünya Fuarı'ndaki Federal Bina sergisi için otantik bir Amerikan gecekondu mahallesini yeniden yaratmaktan sorumlu bir hükümet yetkilisi, DePlancy'yi yerel bir kantinin erkekler tuvaletinde pisuarın altında sarhoş bir halde uyurken gördü. Ayağıyla onu nazikçe dürterek uyanan Fernando'yu uyandırdı ve araştırmanın yorgunluğundan uyuyakaldığını açıkladı. 24 saat içinde, hem akademisyen hem de sponsor bir Santa Fe Pullman arabasıyla California'ya doğru yola çıktılar. Fuar süresince DePlancy'nin önerilen gecekondu kompleksinin çöplük bir kapısına yaslanacağı konusunda anlaşmaya varıldı. Dableau'nun bitişiğinde, her iki saatte bir, bir Millet'in Üçte Bir adlı filminin sahte gecekondu mahallesini gezen ziyaretçilere gösterileceği bir tiyatro olacaktı. Film sunumu devam ederken, DePlancy, deyim yerindeyse "mola vermekte" özgür olacaktı. Gelişirken, Fernando cazibe merkezinin tuvaletlerini gözetlemenin yollarını keşfetti ve bunu zaman ve koşullar izin verdiğinde yaptı, böylece araştırmasını ilerletti.

Okuyucu şimdi, Fernando'nun çalışmalarının ve yaşam tarzının, Satanizm'e daha sonra yaptığı katkıyla ne ilgisi olduğunu merak ediyor olabilir.

1943'te, 56 yaşındayken, Fernando DePlancy, Burbank, California'daki bir uçak fabrikasında alet kontrolörü olarak çalışıyordu ve Sam Amca'ya (o zamandan beri ABD vatandaşı olmuştu) savaş çabalarında yardım ediyordu. Bir sabah parlak ve neşeli bir genç bayan, bir İngiliz anahtarı istemek için ona yaklaştı. Yüzünde bir şeyler tanıdık geliyordu. Görünüşe göre önceki gün bir otobüste DePlancy'nin yanına oturmuştu. Sohbet ettiler ve sohbet sırasında, İngiltere'deki yol kenarındaki barda genç Fernando'nun koruyucusu olanın büyük amcası olduğunu açıkladı. Genç bayanın şu anki kocası RAF'ta bir broşürdü ve üçüncü kuzeni Aleister Crowley'den iki kez ayrıldı. İkisi hızlı arkadaş oldular, bu süre zarfında Beryl (genç bayandı) Adı DePlancy'yi Grampian Flagellants'ın gizemlerine başlatırken, eski DePlancy yeni arkadaşına yıllarca süren araştırmalarının temellerini aktardı. Gerçekten de törensel bir ittifak kurulmuştu ve kısa süre sonra ikisi birlikte, son zamanların gazetecilerinin ortaya çıkmakta olan bir Şeytan Kilisesi ile ilişki kurabilecekleri şeylerin yolunu açıyorlardı. Ne yazık ki, Beryl İngiltere'ye döndü ve evliliğinin geçersiz olduğunu ve aldatıldığını öğrendi. Daha sonra zavallı bir genç adamla evlendi ve daha sonra rezil 10 Rillington Place'den John Christie tarafından öldürüldü. Tam anlamıyla şeytana tapan bir kişi haline gelen Fernando DePlancy, 14 Ağustos 1945'te öldürüldü.

Erotik Kristalleşme Atalet

Göze hoş gelen neşe verir, neşe güç verir ve kuvvet hayat verir. birçoğunda zevk alıyoruz yollar ve çeşitli yollarla, ancak hepsinden en bilinçli olanı göze hitap etmektir. İnsan, görsel odaklı bir hayvandır. Esnek olmayan bir doğanın görsel çekiciliği standartlarını belirler. Güzellik için ortaya koyduğu standartlar moda ya da sosyal değişim tarafından değiştirilirse, hiçbir zaman değişim gerçekleşmeden önceki kadar mutlu olmayacaktır. Yaşlandıkça ve tarzlar daha fazla değiştikçe, bir zamanlar onu mutlu eden şeyleri hatırlayabileceği sosyal çevrelere geri çekilerek sevincinin özüne yapışacaktır. Bu şekilde canlılığını vekaleten de olsa korur. Dostlarıyla "eski güzel günleri" konuşacak

-- günler onun için çok değerli olan manzaralarla dolu, şimdi ne yazık ki değişti. Arkadaşları ve eski evde bolca bulunan yaşlı kızlar onun nostaljisini paylaşıyorlar ve kıyafetleri modası geçmiş. Modası geçmiş! Yaşlı vatandaşların mahkumları için ne kadar şanslı

sırtlarında da olsa "eski güzel günlerin" en azından bir kısmını koruyabilecekleri merkezler. Bu çağdışılığın onları hayatta tuttuğunun pek farkında değiller.

Yaşlanan bir insanın hayata olan ilgisini kaybettiğinde, çocukları büyüdüğünde ve canlılığı azaldığında, bir emeklilik topluluğuna gireceği ve aniden canlanacağı ne sıklıkla görülür. Teorik olarak, böyle bir atmosferin ölüm sürecini ve yaşlılığın ataletini hızlandıracağı varsayılacaktır. Neden tam tersi her zaman ortaya çıkıyor? Yaşlanan kişi aniden kontrollü bir ortama atıldığından, dış dünyadan daha fazla heyecanına ve coşkusuna yol açan görsel imgelerin olduğu bir ortama. Şık bir şekilde modası geçmiş, civil civil civil civil civil civil civil, oğlanların kızlara şehvetle bakmaları, kızların oğlanlara hasret çekmesi ne kadar eğlenceliyse, o kadar da eğlenceli hale geliyor.

Peki ya küçük kasabalar, serbest yolların baypas ettiği, seksenli yaşların doğaya hükmettiği yerler, hiç kimsenin ölmediği, hepsinin dünyada olup bitenler hakkında çömelmiş gibi görüldüğü, herhangi bir şey için savaştığı küçük pislik kasabaları ne olacak? görsel manzarayı değiştirecek ve yalnızca acıdan, hastalıktan ve ölümden kurtuluş vaat eden şeyi kabul edecek bir değişiklik. Görsel açıdan bakıldığında, bu yerler tamamen durağandır: arabalar 20 yaşındadır, hiçbir bina yıkılmaz. Verandalarda ve park banklarında, göbekli sobaların etrafında, otobüs durağında, görülecek bir şey olan her yerde çok zaman harcanır! Ve ne görülür? Her zaman görülen aynı şeyler.

Böyle bir yerin sakinleri 100 yaşına kadar yaşayabilir (ancak inanılmaz derecede yaşlı insanların bol olduğu böyle ortamlar var). Bununla birlikte, statik ortamlarda, sürekli değişen bir sahnede olduğundan daha fazla kişi başına yaşlı insan olduğu kesin görünüyor. Gençler için bunalıcı olurken, yaşlıların bu tür yerlerde yaşamasının doğal olduğu tartışılacaktır. Bu doğru, ama olması gerekmiyor. Gençlerin bu tür ortamlardan ayrılmalarının temel nedeni, yaşlı osuruklarla baş edememeleridir. Yaşlılar, genç tarzlarda kendini gösteren "ilerleme"yi eşit derecede küçümserler - görsel neşe çağrışımlarına tamamen yabancı oldukları kadar, sıkıcılıkları da gençlere yabancısıdır.

Bu tür çelişkili görsel coşku standartları altında, hiç kimse tamamen uyumlu bir görsel atmosfer hüküm sürecektir gibi neredeyse mutlu olamaz. Bugünün gençlerinin kendi görsel güzellik standartlarını kristalize ettiğini unutmamalıyım. Yakında onlar eski sisli olacaklar. Zamanla emeklilik topluluklarında ve yaşlıların evlerinde bir araya gelecekler, gençliklerinin hatıralarını hatırlayacak ve kendilerini çevrelerine saracaklar.

İnsanların en uzun yaşadığı yerler uzay-zaman bükülmeleridir. Gençler giyinir ve tıpkı kendilerine benzerlerse daha da uzun yaşayabilirler. Tarz değişikliğine eşlik eden kronolojik değişiklik burada suçlu. Tıp bilimindeki her yeni ilerlemeyle birlikte, uzun ömür söz konusu olduğunda, başka bir yol da gerileme var. Bilim adamları tedavileri keşfederken, aynı zamanda benzersiz kolektif varoluşları barındıran izolasyonu sonuna kadar açan iletişim ve seyahat araçlarını da keşfederler. Böylece Shangri-Las Manhattan'lara dönüştürülür ve mikrop yüklü, ölmek üzere 90 yaşındakiler, mikropsuz, dumanla boğulmuş, endişe içinde ölmekte olan 60 yaşındakilere dönüştürülür.

Tıpkı dünyanın moda merkezlerinin hızlı ölümü teşvik etmesi gibi, değişmeyen ortamlar da uzun ömürlü merkezler olarak var olur. En ölümcül yalan, yarı gerçektir ve moda endüstrisi, en etkili olanlardan birini, yani insanı genç tutan şeyin taze, yeni bir yaklaşım olduğunu sürdürmüştür. Kişi taze, genç ve ruhen canlıysa, taze yaklaşım kişiyi genç tutar.

Yaşlı bir adamın görebileceği en taze şey, genç erotik kristalleşmesini anımsatan bir tarzda giyinmiş güzel bir kızdır. Erotik olarak uyarıcı ama aynı zamanda duygusal olarak kabul edilebilir. Aynı şekilde, yaşlı bir bayan, bir zamanlar cebettiği taliplerin tarzında giyinmiş yakışıklı bir genç adama ("taze genç kan") zevkle şahit olacaktır. Böyle bir erkekle karşılaştığında vekaleten bir çekicilik aurasını koruyabilir (ve yapar da) ve yaşamını sürdürecektir olan sürekli olarak yeniden doldurulan bu auradır.

Sevilen dünyanın ölmekte olduğu görüldüğünde, izleyici de onunla birlikte biraz da ölür. Büyük bir Amerikalı ressam olan Reginald Marsh, bu gerçeğin bir örneğidir. 56 yaşındaki ölümüne kadar her gün, gözünün önüne getirebileceği en dünyevi, terli ve şehvetli insanlık örneklerini çizdi ve boyadı. Üretken röntgenciliği onu ucuz kafeler, karnavallar, eğlence parkları, kızak sıraları, özel kulüpler, opera açılışları, açılış partileri ve bunların arasındaki her şey yelpazesinde yönlendirdi. Süper gerçekçi tuvaleri, musallat olmayı sevdiği ortamlarda izlemeyi sevdiği türden insanlarla doluydu.

Kapanış yılları yaklaşırken, Reginald Marsh değişen sahnede bunalıma girdi. Yeni stiller ortaya çıkıyordu ve artık hem resimlerinde hem de yaşamın kendisinde, uzun zamandır çizdiği manzaralara dalmak daha zor hale geldi. Topaklı kadınlardan ve göbekli erkeklerden oluşan tuvaleri, 1950'lerin "ince düşün" dönemi için fazla çekici değildi ve sürtükleri, o zamanlar geçerli olan Grace Kelly/Ivory Soap görünümünü ihlal etti. Modern ustaları küçümsemesi ("Matisse üç yaşındaki bir çocuk gibi çizdi, Picasso..."

Marsh'ın "çağdışı" duygusu, kendisinden bir sanat sempozyumuna katılması istendiğinde doruğa ulaştı. O zamanlar popüler bir New York ressamı olan ilk konuşmacı, mevcut eğilimleri coşkuyla savundu. Ardından görsel çekicilikte yeni ve dinamik deneyleri savunan bir profesörü izledi. Sonunda konuşma sırası Reginald Marsh'a geldi. Düşüncelerini toplamaya çalışıyormuş gibi bir an platformda durdu. Seyirciye bakarken gözlerinde hüznü bir teslimiyet ifadesi belirdi. En derindeki gizli şehvetlerinin ve hayat veren parıltılarının yetenekli izleyicisi, yumuşak bir sesle, "Ben bu yüzyılın adamı değilim" dedi ve oturdu. Kısa bir süre sonra öldü.

!

İşlerin gidişatından memnun olan herkes, yaşam tarzını değiştirmek konusunda isteksizdir. Buna stil, moda ve çevre dahildir. İnsan, hoşnutsuzluğu dikkatle öğretilmiş tek hayvandır. Daha da kötüsü, insan bir yandan hoşnutsuz olmak üzere eğitilmiş, öte yandan din onu durağan, hareketsiz ve kayıtsız kalmaya programlamış tek hayvandır. Bu kadar büyük bir hüsrana kitesine olmasına şaşmamak gerek.

İşlerin gidişatından memnunsan, moda ve değişim rahipleri onu isteksiz ve gereksiz değişikliklere zorlar. Yetersiz olduğunu düşündüğü dünyadan kaçmak isteyen, kendisini değiştirmek isteyen bir hoşnutsuzsa, ona her şeyi olduğu gibi kabul etmesi, küçük iyilikler için şükretmesi ve gelecekteki bir cennette daha iyi yaşamını beklemesi söylenir.

çağrışım

Ortalama bir insanın, çocukluğundan ayrıldıktan sonra onu sürekli bir ergen olarak belirleyen büyük bir kusuru vardır. Ve şu ergenlik dönemindeki değişmez duygusal kristalleşmesinden ayrılan bir kişiliğe katılamama veya buna benzer herhangi bir şey yaşayamama durumudur. Bu kristalleşme, onun dar duygusal tepki alanına göre tüm sınırlı unsurları içeren, boyun eğmez, sıkıca sarılı bir sırt çantası olarak onunla birlikte taşınır.

Birinin "çantası" ne kadar sınırlıysa, içinde ne olduğunu görmek o kadar kolay olur. Daha küçük adam, çantasının içindekileri kolayca ilan eder ve kendisini sihirbazın manipülasyonuna açık bırakır. Aının sınırlı duygusal uyarılarının özünü saptayan büyücünün, aının kendini savunma olasılığından endişe duymadan saldırısını eve sürmesi yeterlidir. Öte yandan sihirbaz, dengeli duygusal katılımı çeşitli durumlara cevap verebilir. Bir sihirbaz bir duruma duygusal bağlılığı nedeniyle saldırıya uğrarsa, kendisini eşit derecede zorlayıcı başka bir duruma dahil ederek saldırıdan kurtulabilir. Küçük adam bunu asla fark etmez ve sonuç olarak, ilk "dansını yaptıktan" ve daha yüksek adamı geçici olarak kazandıktan sonra, kafası karışır, öldürmek için harekete geçer, sadece daha yüksek adamın artık onunla koşmadığını ve hiçbir yerde görülmediğini bulmak için harekete geçer. Çocuklar henüz "çantalarını" doldurmadılar. Birbirleriyle olabilecekleri herhangi bir bağlantıdan bağımsız olarak pek çok ortamın ve durumun tadını çıkarırlar. Çocuk, kendinden küçük yaşlıyı tuzağa düşüren zihnin bürokrasisine bağlı değildir. Her çocuk küçük bir rönesans adamıdır.

Seçim dışında dar görüşlü olmak bir şeydir, ancak nasıl geniş görüşlü olunacağını asla bilmemişken dar görüşlü olmak oldukça farklı bir şeydir. Bir kişi yetişkinliğinin erken evrelerinde açık fikirliyse, daha sonraki yaşamlarında seçici olarak dar görüşlü olmak için iyi bir şans vardır. Bağınazlık, dikkatli bir şekilde ele alınırsa canlandırıcıdır ve yalnızca kişiliğin bir parçası olarak kök saldığında kendi kendine zarar verir. Hoşgörü ve zorlama arasındaki fark budur. Hoşgörü kontrol edilebilir; zorlama kontrolleri Bu nedenle en büyük sihirli araçlardan biri, bir çocuk gibi tatmin edici duygusal uyarılara açık, ancak tüm iradenin kullanılması gerektiğinde yakın görüşlü olmaktır.

Küçük adam, hayatındaki her şeyi, kendi kabızlık alanı olan "çantasının" içine sarılmış olan duygu standartlarıyla eşitler. Atlar onun işiyse, otomobil yarışları için çok az kullanımı vardır. Bach ve Barok ihtişamından etkilenir ancak duygusal olarak Country ve Batı müziği ile ilişki kuramaz. İlik bir miğfer görüntüsü ve Kipling'in sözleri, Hayber yakınlarında bir kışla görüntüsü veya hissi uyandırmaz.

Sizi, verilen durumla tam bir özdeşleşme sınırında olan duygusal tepkiye götüren kaç durum var? Rastgele durumlar için ne kadar eksiksiz bir ses tahtası olabileceğinizi görmek için kendinizi test edin; Harekete geçmek için ince bir ipucundan başka bir şeye ihtiyaç duymayan bir durumun toplam duygusal tepkisiyle adeta bir olmak. Çocukların ve büyücülerin kolay bulduğu şey budur.

Herhangi birinin büyüsel hünerde ilerlemeyi beklemeden önce bilincini genişletmesi gerekir ama duygularının pahasına değil! Uyuşturucular bilinci hızlı ve zahmetsizce genişletir, ancak yalnızca bir büyük duygusal tepkiyi mümkün kılar ve bu, değişimden doğrudan sorumlu olan Tanrı için, ilacın kendisidir.

Bu büyük potansiyel merhem denizinde sadece bir sinek var. Kişi, çevresindeki değişen yaşam uyarılarına halihazırda yanıt vermiyorsa, hiçbir egzersiz bunu mümkün kılmaz. Acınası, değil mi? Sihirli bir gelecek yok. Servet yok. Umut yok. Ah, adam nasıl denemeye devam edecek. Grimore okumak, metafizik çalışma kursları almak, kendi kendine yardım programlaması, haplar, filtreler, sigaralar ya da zaten sevmediği şeyleri sevmesini sağlayacak her şey! Kişi duyulara açık olmayı öğretmez, ancak kişinin kendisini çağrışım sanatına hazırlayabileceği elverişli bir ortam yaratabilir.

Herhangi bir büyümlü çalışmanın özü tam bir çağrışımdır. Kişinin çevresine karşı tam bir duygusal tepkiyi deneyimlemesi, dünyadaki tüm "okült" bilgiden daha önemlidir. Ne acınası ki, çok az kişi güçlü bir çağrışım yapabilir! En harika şey, başka bir boyuta - başka bir varlık alemine - girme ve diğer tüm ortamları dışlayarak o diğer alemin bütünlüğünü hissetme yeteneğidir.

Müzik, çağrışım için en etkili araçtır, çünkü tüm vücut ritmi, müzik seçimiyle ilişkili yaşam kalıbı tarafından çaresizce ele geçirilir. Anlamı bir fikir asla ölmez, belirli kompozisyonların yarattığı duygusal tepki de ölmez. Yeterince insan bu bestelerden ilham alır veya etkilenirse. Yeterince insan bu bestelerden ilham alır veya etkilenirse, seçimler, onlardan etkilenen herkesin birikmiş duyguları için ses deposu haline gelir.

Belirli bir kompozisyonun toplu geri bildirimine her şeyi kapsayan bir algılama unsuru olmak, toplam bir çağrışım sağlayabilir.

Bazı istisnalar dışında, böyle bir çağrışım üretmek için en iyi yer, bir beşgen aynanın görüntü göndermesinin tam tersi olan, müziği hapsedecek sert duvarlı, geniş bir mahfazadır. Yankı ve yankılanma üreten "canlı" bir muhafaza, müziğin özünü yansıtarak bir "ses tuzağı" oluşturmaktadır. Bir ses tuzağı, bir ışık tuzağı ile hemen hemen aynı etkiye sahiptir - her ikisi de, düşünce maddesinin içselleştirilmesi için kullanılan araçlardır, bu sayede vecd çağrışımı gerçekleşecektir. İlgili müzikle ilişkili tüm eylemler ve duygular, durumlar ve ortamlar, çağrınız haline gelen harika senteze katkıda bulunur. Arenanın akustığı, sirk çadırı, buz pateni pisti, kubbeli katedral, tüm mükemmel ses tuzaklarını oluşturur. Bir balo salonunun, oditoryumun, tiyatronun vb. ses tutması,

Müziksel içselleştirme yoluyla çağrışım, konsantrasyon gerektirir. Ne kadar çok insan sunarsa, sihirbazın müziği doğru bir şekilde deneyimleme şansı o kadar az olur, bu açık amaç için inşa edilmiş konser salonunun olası istisnası dışında. Ne kadar yabancı faktör olursa, sihirbazın dikkati çağrışımından o kadar fazla uzaklaşır. Akraba ruhlarla müzik dinlemek zevki artırılabilir de, başkalarının ne düşüneceği ile ilgilenmediğinde vecde ulaşmak daha kolaydır.

Müziğe verilen derin duygusal tepki mutlaka bir çağrışım yapmaz, ancak bir çağrı her zaman derin bir duygusal deneyimdir. Bir çağrışım, bir "anahtar" (bu durumda müzik) tarafından tetiklenen, kendi içinde daha sonra elde edilen toplam çağrışımın bir damıtılması veya kapsülü olan bütün bir varlık halidir.

Ritüel Odası İçin Müzik

Ritüelinize eşlik eden müzik, belirli çalışma için gerekli olan duyguları yoğunlaştırmalı. Müzik bir ve diğer tüm diller gibi ayırım gözetmeksizin kullanıldığında hem samimiysiz hem de anlamsız hale gelir. En popüler seçimler kısa sürede aşırı pozlama nedeniyle kendilerini tüketirler ve ancak bir süreliğine oynanmadıklarında klasik statüye geçebilirler.

Keyifli bir müzik seçimi kolaylıkla bir alışkanlık, hatta bir zorunluluk haline gelebilir. Sonunda, sürekli oynama yoluyla çekiciliğini kaybedecek. Herhangi bir alışkanlık aşırı maruz kalma ile kırılabilir. Bu nedenle, ritüel odası için müzik seçerken, onu taze ve coşkulu bir şekilde duyabilmeli ve tepki verebilmelisiniz. Bu nedenle, duygusal olarak yeterince heyecan verici bulduğunuz ve kararlı bir tepki uyandıracak seçimlerin bir kenara bırakılması ve törensel amaçlar için korunmasını tavsiye ediyorum.

Şüphesiz en etkili seçimler, iç gözlemi besleyenler değil, bir imajı iletenlerdir. Esasen bu, "mistik" ve "büyülü" müzik arasındaki farktır. "Mistik" müzik doğası gereği kalıcıdır ve bilincinizi etkilemez. "Büyülü" müzik, duyularınıza saldırır ve kararlı bir duygusal tepki verir. Varlığının farkında olmadan dinlenebilecek herhangi bir müzik, temposu hızlı ve sesi yüksek olsa da, doğası gereği mistik olarak kabul edilebilir.

Kamusal alanlarda yaygın olarak duyulan müzik, genellikle dinleyici üzerinde bir etki yaratacak şekilde programlanır (üretken akışı sürdürmek, yeme ve içmeyi teşvik etmek, alışveriş yapanları satın almaya teşvik etmek, vb.). Müziğin sağlayıcısı onu büyülü amaçlar için kullanır; onu duyanlar, onu kontrol etmek için kullanmak yerine onun tarafından kontrol edilirler.

Müzikten etkilenmezseniz, bunun nedeni her zaman duygu eksikliği değildir. Belki de farklı ses frekanslarını ayıramaz ve izole edemezsiniz - kısacası, ton sağır olabilirsiniz. Mekan, zaman ve sesin benzersiz bir kombinasyonu tek bir birimde birleştiğinde, çeşitli müzik tonlarına duygusal bir tepki oluşur. Düzgün çalışan ses alıcılarına sahip her canlı (hayvanlar, kuşlar, balıklar ve hatta bitkiler dahil) kendi bünyesinde "ayarlanmış" bir "sokma" setine sahiptir. Her birinin nasıl ayarlandığı, hem kalıtsal hem de çevresel birçok katkıda bulunan faktöre bağlıdır.

Konuyu basitleştirmek için, her bir duygusal tepki için ayarlanmış ayrı bir akor olduğunu varsayalım. "Düşük" hayvanlarda ve bitkilerde, akor çeşitliliği daha azdır - sadece zevk ve acı. Zevk kediye mırıldanır, acı ise kavgaya ettirir. İnsanlar içsel lirlerine, bazen nostalji olarak görünen duygu gibi belirli akorları eklediler - bir zevk ve acı kombinasyonu. İnsanların içsel akorları daha karmaşıktır çünkü insanlar diğer hayvanlardan daha geniş bir uyarıcı yelpazesini deneyimlerler (ne yazık ki, bunun tersi genellikle doğrudur).

Bazı ses aralıkları, duygusal etkileri bakımından neredeyse evrenseldir. Ve formüle edilebilirler. Bu nedenle, törensel kullanım için nispeten siparişe göre yapılmış kompozisyonlar vardır. Doğu ve Batı kulakları arasında bazı tepki farklılıkları olsa da, sesin belirli kombinasyonları tüm insanlara benzer atavistik tepkiler doğurur.

Törensel amaçlar için hangi müzikal seçimleri seçerdim? Her şeyden önce, düzenlemeyi içersem bile, birkaç kompozisyonun pasajları birleştirdim. Çoğu zaman bu zaman alıcı sorunu org üzerindeki ayine eşlik ederek çözüyorum. Gerekli olan müziği kısmen yaratmanın ek memnuniyetini yaşayabilmek için kendimi çalarken kaydettim. Org "otomatik pilot" moduna alınır ve önceden kaydedilmiş müzik sorunları ortaya çıkar veya bir asistan devralır.

Arketipik bir Satanist Ayini zenginleştirecek Gotik bir ruh hali için Bach, Couperin, Vidor, Franck ve Palestrina'nın org çalışmaları mükemmeldir. Faure's Requiem ve Pavanne de aynı şekilde.

Daha az geleneksel ama güçlü bir ciddiyet unsuru için, Beethoven'ın Yedinci Senfonisinin ikinci bölümünü, Çaykovski'nin Dördüncü Senfonisinin ikinci bölümünü veya Berlioz'un Cenaze ve Zafer Senfonisini deneyin. Güç duygularını çağırmak istiyorsanız, hiçbir şey aşağıdakileri yenemez: Gomez'in Il Guarany'ye Uvertürü'nün açılış ölçüleri, Puccini'nin Turandot'unun ilk perdesinin çarpıcı doruk noktası, Wagner'in Tannhäuser'e uvertürü ve Magic Fire Music and Ride of Die Walküre'dan Valkyries, Lalo'nun Le Roi d'ys'inin finali, Kodaly'nin Hary Janos'undan Napoleon Bevonulasa, Mussorgksy'nin Bir Sergideki Resimleri'nden The Great Gate at Kiev ve Richard Strauss'un Sprach Zarathustra'sı.

Güç, şefkat ve kutsal aşk arasında bir geçiş, Xerxes'ten Handel'in Largo'su, Gounod'un Faust'undan Trio ve Apotheosis, Verdi'nin Nabucco'sundan Va Pensiero, von Flotow'un Marth'ına Uvertürü, Sibelius' Finlandia, "Dracula" teması gibi bestelerle gerçekleştirilebilir. Çaykovski'nin Kuğu Gölü'nden, aynı bestecinin Romeo ve Juliet'e uvertürü, Wagner'in Tristan ve Isolde'den Liebestod'u ve Callejo-Barrera'nın Göçmenler'inden Granadinas'tan.

Tamamen duygusal amaçlar için, kutsal olmayan müzikal üçlü mutlaka Ravel'in Bolero'su, Orff'un Carmina Burana'sı ve Saint-Saens'in Samson ve Delilah'ından Bacchanale olmalıdır.

Bunlar, rastgele seçilmiş ve verimli geçmiş kullanıma dayalı, uygun müzik seçimlerinin sonsuz gibi görünen listelerinden sadece birkaçı. Daha popüler bir doğaya sahip çağrışım yapan müziği hariç tuttum çünkü herkes gibi, anlamlı durumlarla kolayca tanımlanabilen kişisel favorilerim var. Belki bir gün onları sizinle paylaşırım ve birçok Satanist'in - diğer duygusal olarak duyarlı bireyler gibi - aynı ezgileri tercih ettiği görülecektir!

HYMN OF THE SATANIC EMPIRE

OR

BATTLE HYMN OF THE APOCALYPSE

Words and music
by Anton LaVey

Transcription-
Reuben Radding

(No chords)

1 Drums out of the dark-ness lis-ten well Drums beat-ing like thun-der
2) Once there was a need for sim-ple minds. Once there was a need to

4 straight from hell Trum-pets are blar-ing, the time's come 'round
save men's souls. Fools had to be forced to stay in line

7 Sa-tan is here to claim his ground, there's an
preach-ers and bi-bles could serve those goals, with their
Dmin G C E7 Amin F D7/F#

9 Earth that's green, there's an Earth that's free, there's a place for you and a
ho-ly writ and their card'nal sin they could force their pap-er
G A Dmin G C E7 Amin

12 place for me. But the bleed-ing hearts would-n't let it be, we don't
de-mons in to a card-board pri-son, a pa-per cell, they can't
F G C A Dmin G C E7 Amin

15 need them a-ny more. Let the lions and ti-gers rip them up The A
do that a-ny

F D7/F# G A Dmin G

19 re-na shouts for Christ-ian blood. Let them chew them up a - nd

C E7 Amin F C C

22 spit them out. We don't need them a - ny more. more.

(No chords)

26 3)Fu - ries from hell are div-ing down "Lex Ta - li - o - nis"
4)Drums out of the dark-ness lis-ten well. Drums beat-ing like thun-der

29 is their cry. E - ven though trick-sters make the law
straight from hell "Re - ge Sa - ta - nas" the times come 'round

A Dmin G

32 ju-stice is served by fang and claw with their beaks of steel, see them
Sa-tan is here to claim his ground with our mor-ning star from the

C E7 Amin F D7/F# G A

35 slash a - skew righ - teous Chris-tian Bud-dhist Mos-lem Jew. They've be -
deep - est night. Smash the crumb-ling cross for might is right. Let the

Dmin G C E7Amin F G C

38 come a plague, so let's start a - new. We don't need them a - ny more.
shuf- fling zom-bies grope for light and we'll reign for- ev - er- more.

Evangelistler V. Yeni Tanrı

Televizyon habercilerinin skandal ya da saçmalık yoluyla tüm cephelerde paraya çevrilmesi şaşırtıcı değil. İnsanlar Swaggert'ler, Roberts ve Bakker'lar hakkında akıl sahibi oluyorlar çünkü onların akıllanmalarına izin verilmesinin zamanı geldi. Neden? Niye? Çünkü Mesih satıcıları, kullandıkları tanrıyla rekabet etmeye başlıyorlardı: TV.

Önceki yüzyıllarda Kilise, ahlaki dikte eden, özgür ifadeyi bastıran ve tüm büyük sanat ve müziğin koruyucusu olarak poz veren büyük denetleyiciydi. Bugün, bir zamanlar Kilise'nin yaptığı gibi modaları, düşünceleri, tutumları ve hedefleri dikte eden, aynı tekniklerin çoğunu kullanan, ancak bunu o kadar zevkli bir şekilde yapan televizyonumuz var ki, bunu kimse fark etmiyor. İnsanları hizaya sokmak için "günahlar" yerine, akranlarımız tarafından kabul edilemez olarak yargılanma korkusu (doğru koşu ayakkabılarını giymemek, doğru türde bira içmemek veya yanlış tür deodorant giymek) ve dayatılma korkusu vardır. kendi kimliklerimizle ilgili güvensizlik. Hristiyanlığın yegane kurtuluş kavramını ödünç alan televizyon, insanlara ancak televizyona maruz kalarak yabancılaşma ve dışlanma günahlarından arınabileceğini söyler.

Dini öğrenmek için Pazar sabahları erkenden dışarı çıkmak zorunda değiliz - bu çok fazla işti. Şimdi tek yapmamız gereken uzaktan kumandaya tıklamak ve kilise bize geliyor. Anne rahminden çıktığımız andan itibaren televizyonun rahatlatıcı varlığıyla iç içeyiz; gerçekten de TV her yerde mevcuttur ve bizi eski Tanrı'nın Joan of Arc'ı gölgelediğinden daha fazla gölgede bırakır. Her evde, her restoranda, her otel odasında, her alışveriş merkezinde televizyon var - şimdi elektronik tespihler gibi cebinizde taşıyabilecek kadar küçükler. Günlük yaşamın tartışılmaz bir parçasıdır. Katot ışını Tanrı'nın önünde diz çökerek, elimizde TV Rehberi uyumuyla, kanalları çevirerek (bölümler ve ayetler) seçim yanılışmasını sürdürüyoruz. Ekranı neyin yanıp söndüğü önemli değil - önemli olan tek şey TV'nin açık kalması.

Kilise, yetkisini Yüce Allah'ın sözü olarak Kutsal Kitap'a dayandırırdığında, şüphecileri ortaya çıkardı çünkü iddiaları bariz bir mantık eksikliğini ele veriyordu. Kutsal Babalar, içsel sorunları örtbas etme umuduyla "inanç" gerekliliğini tasarladılar. Ancak TV "eğlence" olarak görüldüğünde, şüpheyi yer yoktur. Hiçbir saçma önerme geliştirilmiyor, bu yüzden kimsenin direnmek için bir nedeni yok. Ne kadar özgür düşünür olursanız olun, televizyonun hayatınızdaki etkisi hala var. Şimdi televizyonu inkar etmek, Ingersoll'un Tanrı'nın varlığını inkar etmesi kadar ateist olurdu.

Doğal olarak televizyon habercilerinin işinin kesilmesi gerekiyordu - koyunları çobandan uzaklaştırıyorlardı. Sonlar her zaman olduğu gibi aynı. Koyunlar hizada tutulmalı ve doğru yerlere para yatırmaya teşvik edilmelidir. Ama televizyon habercileri Tanrı'ya yakarırken çok açgözlü oldular ve kendilerine çok büyük bir miktar para çektiler.

Bu nedenle mevcut "dini savaş", "İyi" ve "Kötü" güçler arasında değildir. Milyonlarca dolarlık değerli mülk ve varlıkları birbirine bağlayan Medya (Devlet) ile Kiliseler (Katolik ve diğer) arasında yürütülüyor. Satanistler olarak bunu oyunun başlarında fark etme avantajına sahibiz. Ateist olmak bizim için hiçbir zaman yeterli olmadı - Hristiyanların kendi ürettikleri korkularını onları yok etmek için kullanarak onları kendi oyunlarında yenerek dini cehaleti nasıl parçalayacağımızı öğrendik.

Televizyonu güçlü bir propaganda makinesi olarak kullanabiliriz. Sahne, ters çevrilmiş haçlara ve pentagramlara eşlik edecek gerçek Şeytan felsefesinin ve güçlü (duygusal olarak ilham verici) müziğin infüzyonu için hazırlanmıştır. Ritüellerimizi birkaç düzine insan için tasarlanmış odalarda tutmak yerine, boynuzları işaret ederek yumruklarını öne savuran kendinden geçmiş Satanistlerle dolu salonlara taşıyoruz. Şeytan Kilisesi'nin son birkaç yılda medyadan aldığı "kötü basın" kadar - Şeytani çocuk istismarı, fedakarlıklar, vb. - Şeytani İncil'den söz edilmesi sadece insanları bizim yönümüze işaret ediyor. Belki de plan budur.

Anahtar, televizyonu kullanmak ve onun tarafından kullanılmamaktır. Mühimmat üreticileri yeni şeyleri kendi üzerlerinde denemezler. Televizyonunuzu duvara çevirmek veya camdan atmak gerekiyorsa yapın. Bizler, hesaba katılması gereken düşmanlar ve kendi şeytani cihazlarımıza kapılmamalıyız. Hayati ve yaşayanlar için bir dünya kurulabilmesi ve sürdürülebilmesi için tabakalaşmanın gelişmesine izin vermiyoruz.

Yeni Şeytani Çağın Bazı Kanıtları

Bölüm 2

The Satanic Bible'da, modern Hristiyanlığın kendisini, modern Hristiyanlığa ayak uydurmak için nasıl değiştirdiğine dair bazı örnekler verdim. şeytani gelişmeler. Şimdi başka bir tezahürü tanımanın zamanı geldi. Birçoğunuz TV'yi yeni Tanrı olarak tanımlayan yazılarımı zaten okudunuz. Şimdiye kadar bahsetmeyi ihmal ettiğim küçük bir şey var - televizyon, Yeni Şeytan dininin ana akım sızıntısıdır.

Televizyonun doğuşu, onun Şeytani öneminin habercisi olan büyüklü bir olaydı. İlk ticari yayın 30 Nisan 1939'da Walpurgisnacht'ta New York Dünya Fuarı'nda yayınlandı. O zamandan beri, TV'nin sızması o kadar kademeli, o kadar eksiksiz oldu ki kimse fark etmedi bile. İnsanların artık kiliseye gitmesine gerek yok; ahlak oyunlarını televizyonda oynuyorlar. Aile televizyonlarının tepesinde mütevazı bir şekilde tavşan kulakları olarak başlayan şey, şimdi uydu çanakları ve antenler, gururla tüm dünyaya hükmediyor.

ufuk çizgisi, kiliselerin tepesindeki haçların yerini alıyor. Televizyon seti veya Şeytani aile sunağı, 50'lerin başından beri, küçük, bulanık ekrandan tüm duvarları birkaç TV monitörüyle kaplayan devasa "eğlence merkezlerine" kadar daha ayrıntılı bir hale geldi. Gündelik hayattan masum bir mola olarak başlayan şey, kitlelerin büyük bir dini olan milyonlarca insan için kendi içinde gerçek hayatın yerini aldı.

Şu anda içinde yaşadığımız tüketim toplumu, bir zamanlar yüzyıllardır din tarafından yönetilen toplumun bir uzantısıdır. Doğru ya da yanlış, kutsal İncil'e uymak yerine, TV reklamcılığı artık neyin satın alınacağını ve neyin satın alınmayacağı konusunda talimat veriyor. Kutsal yazıların emirleri moda olduğunda ve Söz olarak kabul edildiğinde ateizme müsamaha gösterilmedi. Şimdi, Şeytani sızma sayesinde, "Tanrı'ya inanmıyorum" demek güvenlidir. Ancak modern sapkınlık -televizyon yaşam tarzına uymamak, televizyon gerçeklerini kabul etmemek- her zamanki kadar haklı bir coşkuyla cezalandırılabilir.

Televizyon dininin din adamları, katot ışıklı kürsülerinden her gece Sözü yayan eğlenceciler, özellikle haber spikerleridir. Ağ haber spikerleri, izleyicilerin zihinlerini tüketici pazarlamasının gereksinimlerine bükten Satanizmin Yüksek Rahipleri ve Yüksek Rahibeleridir. Yerel haber spikerleri, en son yerel trajediler hakkında esneyen, dalga geçen ve duygulanan cemaat rahipleridir. Ünlüler, ister yerel ister ulusal olsun, kilisenin hiyerarşisinin bir parçasıdır, kumaşın adamları. Beyaz streç limuzinlerdeki yıkım sahneleri hakkında rapor vermek için gelen ağ Yüksek Rahipleri hakkında herhangi bir şikayet olmamalıdır. Ne de olsa, onlar Kilise içinde kraliyet ailesi üyeleridir ve ziyaret eden bir Papa, Kardinal veya Başpiskopos ile aynı ayrıcalıklara sahip olmalıdırlar.

Dini bir çevrede yaşadığı sürece insanın dinden kaçması mümkün değildir. Daha önce sadece fanatiklerin günlük ibadetlerini uyguladığı cemaatçilerin yaşam tarzlarını harekete geçirmek ve sürdürmek için durum komedileri, dramatik diziler ve pembe diziler haftanın yedi günü gece gündüz yayınlanır. Kitleler sadece bir gün Pazar günü Hristiyan Tanrı'ya adadılar. Daha önce de söylediğim gibi, TV Rehberi yeni uyumdur. Magazinler ve haber dergileri, dindar yaşam için talimatlar veriyor. TV bağlılığı o kadar yaygın hale geldi ki, günümüzde hareketli görüntüler bile aynı hızlı kesilmiş, sınırlı bilgi tarzında sunuluyor.

Şeytani tabakalaşma arttıkça (şeytani makinenin yardımıyla), görevlerimizden biri insanları TV yaşam tarzlarına göre yazmak için kademeli bir sistem geliştirmektir. Seyircilerden uyarıcılara kadar çeşitli seviyeler, TV doygunluğu ve etkisi seviyesi ile tanımlanabilir. En altta, en iyi stimülasyon sağlayıcısı olan Compleat Entertainer bulunur. Hâkim Hristiyan değerlerinin aksine, bir beceriyi geliştirmek ve mükemmelleştirmek için bir şeyler yapan bir kişi en yüksek düzeyde gelişmiş olarak kabul edilmelidir. Boş zamanını bir şeyler yaparak geçiren biri, faaliyetinin ne kadar üretken olduğu, ne kadar yalnız olduğu, ne kadar yıkıcı olduğu yerine ne kadar iyi olduğu oranında saygı ve destek görmelidir.

TV bağımlısı hayatını televizyon için yaşıyor. Dindar bir deli gibi, medyada olup biten her şeyi takip ediyor ve başka bir şey bilmeye gerek duymuyor. Pek çok TV bağımlısı, bilgilerini kendilerine saklamakla yetinmez ve kölelerinin zekasını başkalarına dayatır. İyi Kitap'ı yanlarında taşıyan ve karşılaştıkları herkese Rab'bin Sözü nü vaaz eden bağnazlarla karşılaştırılabilirler.

Tanınmış Kanepe Patatesi bir sonraki seviyede yaşar. O, televizyonu her zaman duvar kağıdı konuşur gibi seyreden, köklü bir televizyon izleyicisidir. Belki de ekranların içinde TV ekranları vardır ya da aynı anda iki ya da üç set patlatır. O, İyi Kitap'ı her zaman, her odada bulunduran İncil okuyucusuna eşdeğerdir - süslü aile İncilleri oturma odasında, biri komodinin üzerinde, biri mutfakta kullanışlıdır, diğeri tuvaletin yanındadır. TV Junkie kadar evanjelik olmasa da, Couch Patates nadiren TV menziline dışına çıkar.

Listede bir sonraki, oldukça düzenli olarak izleyen sıradan bir Hristiyan. Christian olmasına rağmen, yine de televizyondan etkileniyor ve medya girdi parametrelerinin dışında hiçbir şeyi eğlendiremez veya eğlendirmeyecektir. Yerel haber spikerlerinin yaşadığı küçük mahalleler "gerçek inananlardır".

Son olarak, bu dindarlık yelpazesinin tepesinde oturan ve işlerinin doğası gereği profesyonel veya mesleki statülerini korumak için ne yapılması gerektiğini anlayan profesyonelleri elde ederiz. Yüksek mevkilere sahip Vatikan liderleri gibi, söylediklerine asla gerçekten inanmazlar.

Bir Satanist'in zihninde, televizyonun en pratik biçimiyle Satanizm'in çok işe yarar bir savunucusu olduğu bir kez çözüldüğünde, o zaman, tıpkı Cizvit rahip veya haham ya da bakan gibi, kendisini ateş hattından çıkarmak isteyebilir. Gizli hayatı, cemaatçilerine uymalarını tavsiye ettiği her kurala uyun.

Alt düzey din adamları, televizyonun arkasındaki şeytani komplo hakkındaki gerçeği inkar edebilir, ancak teşhis yapıldı. Belirttiğim eşdeğerleri ortadan kaldırmak imkansız olacak. Onları Satanizm Rahipleri olarak gördüğümüzü bilerek, daha fazla Şeytani histeri rapor ettiklerinde beyinlerinde bir aksama olacak. Gelecekte bize karşı tutum, eylem ve davranışlarını etkilemeye yardımcı olamaz.

tatlı kölelik

Azizlik, şehitlik - bunun yerine en saygısızlara yöneltilebilecek değerli bir mazoşizm israfı. delicesine aşık olma. Aşk, efendi/köle ilişkisi olmadan var olamaz. Ama her rolü bilen, köleliği daha arzu edilir bulmaz - hayır, hissedilebilecek tek rol.

Aşkta, efendi bile kölece tapınmayı sürdürmek için gerekli olan entrikalarla sürekli olarak izlenir. Tam bir ıstırap yaşamak çok daha iyi. Çaba gerektirmez, kriter gerektirmez, sınır koymaz.

Sevilmek için duyguların karneye bağlanması gerekir. Sevmek için isterinin, fantezinin, deliliğin kapıları ardına kadar açık olabilir.

Bir idol seçin, iyice sürünün ve vecd içinde ıstırap çekin. O zaman sırayla başkaları tarafından dört kat putlaştırılacaksınız. Zorlama ve rasyonellik nadiren bir arada var olduğundan, aşk nesnenizin çok rasyonel olarak seçilmediğinden emin olun. Bir zorbayı, ahmaklığı, bir anormalliği sevmek, mükemmellikten daha kolaydır, çünkü aşkın mazoşizmi, sterlin kaynaklarla elde edilemeyen alçalmayı gerektirir.

Saf olanlara hayranlık duyulur, ancak ruh için sabundan başka bir şey asla arzu edilmez. İnsanı zorlayan ve aptallaştıran kusurluluktur ve aptallıkta çocukluğa dönüş vardır.

Küçük bir ergenlik, bir ton ağarmış derinliğe bedeldir. Bu yüzden genç aşk, en mantıksız olan, en çok tüketendir.

İnsan yaşlandıkça, daha güçlü sevmez, sadece topluca sever. Özünde, artık "Beni tanı aşkım" değil, "Beni hatırla aşklarım"dır. Vizyon hayale döndü ne yazık ki çeviride sıkıntı çekiyor. Yaşlı bir aptal gibi bir aptal olamaz, ama genç bir aptal olmak daha eğlencelidir, çünkü aptallık ne kadar çaresizlikle dolu olursa olsun taze ve canlandırıcıdır.

Bir Gizli Kadın Düşmanının İtirafı

W. Somerset Maugham'a uzun zamandır büyük saygım var. Kesinlikle birinci sınıf bir Satanistti ve kendi cinsel meşguliyetler olabilir, kadınları gerçekten tanıyordu. Hikâyelerinde zayıf, ahlaksız, boyun eğen ve düşmüş kadınları seçmesi nedeniyle - buna rağmen değil - bu dişiler erkek karakterlerinden daha güçlü hale geldi. Milton'ın kahraman Şeytan'ın Paradise Lost'taki Heavenly ev sahiplerinden gösteriyi çalması gibi, Maugham'ın sefahat fahişeleri, vicdan azabı çeken, hayatın anlamı arayan kahramanlardan daha güçlü kişilerle ortaya çıktı. Maugham bir şekilde kadınları zayıf ve savunmasız yaratıklara indirgeyerek, onları yalnızca doğrulanmış bir kadın düşmanının canlandırabileceği gibi aşağılanmış olarak, ebedi olduğu kadar temel bir dişiyi de çağırıştırdı. İyi ayarlanmış, heteroseksüel kadın düşmanı bir kadını kadın düşmanlığının en yıkıcı biçimine karşı bir siper yapan işte bu özelliğidir.

Bir kadın düşmanı, küçümseyiciliğini uygun şekilde uygulamak için kusurlu ve kusurlu ancak kadınsı bir kadın formuna ihtiyaç duyar. Küçümsemesi elbette kıskançlıktan kaynaklanıyor. Açıkça erkeksi ya da baskın bir kadın hiçbir ikici arzu yaratmaz ve yük için fazla gururlu ve sömürü için yeterince çekici olmayan işe yaramaz bir yaratık olarak basitçe aşağılıktır. Başka bir deyişle, kullanılmamak işe yaramaz olmaktan çok daha iyidir. Ergenlik dönemindeki aşırılıklar ve gençlik hatalarından beri kadın düşkünüyüm. Ben hiçbir zaman kızların aileleriyle tanışmak için eve gelirken kendilerini güvende hissettikleri tiplerden olmadım. Randevularımla hep önceden ayarlanmış ve gizli yerlerde tanıştım. "Ağır" biri olarak görünmem, hiç şüphesiz Tatlı Gwendolyn tiplerine belli bir çekicilik getirdi. Bu nedenle agresif bir şekilde pasif kadınların (evet, böyle bir yaratık var) beni çekmesi anlaşılabilir. Sonunda anladım ki, hevesim ve saflığım sayesinde, talepkar mazoşist kadınların kölesi oldum. Bu, terimlerde bir çelişki gibi yaralarsa, öyle. Aynı zamanda, tanınmazsa ve değişmezse tükenen çok gerçek bir olgudur.

Sadizmin stok yanlış anlaşılmasına benzer şekilde, kadın düşmanlığı hakkında da pek çok yanlış anlama vardır. The Satanic Bible'da anlatıldığı gibi, epikürcü bir sadist insanlara hakaret etmez, kelebeklerin kanatlarını koparmaz ya da yaşlıların önünde muz kabukları fırlatmaz. İğrenç bir insan, her zaman gizli bir mazoşisttir ve onun yemleme tavrının basit bir sigorta olduğunun çok az farkındadır. Benzer şekilde, kelime dağarcığına kadın cinsel organına yönelik saldırgan terimler serpiştiren, kadınlara açıkça hakaret eden bir kişi, genellikle onlar tarafından ağırlaştırılmış bir çaresizdir çünkü onlar, onun en güçlü arzuları için rekabet halindedir: diğer erkekler. Bu özelemleri kendisine bile itiraf etmeyebilir, bu nedenle, buna uygun olarak erkeklerden nefret eden kadınlara, genellikle gizli lezbiyenlere yönelir ve klinik olarak diğer gruplar arasında birlikte sallanırlar.

Gerçek bir kadın düşmanı, kadınlar için potansiyel bir itici olduğu ve bunu fark ettiği için, gerçekten kadınsı bir kadının sahip olduğu güce içerleyen, bu güce gizlice hayran olan ve onu ele geçirmeden önce onu yakalamaya çalışan heteroseksüel bir erkektir. Kadını köle rolüne indirgeyerek kendini bir zorba rolünde bulur. İyi huylu ve düşünceli bir tiran olmak istiyor, ancak çoğu zaman küçük bir düşünce kısa bir yol kat ediyor. Kadınları gerçekten seviyor ama kötü şeyler, erkekliği için gerekli olan geniş ve hoş bir cinsel betimleme yapmasına izin vermiyor. Bu nedenle onlardan nefret eder. Kadınlığın arketipsel işaretlerini göstermeyerek, erkekliğinin nihai ifadesini ondan alıyorlar.

Yukarıdakilerin yalnızca kişinin eril cesaretine veya kendinden şüphe duyma konusundaki güvensizliğine işaret ettiği tartışılacaktır. Durum böyle değil, çünkü bir erkek olarak cesaret tehlikede değil, daha çok uyumlu bir yapıya sahip kimlik ve karşı-kimlik tehdit ediliyor. İstenen birleşme Yin-Yang yazışmalarından biridir.

Bir kadın düşmanının genellikle "saf" dişiyi "saf olmayan" hak iddia edenin günahları için gerçekten cezalandırdığını söylemek doğru olabilir - onun için ya patronluk taslayan alaya alınacak ya da katı bir öfkeye kapılacaktır. Kendi adıma konuşursam, Maugham'ın kadın tipini, tıpkı Rubens, Renoir ve Reginald Marsh'ın tasvir ettiği tipler gibi idealize ediyorum. "Yaygın" türler olarak kabul edilirler, ancak aslında oldukça nadirdirler. Eşleşecek bir kişiliğe sahip, yumuşak, uysal, şehvetli bir kadın günümüzde nadirdir. Pan, tam tersi türden bir bollukla periler için baskı altında olurdu ve sirenksi düzleşirse suçlanamazdı.

beşgen revizyonizm

Beş Noktalı Bir Program

{PRIVATE}Son yıllarda, Satanizm'in adam kaçırmaya, uyuşturucuyla hiçbir ilgisi olmadığını açıklamak için çok fazla zaman harcadık. İstismar, çocuk tacizi, hayvan veya çocuk kurban etme veya aptalların, histeriklerin veya fırsatçıların bize inandırmak istediği herhangi bir sayıda başka eylem. Satanizm, milyonlarca insanın bağlı olduğu, hayatı seven, akılcı bir felsefedir. Artık ilkelerimizi açıklamanın birkaç adım ötesine geçen bir şeye hazırız. Her revizyonist hareketin bir dizi hedefe ihtiyacı vardır - açık, somut ve önemli değişiklikleri etkileyecek kılavuz ilkeler.

Aşağıdaki Beş Noktalı Program, başkalarının kendilerini Satanizm ile hizaya sokmak isteyip istemediklerine karar vermelerine izin veren tutumları yansıtmaktadır. Her biri Şeytani değişimin gerçekleşmesi için gereklidir. "Ne yaptığımız" sorulduğunda, işte cevap:

1) *tabakalaşma* --Diğerlerinin nihayetinde dayandığı nokta. Artık herkes için "eşitlik" efsanesi olamaz - bu yalnızca "sıradanlık" anlamına gelir ve güçlünün aleyhine zayıfı destekler. Suyun, yetersizlik için özür dileyenlerin müdahalesi olmaksızın kendi seviyesini aramasına izin verilmelidir. Hiç kimse kendi aptallığının etkilerinden korunmamalıdır.

2) *Tüm kiliselerin sıkı vergilendirilmesi* --Kiliseler tüm gelirleri ve mülkleri için vergilendirilselerdi, bir gecede kendi eskimelerinden çökerlerdi ve Ulusal Borç hızla silinirdi. Üretken, yaratıcı, becerikli olanlar sübvansede edilmelidir. İşe yaramaz ve beceriksizlere para ödendiği sürece, ağır vergilendirilmeleri gerekir.

3) *Laikleştirilmiş ve hukuk ve düzen konularına dahil edilmiş dini inançlara tolerans yok* --"Lex Talionis"i yeniden kurmak, mevcut durumun tamamen alt üst edilmesini gerektirecektir. İçinde -kurbanın/savunucunun suçlu yapıldığı Yahudi-Hristiyan ideallerine dayalı adalet sistemi. Suçun gerçek faili üzerinde sözde "etkisi" nedeniyle cezaevindeki herkes için af düşünülmelidir. Herkes yaptığı işten etkilenir. Günah keçisi yapmak bir yaşam biçimi, uygun olmayanlar için bir hayatta kalma aracı haline geldi. Her şey için Şeytan'ı suçlamanın Yahudi-Hristiyan kopuşunun bir uzantısı olarak, suçlular suçu uygun bir kötü adama yükleyerek hoşgörü, hatta övgü kazanabilirler. Şeytani bir toplumda "Sorumlulara karşı sorumluluk" Şeytani inancını takiben, herkes kendi eylemlerinin sonuçlarını iyi ya da kötü olarak deneyimlemelidir.

4) *Yapay insan yoldaşların geliştirilmesi ve üretimi* --Yasak sektör. Herkesin bir başkası üzerinde "güç" sahibi olmasını sağlayan ekonomik bir "hayır". Kibar, sofistike, teknolojik olarak mümkün kölelik. Ve TV ve bilgisayardan bu yana en karlı endüstri.

5) *Herkesin, aynı toplumun estetik ve davranışsal standartlarına zorunlu olarak bağlı kalarak, kendi seçtiği toplam bir çevrede yaşama fırsatı* --Homojenize ve çok dilli ortamlara alternatif olarak özel mülkiyete ait, işletilen ve kontrol edilen ortamlar. Kişisel refahın sosyal ortamında kendini izole etme özgürlüğü. Bu seçeneği kirlüten veya azaltanların müdahalesi olmadan estetik açıdan en hoş olanı hissetme, görme ve duyma fırsatı.

Bu, Şeytani savunuculuğun mevcut hamlesinin kapsüllenmiş versiyonudur. Yani biri size "Peki, Satanistler ne yapar" diye sorduğunda, ona söylemeye hak kazanacaksınız. Bu noktalardan bazılarını daha fazla araştırmak için aşağıdakileri okuyun.

Bu Bir Daha Asla Olmamalı

Geri dönüşü olmayan kritik bir noktaya ulaşıldığında, geldiği "paket" bir daha asla satmayacaktır. Her zaman "Bu Bir Daha Olmamalı" klişesi olacak. Ancak onları etkili bir uyarıya zorlamak için acı verici anılar ve evrimsel boğulma gerekir.

Amerikan iç savaşı --Atlanta'nın yıkımı, kardeş kardeşe, oğul babaya karşı, ortak paydada katliamlar yağdırıyor. Bu bir daha asla olmamalı.

Birinci Dünya Savaşı --mekanize savaş, metal canavarlar tarafından yabancı topraklarda ezilen memleket çocukları. Bu bir daha asla olmamalı.

İkinci dünya savaşı --Holokost ve nükleer kalıntılar. Bu bir daha asla olmamalı.

Mevcut Üçüncü Dünya Savaşı --insan çekirgeleri dünyayı sardı, popülasyonların azalmasını gerektirdi çünkü Aptalın Kuralı tarihte ilk kez medeniyeti ve evrimi yok etmekle tehdit etti. Bu bir daha asla olmamalı!

Uzay kolonileri iç içe geçmiş kitleleri barındırınca kadar, bu savaş nasıl çözülecek?

Teknoloji, insanın öz farkındalığını toz içinde bıraktı. Elbette, insan evrimi pahasına tüketicilerin çoğalmasını sürdürmek daha basit ve ekonomik olarak daha pratik olurdu. Ama dünya yaşayamadı. Genetik olarak üstün insanları nasıl izole edip evrimleştireceğimiz, tabakalaşmanın en büyük görevidir.

Uzay Gettoları

Hepimizin "toplumun üretken üyeleri" olmamız gerektiği söylendi. Hangi toplum? Evrensel bir toplum mu? Katmanlı bir toplum mu? Kişisel olarak seçilmiş bir toplum mu? Kabul edilebilirlik diktatörlerinden "Hayır" yanıtı gelir, "içinde yaşadığınız toplum - Roma'dayken..." Ama varsayalım ki Romalılar olarak yapacak başka bir Roma yok mu? Roma'nın pek çok açıdan - gerçekten önemli olan - Hong Kong, Mexico City veya Los Angeles'tan farklı olmadığını varsayalım?

Tabakalaşma gettolaşma anlamına geliyor, olsun. Buna insularizm deyin - ne isterseniz. Ama farklı ortamlar olması koşuluyla, farklı insanlar için farklı kurallarımız olsun. Bir lağım çukurunda yaşayan sakinlere dayatılan düzenlemeler, manastır hayatı sürmeyi seçenlere dayatılmamalıdır. Zamanlarını misafir odasında geçirmeyi tercih edenlere de bir keşişin kısıtlamaları getirilmemelidir.

Kabul edelim - çoğu insan çekirgedir, bir sürünün parçasıdır. Sürü davranışı onlara yakışır ve bunun üzerinde gelişirler. Kromozomal ve koşullu klonlama yoluyla, başka türlü olamazlar. Çözüm, düzenlemeleri, kısıtlamaları, statü sembolleri, teşvikleri ve sakinlerinin ihtiyaçlarına göre şekillendirilmiş faydaları ile yeni bir tür gettodur. Bununla birlikte, her şeyden önce, toprağın çoğunu işgal etmesine rağmen, bir "getto" olarak adlandırılmamalıdır. Melezleşme çok büyük bir getto üretti, ama getto öyle. Alan sınırlamalarına rağmen, yeni gettolar uzay gettoları olacak. Dış Uzak göçünün arzu edilirliliği bunu kolaylaştırdı. Sürü, Buck Rogers ve Flash Gordon günlerinden beri medya tarafından yumuşatıldı. Ama lütfen "uzay gettosu" terimiyle bu öncülerin coşkusu azaltmayın.

Gettolar toplumun ana akımı haline geldiğinde, bireysellik adaları yardımcı olamaz, ancak bir eliti barındırır. Ve bu dünyevi seçkinler ne pahasına olursa olsun onaylanmalıdır.

Yıkıcı Organizmalar

Kendileri dışındaki nesneleri ve mülkleri tahrip eden ve tahrif eden vandallar, yakalandıklarında cezalandırılmalıdır. yok edilir veya en azından uygun bir şekilde cezalandırılır. Bir müzede asılı olan bir tablo kesilirse, o fiilin failinin iç organlarının çıkarılması gerekir. Eğer tahrif etmek için boya kullanılıyorsa, tahrif edicinin çehresi düzensiz ve itici bir şekilde kalıcı olarak boyanmalıdır. Dikkatlice bakılan bir çalı veya bitki köklerinden sebepsiz yere koparılsa, suçlunun kolu yuvasından çıkarılmalıdır.

Hiç kimsenin bir başkasının eşyasına zarar verme veya yok etme hakkı yoktur. Vandalizm nadiren kâr veya intikamla motive olur, sadece yok etme dürtüsüdür. Gereksiz yere yıkıma meyledenler, kendilerine gösterdikleri saygının aynısını cansız varlıklara da gösterirler. Eylemleriyle yok edilmek için haykırırlar.

Vandalizm uzun süredir çok az ilgi görüyor, çünkü "sonuçta bu sadece bir ağaç ya da heykel, ön cam, okul odası ya da tiyatro koltuğu". Bedene zarar veren suçlardan farklı olarak, bu şeylerin onarılabileceği veya değiştirilebileceği varsayılmaktadır. Ama parası kesilmiş bir tablonun değeri, parasal değerinden daha fazla tanınmalıdır. Cansız olsa da, resim başkalarının zevkine - ve yaşamın kendisine - onu tahrif eden canlıdan çok daha fazla katkıda bulunur.

Cezadan muafiyet, vandalın yıkıcı yaşam tarzını sürdürmesine neden olur. Sadece biraz uzak ve genellikle mizaç olarak, yakalanması gerekse bile fazla bir cümle kuramayacağını bilen "heyecan" hayvan katiliyle aynı. Gizli katiller, kendilerine olan nefretlerini hayvanlardan veya cansız nesnelerden çıkarırlar çünkü oldukça basit bir şekilde, bundan kurtulabilirler. Bu muhripler, organik veya inorganik şeylere karşı ahlaksızca zulüm yaparak işe yaramazlıklarını ilan ederek kendilerinden bu kadar nefret ediyorsa, o zaman sürekli açık sezon olması gereken ideal bir oyun yaparlar.

Giysi Köle Yapmak

Kusursuz giyimli olma bilinci, dinin veremeyeceği bir huzur verebilir.

~ Herbert Spencer

"Modanın kölesi" ifadesi ne sıklıkla duyulmuştur. Bir zamanlar bir züppe veya çamaşır askısını tanımlayan şey şimdi hemen hemen herkes için geçerlidir. Giyimde moda, çoğu kişinin bireyselliğe yönelik yaklaşan bir tehdit olarak korktuğu "polis devleti" türünü yaratmanın bir aracı haline geldi. İronik olarak, en kötüsünden korkanlar, kendini ifade eden uyumsuzlar, farkında olmadan kukla ustasının eline oynuyorlar. Sıradanlığı bireysellikle karıştırır ve geçmişe gülerken, en kötü çağdaş kitsch türünün farkında olmadan cisimleşmesi haline gelir.

Nasıl ki yeni bir ekonomi arabası için çok para ödersiniz ("Amerikalılar ekonomiyi sever ve onu elde etmek için her şeyi öderler"), uygun bir mantık eşlik ettiği sürece, onlara empoze edilen giyim standartlarına da en çok uyacaktır. Kadınlar için pantolonların gelişimini düşünün. "Özgürleşme" ile geldi. Cinsel adetler gevşese de kadınlar "hareket özgürlüğü" için pantolon giymeye başladılar. 1940'lardan günümüze kadınlar

yıpranmış pantolonlar, kapriler, pedal iticiler ve uzuvlarını rahatça açabildikleri sürece moda olan başka ne varsa. Böyle yaparak Victoria'yı kıyaslayarak müstehcen gösterecek bir ihtiyat standardı oluşturdular.

Özenle programlanmış, kaygan ve bol pornonun ortasında, bugün Batı kültüründe rakipsiz bir asallık var. İnsanlar özgürlüklerinde bir zamanlar sadece jinekologların ve proktologların erişebildiği tasvirlerle alışmışlardır. İnsan cinsel organını en aseptik görkemle betimleyen her türlü malzeme satın alınabilir. Yine de sokakta yürüyen bir kadının çıplak bacağına bir göz atmaya çalışın. Yüzyılın başındaki kombinezonlar, kötü bir ayak bileğini veya baldırı, şekilsiz bir çift önceden yıkanmış kot kadar gizlemek için daha iyi bir iş yapamazlardı. Özgürleşmiş kadınların iç dudaklarını tasvir eden çok sayıda fotoğraf denemesi var, ama bir bayan halka açık yerlerde yüzmediği, tenis oynamadığı veya güneşlenmediği zaman bir santim çıplak uyluk sergilemeye cüret edebilir mi? Aziz Pantihoes, üst uzuvlarını kafirlerin bakışlarından korur.

Şehvet bir talimat kitabında, bir duyarlılık sınıfında, otomatik bir el yordamıyla oturumda, robot benzeri katılımcılar tarafından oynanan satranç benzeri bir oyunda paketlenmiş olarak gelir. Eşcinseller hakemdir. Hakemlerin kendi oyunları vardır, ancak bunlar daha az sıklıkla robotlar tarafından oynanır, çünkü kendi kuralları (kendileri tarafından yapılmıştır) etkilenmemiş davranışlara en elverişli olanlardır. Kulağa çelişkili geliyor mu? Tam olarak değil. Tüm tüylerin, derilerin, SM'nin, duruşların ve sürüklenmenin ortasında bir bağırsak tepkisi seksi aurası var. Eşcinseller, iffetlilere aldanmadılar ve heteroseksüel aptallık ve esneklikten yararlanıyorlar. Eşcinseller, cinsel özgürlüğe yaklaşan tek insandır. Geri kalanlar her zamankinden daha fazla takılıyorlar ve üzücü olan şu ki, bunu bilmiyorlar ve durumlarını değiştirmek için her türlü girişime içerleyecekler.

Eşcinselliğin (doğum oranını azaltmak için gerekli olan) artan kabulü, kıyafet standartları ve fiziksel çekicilik üzerindeki etkisini gösterdi. Kısa süre sonra erkekler daha kadınsı, kadınlar daha erkeksi göründü ve "cinsiyet farklılaşması" adı verilen bir canavar sürünmeye başladı. 60'lara gelindiğinde, klasik güzellik arketipleri tersine çevrildi. Büyük olasılıkla, adam daha iyi bir kadın, özellik için özellik yapardı ve kadın biraz sahte sakal veya sakal eklerse kolayca bir erkeğe geçebilirdi.

Gerçek küfür eylemi, Herbert Spencer'in ilan ettiği gibi, siyasi muhalefetten ziyade belirli kıyafet standartlarını ihlal ederek elde edilir. Yoksulluk şıklığı veya benzin istasyonu zarafeti giyerek sosyal eşitsizliği veya cinsiyetçiliği protesto ettiğinizi düşünebilirsiniz. Yamalı, soluk, yırtık pırtık, lekeli, buruşuk veya sıkıcı. Keskin bir yenilik veya yeniden yaratma duygusu geliştiremiyorsanız, üniforma giymeniz aklınıza gelmiş olabilir. Belki yıpranmış ve yamalı bir tamirci tulumu ya da insanlıktan çıkmışların yıpranmış başka bir üniforması. 1984'ün eve tünemek için gelmediğini kim söyledi?

Babbitt'in Son Direnişi

Herkes kazananı sever. Bir kaybedeni de herkes sever. Aradakiler, ihmal edilen hiçlik olarak bilinen orta sınıf, bahşış almayanlardır. Biraz parası olan bir adam daha fazlasını elde etmek için deli gibi çalışmalı. Kimse ona karşılıksız bir şey vermez. Bir kişi vasat bir yaşam tarzı tarafından lanetlenmişse, ancak ya olduğundan daha ezilmiş ya da olduğundan daha varlıklı görünerek ilerleyebilir.

Toplumun faturalarını orta sınıfın ödediği sürekli olarak duyulur ki bu elbette doğrudur. Zenginler daha da zenginleşiyor ve fakirler... daha da zenginleşiyor. Mücadele eden hiçbir yere varamaz. Dini tarikatlar, çok muhtaç durumdaki dilenciler gibi davranarak, yapmacık bir yoksulluk üzerinde başarılı oldular. Sosyal yardım alanlar bir sonraki ayın kirasının nereden geleceği konusunda asla endişelenmezler, arabaları vardır (ancak sürücü sigortasından kaçınırlar), tıbbi bakım, renkli TV'ler, çimen, içki, doğum kontrol hapları, eğitim, adli yardım, gıda pulları ve daha fazlası. Ayrıca, yoksul bir görünüm, kişiyi bakımlı olmanın zorluklarından kurtarır; paçavralarla savaşılabılır, yıkanmayabilir, yerde, yerde veya çatıda oturabilir veya yatabilir. Pantolonlarda kırışmaya gerek yoktur, yağ ve toz giysileri süsleyebilir, yırtıklar ve yırtıklar onarılamaz, giysiler, döşemeler ve kilimlerin üzerine yiyecek dökülebilir ve cezasız kalabilir. Genellikle aynı yöntemle kolayca değiştirilemeyecek hiçbir şey çalınamaz. En ufak bir yetenek, kemer sıkma ve yoksulluk arasında yakında fark edilecek, çünkü onu gizleyecek çok az çekicilik var. Bu yaşam tarzının ima ettiği alçakgönüllülük, benlik saygısı hayırsever eylemlerle artan daha varlıklı koşullardan yardım, sponsorluk ve destek çekiyor.

En alttakinin kaybedecek bir şeyi yok ve kazanacak her şeyi var. Yerde uyurken, yataktan düşmekten korkmanıza gerek yoktur. Bir pipsqueak, kendisinden daha az şeye sahip olanların yanındayken büyük bir şans gibi hissedebilir. Daha sonra, astlarının muhtemelen kendisinden daha fazla güvenlik ve rahatlığa sahip olduğunu fark etmeden, hiçliği himaye ederek duygularına veya iştihasına tepki verecektir.

En düşük vergi ödemeyen, jüri görevinden ve diğer kamu hizmetlerinden ihraç edilen, ancak polis ve yangından korunma sağlanmaktadır. Dinler onlardan ondalık alamazlar, ancak onlar dini hayır kurumlarının hayırseverleridir. Bununla birlikte, en özel dini yapıdan geliyorlarsa, varsayılan yoksullukları, vergi kurullarından işbirliği yapmalarını sağlayarak, diğerlerinden vergisiz yağma almalarını sağlar. Onlar gerçekten ayrıcalıklı bir sınıftır.

Kaybeden kimse için bir tehdit olmadığı için, zayıflığı bir erdem olarak görenler tarafından daha da büyük bir bolluğa bahşedilen sevgi ve nezaket için ideal bir adaydır. Yelpazenin diğer ucunda, bir kazananı saygı duyulur ve bir şekilde korkulur ve o en üstte olduğu için, onun iyiliğini körüklemek için çok şey yapacak hazır duacılar bulacaktır. Onu tanımak biraz da olsa kimlik kazandırıyor. Popüler bir kahramanın bir şeyi arzuladığına ve bunun tanınmayı dileyen biri tarafından sağlanacağına dair bir ipucuna ihtiyacı vardır. Poz verenin etkileme ihtiyacını anlayanlar, fiyatı yükselterek tam avantaj elde edecekler. Bu yüzden bir aptal ve parası kısa sürede popüler olur ama daha sonra batır. Zenginlik, kültür ve

ancak nüfuz, kendisine bahşedilen birçok lütuf bulacaktır. Daha az etkiye sahip diğerleri "geldiğini görmez" ve fiyatı yükseltir, bunun yerine bilinçsizce normalden daha az ücret alarak ego tatmin edici bir yakınlık "satın alır".

Yüksek çevrelerdeki kişiler, paranın tartışılması ve alt sınıflara gösterilmesi gereken, ancak kendi egemenliklerine çok az ihtiyaç duyan bir taktik anlayışıyla yaşarlar. Ünlü bir şahsiyet, köşe yazılarında ünlünün adının kullanılması karşılığında ünlüye ve maiyetine ücretsiz yemek verilmesine izin veren bir düzenlemenin yapıldığı belirli bir restorana patronluk yapacaktır; bu, onun büyük bir damper olduğundan nadiren bahsetmeyi ihmal eder (sosyal tırmanıcıları teşvik eder). aynı şekilde yapmak). En önemlisi, bir ünlünün varlığı herhangi bir kuruluşa prestij katar.

Hem en düşük sınıfa hem de en yüksek sınıfa faydaların bahşedilişi arasında güçlü benzerlikler vardır. Halk figürü bunu bedavaya alır ya da daha doğrusu, varlığını ya da yaptırımını gerektirenler tarafından mücadelecedilerden toplayabilecekleri hediyeler için boyunu değiştirir. Mücadeleciler fakirlerin olduğu kadar zenginlerin de faturalarını ödüyorlar. Para kazanmak para gerektirebilir, ancak para daha az değerli hale geldiğinde, diğer wampum biçimleri bu özdeyişi sürdürecektir. Ek konforlar elde etmek için yaratık konforları gerekir; güç, gücü doğurur; etki daha fazla etki sağlar. Bu şeyler para ile elde edilebilir, ancak bunların elde edilmesi için para zorunlu değildir. Elde etmek ve elde etmek için, en azından bir yoksulluk ya da refah imajı sunulmalıdır.

"Üst" sınıfın karmaşık bir takas biçimiyle gelişeceği, "alt" sınıfın ise her birinin yeteneğine ve ihtiyaçlarına göre Devlet tarafından sağlanacağı bir zaman öngörüyorum. "Orta sınıf" olmayacak.

Alt sınıflardan biri, yetenekle birlikte yukarı doğru motivasyon sergilerse, Devlete olan bağımlılığını bir kenara atacak ve bir üst sınıfa geçecektir. Tersine, üst sınıfın bir üyesi, yaşlıları ve çevresi tarafından kendisine yapılan dayatmalardan rahatsızlık duyarsa, alt sınıfın sağladığı düzenli ve bağımlı yaşamı memnuniyetle karşılayacaktır.

Böyle bir toplumda belli bir derecede çekişme olması gerekir. Aile biriminin sağlayamadığı durumlarda, kontrollü dış kargaşa sağlanmalıdır. Bu ütöpik bir fantezi gibi okunmaması için, en alışılmış sadistte bir mazoşizm dokunuşu hakim olduğundan, çekişme ve ıstırapın bir ütöpya için gerekli olduğu anlaşılmalıdır. Sorunsuz bir ütöpya, gerçek bir ütöpya olmayacaktır, çünkü entelektüel uyuşukluk ve beceriksizliğin boşluğunu dolduran ikilemlerden ve skandallardan yoksun olacaktır.

Üstün Zekalılar

Kendilerine "duyarlı" diyen okült tiplerin çoğu, klozet kapağı kadar hassastır. Gerçekten hassas olan biri dış uyaranlara karşı artan duyarlılık. Duyarlı bir kişi öz-bilinçlidir ve genellikle içe dönüktür. Kendi elflerini özgürce "hassas" ilan edenleri karakterize eden devasa cesareten ve iddialılıktan yoksun olurdu. Çağlar boyunca birkaç görücü bunu fark etti ve akıllıca başka bir kişiyi "ön adam" olarak görevlendirdi. John Dee'de Edward Kelly, Jeanne Dixon'da Ruth Montgomery vardı. Çiftlerden biri daha sonra hassas olmaya devam ederken, diğeri kamuya açık hale gelir.

İnsanlığın karşılaşılabileceği en kalın derili, en yoğun, en cimri, duygusuz ve duyarsız örnekleri olarak en çok lanse edilen "hassas"ları buldum. Ve genellikle aptaldırlar.

Bazı çevrelerde, eğer meşru bir iş bulamazsan, ya sahtekar ya da vaiz olabilirsin deniyordu. Günümüzde bir kişi başka bir şey için iyi değilse, itici veya yetenekli bir medyum olabilir.

Seni eğlendireyim

Kendinizi bir satanist rolüne sokmadan bir Satanist olarak kimliğinizi korumanın birçok iyi tekniği vardır. şovmen. En iyi yöntem, bir dizi hayal kırıklığıyla bir başkasının aziz önyargılarını yıkmaktan ibarettir. Sonuç, sinir bozucu ve kesinlikle eğlenceli olmayan bir belirsizlik. Kurbanınız için, yani.

Anahtar can sıkıntısı. Çoğu insan bir meydan okumayı memnuniyetle karşılar. Bazıları hakaretlerden bile kurtulacak. Tek kelime etmeden bir başkasının varlığını emmeyi teşvik edici bulanlar var. Ama kimse can sıkıntısından hoşlanmaz.

Bir şeyden sıkılmayan tek bir insan yoktur. Bir başkasını neyin sıkıldığını keşfedin ve sizi vampirleştireceğinden endişelenmenize gerek yok. Çoğu insanın tüm hayatı can sıkıntısını giderme girişimleriyle dolu olduğundan, bir Satanist olarak siz muazzam bir cazibe oluşturunuz. Bu çekiciliği hoş karşılayıp karşılamadığınız başka bir şey. Muhtemelen keşfettiğiniz gibi, avantajları ve dezavantajları vardır. Aynı toplantı sadece alıcı değil, aynı zamanda teşvik edici biriyle övünürken, kaç kez size hiç ilgi duymayan biriyle Satanizm hakkında konuşmaya tuzağa düştünüz. Açıkçası, sıkılan sizsiniz ve eğlendiren sorumsuz dinleyiciniz.

Sizi sıkıldığından daha fazla sıkarak haşerenin cesaretini kırın. Sorularına, onu çok ilgilendiriyor gibi görünen konudan tamamen uzaklaşan uzun, başıboş anlatılarla cevap verin. Bölmesine izin vermeyin, her kelimenizi duyması gerektiği tavrıyla hikayenizi görünür bir coşkuyla bitirmekte ısrar edin. Araya girmeye çalışırsa, düşünce trenini bitirir bitirmez ona ulaşacağını söyle. En kalıcı sosyal paraziti kapatmak için dayanılmaz derecede sıkıcı ve jargon yüklü bir konu dışına çıkmak gibisi yoktur.

Doğuştan bir delikanlıysanız ama cansız kişiliğinizi telafi etmek için Satanist olmayı seçtiyseniz, daha fazla okumayın.

Bir paraziti sıkamak için değerli zaman harcamak istemiyorsanız, kaçış ögesini kullanın. Ani telefon görüşmesi veya parkmetreye para koymayı unutmak daha bariz kaçış mekanizmalarıdır. Kaçmaya çalışırken karşılaşılan zor bir durum "sadece bir soru daha". Binanın yandığını söylemeniz bile telefonu kapatmanıza izin vermeyen arayan gibi. Sorunun çözümü, "Psişik vampirlerle ilgilenmek yerine sorumlulara karşı sorumluluk" adlı Şeytani Bildiri'de bulunur. Bir haşere, ilgilendiğiniz yerde çok az sorumluluk gösterir, ancak karşılığında bunu bekler. "Bir şeyle ilgilenmeliyim -- hemen döneceğim" diyerek sözünü kesti. Onu bırak ve geri dönme. Başka bir deyişle, yalan. Vicdanınız sizi biraz rahatsız etmemelidir.

Birkaç istisna dışında, kendi kendine yardım kitapları bize nasıl ilginç, çekici, teşvik edici, kabul edilebilir ve eğlenceli olacağını öğretir. Emily Post ve Dale Carnegie, Kızları Sevmenin 199 Yolu'nun basit türevleridir. Çoğu insan, partinin hayatı bir yana, partilere davetiyelerin nasıl güvence altına alınacağına dair talimatlara ihtiyaç duyar. Tanınmış bir Satanist olarak, partinin hayatı olmayabilirsiniz, ancak emin olun, az miktarda merak ve spekülasyon uyandırmayacaksınız.

Onlarla tartışarak İsa ucubelerini eğlendirmeyin. Mantık sizi hiçbir yere götürmez, kutsal kitaptan alıntı da yapmaz. Kötü niyetli olduğunuza ikna olanlara bir meydan okuma sunuyorsunuz. Teoloji üzerine uzun soluklu bir değiş tokuşun ardından korkunç bir şeytani küfür gösterisine boyun eğeceğinizi umudunu gizlice beslerler. Onlara hiçbir şey vermeyin. Tanık yoksa, belki onlara pazarlık ettiklerinden daha fazlasını vermek isteyebilirsiniz, ama bu tamamen başka bir hikaye.

"Beni eğlendir" türleriyle başa çıkmanın etkili bir yolu, takmadır. Eminim birçoğunuz bunu farklı derecelerde uygulamışsınızdır: gözleri fal taşı gibi açılmış dinleyicilere alemleri, insan kurbanlarını, sığır sakatlarını vb. anlatmak. Takma ile ilgili sorun, inanma ihtiyacının çok güçlü olmasıdır, eğlence/korku ayırdıktan sonra uzun süre oyalanacaktır. Onlardan ne hayal kırıklığına uğrayacak, ne sıkılacak, ne de ortadan kaybolacaksınız. yine de, sert bir şekilde de olsa, onları aziz korkuları bozulmadan göndereceksiniz.

Ancak, takma yöntemini kullanırsanız, avınız aptal hissetmeye bırakılır, bu da neredeyse sıkılmak kadar rahatsız edicidir. Kendilerine eğlenceli veya eğlenceli bir eğlence yapacağınıza dair güvence verdikten sonra, sizi eğlendirenlerin onlar olduğu hissine kapılmaları gerekir. Formül şu şekilde damıtılabilir: Ölümcül derecede ciddi davranın ama aptal görünün. Unutmayın, görsel odaklı dünyamızda görünüş her şey demek. Aptallık hissini garanti eden "ikna edici" veya hile, "Şeytani kitsch" dediğim şeydir.

Bir odayı bulabileceğiniz en hokey Halloween süs eşyaları ile dekore edin. Odanın kırmızı ve siyah olduğundan emin olun. Bir gündüz kırmızısı bulabilirseniz, çok daha iyi. Odayı bulabildiğiniz kadar çok bariz plastik eserle doldurun. Cadılar Bayramı, lastik sopalar, plastik dirgenler ve benzerlerini stoklamak için mükemmel bir zamandır. Jack-o-lantern ve kara kedi kesiklerini unutmayın. Unutma, eğer bir Satanistsen, her gece Cadılar Bayramı olması gerekir.

Her şeyden önce, "eğlenceli" iken, düz bir yüz tutun! Kanıt, canavar film sunucusunun dokuz yaşındaki bir seviyedeki kelime oyunları dışında kesinlikle gerçek bir mizah anlayışı yok, sadece medya mensupları ve sivillerin genellikle başkalarına işaret ettiği için "gerçekten bir mizah anlayışınız olduğunu" göstermek için, rahat bir nefesle. Başlamak için, misafirinize Lugosi aplomb ile bir Bloody Mary sunun.

Mobilyalar korkunç durumda olmalıdır. Kurbanınızı, stratejik olarak yaylı bir yay kıcını dürterek topaklı bir koltuğa oturtmaya çalışın. Konuşurken pozisyonunuz, doğal olarak, keyifsiz bir taht sandalyesi üzerinde olmalıdır. (Böyle bir taht inşa etmek için, normal bir koltuğun üstüne ve kollarına yarasalar ve şeytan kafaları ve kafatasları gibi karalamalar takın. Gümüşe boyanmış ve parıltı serpilmiş bir ambalaj sandığından bir kürsü yapılabilir.)

Kıyafet uyumsuz olmalıdır. Ödeyebileceğiniz en muhafazakar, iyi dikilmiş takım elbiseyi giyin; ya da bir kadınsa, iyi oturan ve kumaştan zevkli bir topluluk. Ayakkabılarınız mümkün olduğunca klasik ve temiz olmalıdır. Zevkli giysilerin üzerine bir pelerin giyin. Zengin kumaş ve kaliteli işçilikten yapılmış iyi yapılmış bir pelerin değil, kırışık ve kırışık, eğri dikişler ve çekilmek için yalvaran en az bir gevşek iplik gösteren ince ve eksik bir model. Hafifçe çarpık giyin - sadece sinir bozucu olacak kadar. Yüzünüzü düz tutabilirseniz, kurbanınız bakmıyorken alnınıza plastik vantuz boynuzları yapıştırın.

Fon müziği için Disney'in "Sounds of the Haunted Mansion" albümünü veya bulabilirseniz Portsmouth Sinfonia'nın Grieg'in "Hall of the Mountain King" albümünü deneyin. CD'yi veya bantlanmış bir versiyonunu kullanmayın, çünkü plakları çevirmek için tahtınızı sık sık terk etmek daha etkilidir. Asistanlar, yüzlerini düz tutabilmeleri koşuluyla, avantaj sağlamak için kullanılabilirler. Yardımcılarınız, pelerininize aynı kalitede ve işçilikte (çok kısa veya uzun ve sarkık) vücuda uymayan elbiseler giymelidir. Siz kurbanınızı "samimi" yorum ve cevaplarla eğlendirirken, insanca mümkün olduğu kadar ayık görünmeye özen göstermelidirler.

Şimdi halıyı altından çekmenin zamanı geldi. Kurbanınız ayrıldığında, ancak hala kulak mesafesi içindeyken, sizin ve hazır bulunanların üretebileceği en yüksek ve en mutlu kahkahayı haykırın. Kurbanınızın yakın çevreyi terk ettiğinden emin olana kadar boğmaya devam edin.

Önceki tekniğe yapılan itirazların farkındayım. Kurbanınızı aptal hissettirmek yerine, Satanistlerin bir kardeşlik toplantısında küstah loca kardeşlerden daha iyi olmadığına, inançlarınızı ciddiye almadığınıza ve bu nedenle ciddiye almaya değmediğine ikna olacağı iddia edilebilir. Yukarıda bahsedilenler gibi maskaralıkların Satanizm ile alay konusu olduğunu ve yalnızca bizim ulaşmaya çalıştığımız saygınlığı baltalayabileceğini hissedebilirsiniz. Yanlış yapılırsa, bir puton yarardan çok zarar verebilir. Bu nedenle bariz bir şekilde tepeden bakan veya küçümseyen bir kurban seçmek önemlidir; kendini beğenmiş, derin "samimi ilgisine" rağmen. Kurbanınızın gerçekten bir mizah anlayışı ve ayırt edici bir gözü varsa, sizinle ilgili görüşünün yükseleceğinden emin olabilirsiniz ve o' büyük olasılıkla sizinle ortaklık kurmak isteyecektir. nefesini tutma,

Yine de. Kurbanınızın bu ender tür algıyla dolu olmama ihtimali yüksektir ve ona tam olarak hak ettiği şeyi vermiş olursunuz: alay konusu.

Hayvanların avcıya gülmesi korkunç bir şeydir. Harlequin ve Joker'den bir ipucu alın. Bir aptalı iyi taklit ederseniz, başkaları tarafından kandırılmanız olası değildir. Açıkça söylemek gerekirse, orijinal olmayan bir şekilde: "Aptal olduğunu bilen bir aptal, gerçekten bilge bir adamdır."

çılgın saçmalıklar

Mitler gereklidir. İnsan kaynaklı afetler de öyle. Doğal afetler insanları birbirine ihtiyaç duymadan bir araya getirir. icat. İnsan yapımı felaketler -savaşlar, komplolar, skandallar, engizisyonlar, tüm ikilemler, kendi kendine devam eden, çünkü bunlar insanın duygusal ihtiyaçları için esastır. Onlar narkotik. Kalabalık, anlamsız bir varoluşun sıkıntısını hafifletmek için düzenli dozlarda skandal, paranoya ve ikilem gerektirir.

Gerçekliğin bir fidesi olarak başlayan şey, tam gelişmiş bir mite dönüşür ve bu da yol boyunca ona madde veren bileşenleri toplar.

Ortak çağın 20. yüzyılın altıncı on yılında bir sabah, hem bilgili hem de sıradan gözlemcilerin siyasi öneme sahip olduğuna ikna oldukları koşullar altında kutsal bir lider öldürüldü. Büyük ölçekli bir komplo olduğu varsayıldı. Gerçekte, Tapınak Şövalyeleri'nin bir mezhebinin Büyük Üstadı - bir Engizisyoncu General - kurbanı, ciddi bir adaletsizliğin intikamını almak için üç kat kurban talep eden bir geleneğe uygun olarak tasarladı. Baş Engizisyoncu, Hiram Ayınlarını ciddiye aldı ve Papa Clement ve Philip the Fair'in hanedan yönetimini düşündü ve 14. yüzyılda ilgili makamı elinde tutan adama işkence edip diri diri yaktı.

Baş Engizisyoncu, hor gördüğü her şeye destek olanların, adil ve yüce bir genç kızın ölümüne neden olduğunu biliyordu - ölümü, alt benliğinin küçük bir kısmından fazlasını öldüren birinin. Yaralanmaya hakaret eklemek için, Cehennemden Gelen Meleğin öldürülmesi, izin verilirse Engizisyon Mahkemesi'nin tahtını gasp edecek biri tarafından onaylandı. DeMolay'ın özü onun zihninde yaşıyordu, tıpkı diğerlerinin daha önce giden akrabaların engramlarını ve hücresel hafızasını kendi içlerinde barındırdığı gibi. Deli? Tabii ki. Sadece küçük ve önemsiz erkeklerin bu tür tuhaflıkları barındırması gerekir. Büyüklerin budalalığa karşı bağışık olduğu düşünülür. Orta derecede bilge adam farklı bilir. Hepimizin deli olduğunu biliyor ama daha güçlü kişilikler daha ayrıntılı groteskleri barındırıyor. Ve en güçlü adamlar gizlice ağlarlar ve en çok içten incinirler.

Kasım ayının o gününde, cümbüşleri yüce genç kızın ölümüne yol açan hükümdar, papalık arabasıyla kalabalığın arasından geçti. Asileri, kendisine çok hayırsever bir şekilde atfedilenlere benzemeyen ve neşesi dizginsiz olan hükümdar. Kalabalık guruh, Yeşiller'in önünde toplanmış ve Tepe'ye hücum etmişti.

O sabah, dudaklardan bekleyen kulaklara gizli bir parola taşındı. Tubal Cain'in Morning Star'ı kutlaması için Hiram Walker'ın beşte biri. Hiram Walker'ın beşte biri teslim edildi. Ve dünyayı serseme çeviren rüzgar bir atış voleybolu sürdü. Ve sonra bir yılı aşkın bir süredir ölü olan gül yeniden açmaya başladı. Gerçekten de, tanınmadan, kısır bakireyi tahttan indirip, Dünyanın Gülü gibi hafifçe parlayıncaya kadar, birbirini izleyen her kurbanla birlikte büyüdü.

Ve Büyük Engizisyoncu, Gizli Diyarın İmparatoru, bu gelişmeyi sezdi ve üç misli misillemesine son vermek için Gölgeler Krallığı'na yaklaştı. En büyük intikamını Dallas'ta aldıktan sonra, O'nun alındığı şehirden ikinci haraç alınmasına kadar bir süre geçti. İkinciyle birlikte, Azrail, kalabalığın günahını üstlenmek için doğudan geldi. Kısa bir süre sonra, Dünyalılar Ay'a yaklaşırken, o arifedeki karanlık bir alamet, yaklaşan üçüncü kıyameti doğrulamadı. Kötü bir eşle oyalanmaya tenezzül eden güzel bir hizmetçi, bulanık suların altında can verdi.

Suikastçıların Büyük Üstadı, onun haklılığının kesinliğine tanık olduktan sonra görevinden ayrıldı ve Gecenin En Derinliğine taşındı. Ve onun ayrılmasıyla sert bir yaygara yükseldi. Ve bir savaş sona erdi. Yine de mafya kan için ağladı.

Ve şimdi çılgınlığının ağız kendi sevgili kuyruğuna yaklaşıyor ve çenesi o dikenli uzantıyı kavramak için ağızdan kırılıyor.

"EFSANE!" mafya ağlıyor. "Bize MİT ver!" Aralarında, "Gerçek-- efsaneyi doğru yap" diye sızlanan, sakın, küçük bir ses duyulur. Ancak sağır edici bir kükreme yükseliyor, tekrarlıyor, detaylandırıyor, "Bize bir skandal - mafya ve CIA! - Watergates, kaos ve çeşitli krizler anlatın!" "Gizli yollarla kıtlıklar, suçlamalar ve sessiz ölümler!" "Bizi korkut

-- depresyon ve enflasyonla ve sosyal yapıların yaklaşan çöküşü ve ekonomik yok oluşla! Bize polis devletlerini ve Cromwell'in yeniden doğuşunu anlat! Bizi korkut! Bizi endişelendirin! BİZE SÖYLE!"

Bir gece için yeterince
anlattım. Şafak söküyor.

Sen yapmıştın
Yeter skandal
Düşünmek için.

Ama unutma, bütün bunlar delilik....

Yamuk Yasası

Hepimiz gördüğümüze tepki veririz. Nasıl sesler ve kokular davranışlarımızı etkiliyorsa, görsel kalıplar ve şekiller de öyle. Bazı bizi iyi hissettir. Diğerleri bizi rahatsız eder. Kabul etmeniz de etmemeniz de korku tepkisi en kolay uyanan tepkidir. Kendini koruma doğanın en yüksek yasası olduğundan, korku motive eder. Bu nedenle, dikkatimizi ilk olarak, bir zamanlar, ırksal hafızamızda çok eski zamanlardan korktuğumuz şeyleri temsil eden duyuşal izlenimlere veririz. Korku, ana hareket ettiricidir.

Başarısızlık korkusu, tanınmama korkusu, kimlik, kabul. Yalnızlık korkusu, reddedilme, yok olma, bilinmeyen. Bunlar, temel açlık korkuları, sert unsurlar ve diğer daha bariz fiziksel korkular bilinçaltımızın derinliklerine itildikten sonra da devam eder. Zamanın geçmesinden ve ölümden korkmasaydık, yapılacak pek bir şey olmazdı.

Korkuyu tetikleyen herhangi bir şekil veya mekansal kavram bu nedenle kötü olarak kabul edilebilir, ancak böyle bir "kötülük" olmadan ilerleme de olamaz, yalnızca gönül rahatlığı ve durgunluk olabilir. Korkunç olanın da büyüleyici ve harika olduğunu söylemeye gerek yok.

Hangi şekiller korkuyu yoğunlaştırır? Zorba, dengesiz, pürüzlü, kafa karıştırıcı olanlar. Bir üçgenin veya piramidin mükemmel şeklinin hoş olmasının nedeni, çizimlerdeki hayali kaybolma noktaları gibi eksiksiz olmasıdır. Mısır piramitleri hakkında çok şey yazıldı. İşte neden:

1) Harikalar çünkü çok büyükler, ama güzeller çünkü mükemmeller.

2) Mısırlılar ve Mısırlıların akıllı adamlar olması gerekiyordu.

3) Birçok soru ve teori bunlarla ilişkilendirilebilir. 1 ve 2 numaralı ifadelerin anlaşılması kolaydır. Bildirim #3 harika bilmeceler sunar, örneğin:

S: Piramitler neden bu şekilde inşa edildi?

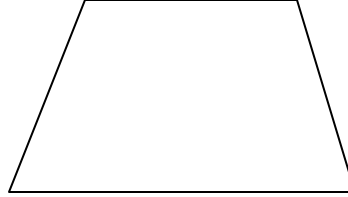
C: Çünkü bu şekilde iyi görünüyordular ve devrilme korkusu olmadan bir hükümdarın istediği büyüklükte inşa edilebilirlerdi. S:

Neden inşa edildiler?

C: Piramitler, Eski Mısır'ın WPA programlarıydı. Gevşek dönemlerde insanların meşgul tutulması ve anıtsal egolara hizmet edilmesi gerekiyordu. Radyo ya da televizyon olsaydı, küçük anıtlar yapıldı.

S: Bize ne söyleyebilirler?

C: O zamanlar insanlar şimdikilerle hemen hemen aynıydı. Bir piramidin görünüşü, komplo teorisyenleri dışında kimseyi üzmez. Aynı şekli bitişik bir sıraya koyun ve bir testerenin veya köpekbalığının dişleri veya bir ejderhanın sırtındaki sırt gibi bilinçsizce korkutucu bir görüntü elde edersiniz. Piramit aralığı, tek bir kaçış noktası olmadığı için de rahatsız edicidir. Kusurlu olan üçgenler de özellikle gruplarda rahatsız edicidir.

Hepsinin en rahatsız edici şekli, sayısız biçiminde bir yamuktur. Mükemmel bir yamuk, hüsrana uğramış bir piramittir. Aslında, bir yamuk yapmak için bir piramidin veya üçgenin kesildiği yere aslında frustum denir. Bir yamuk bilinçaltına der ki, "Ben buradayım, olabildiğince sağlam, sıradan bir bloktan daha büyük, ama bir şey eksik ve bu seni rahatsız ediyor." Tabii ki, neyin eksik olduğunu biliyorsunuz: Bir dolarlık banknotun arkasında gözü olan üçgen bir tepe. Parlak gözlü küçük piramidin seni aldatmasına izin verme. Bu, dikkatinizi gerçek şeyden uzaklaştırmak içindir: altındaki büyük yamuk. Tüm yetkin sihirbazlar yanlış yönlendirme ustalarıdır ve mührü tasarlayan Masonlar bir iki şey biliyordu.

Açılar, kaygı uyandıran uzay düzlemleridir - yani, doğal görsel yönelimle uyumlu olmayanlar - anormal davranışlara yol açacaktır. İstisnalar, bir yaratıkta bir tür ters kutupluluğun mevcut olduğu yerlerde meydana gelir: aşırı zihinsel dengesizlik veya sapkınlık, hatta belki de aşırı rasyonellik ve farkındalık.

Her zaman sözde perili evler, huzursuzluğun olduğu, cinayetlerin ve intiharların sık olduğu garip yerler, yaşanmaz ama görünüşte zararsız alanlar ve binalar, sakinleri veya daha önce sakin olan sakinleri için sürekli başarısızlık meskenleri hep ilgimi çekmiştir. İlk yıllarımdan beri, kökenlerini ve onlarla ilişkili koşulları merak ederek bu tür yerlere ilgi duydum. Maya ve Aztek tapınaklarının, petrol sondaj kulelerinin, sehparların ve savaş sığınaklarının sahnelerine de hayran kaldım: uzun bir altıgen gibi eski tarz tabut, 1936 Kordon sedan, Baget elmas, simetriyi kıran eğimli bıçak giyotinden.

İddia edilen perili evleri veya yanmış alanları araştırırken, kısa süre sonra hüküm süren batıl inancı reddettim. yani, ölen bir kişinin "ruhu" huzursuzca dolaşmaktadır. Yaşayan bir varlığın şiddetli veya trajik ölümü bir "musallat"a yol açsa bile, belki de evin kendisi onların talihsizliğinin katalizörüydü. Fiziksel çevrenin kendisinin önemli bir rol oynadığı görülmüyordu. Yer, kendi bölgesinde işlenen tüm eylemleri hızlandırdı veya yoğunlaştırdı.

Tüm aşırılıkların veya rahatsız edici davranışların sahip olduğu ortak payda üzerinde düşünmeye yönlendirildim. Her durumda, topografik veya mimari simetriyi ve mükemmelliği ihlal eden açılar mevcuttu. "Rahat" veya psikolojik olarak güvenli konfigürasyonlar ya eksikti ya da düşmanlık ve korku uyandıran uçaklara boyun eğiyordu.

Devam eden başarısızlık, ölüm, mali kayıp, delilik, yangın, trajedi ile perili veya lanetli olduğu varsayılan yapılarla ilgili dava dosyalarını inceledim. Birçoğu en bariz şekilde görsel olarak anormaldi. Diğerleri değildi. Bir tavan arası çatı, her sanatçının perili ev anlayışında kesindir. Sanatçılar neden onları otomatik olarak bu şekilde işlediler? İyi perilerin kalelerinin tümü, sivri kulelere ve hafifçe yuvarlak kemerlere sahip olarak tasvir edildi. Neşeli elfler, yuvarlatılmış köşeleri ve kek buzlanma çatıları olan kulübelerde yaşıyordu. İyi halk, kepenklere kıvrılmış kıvrımları olan rahat ve rahim gibi evlerde Graustark'ın huzurunda yaşıyordu. Bluebeards ve Frankenstein'ların hepsi sade, yekpare ve grotesk bir şekilde kaleye sahip meskenlerde yaşıyordu. Frankenstein, Tanrı'nın eserini kopyalayarak değişim ve tepki yarattı.

Savaşın mimarisi: ortaçağ fırtına kuleleri, İngiliz kıyısındaki martello kuleleri ve açık denizin dibinde duran son gün "gizem kuleleri", Maginot ve Siegfried Hatları, Manzi denizaltı barakaları, hap kutuları, sığınaklar, tank tuzakları, zırhlı araçların ve taretlerin saptırıcı eğimli kenarları, gaz odaları, atom reaktörleri - ve ilk atom bombasının patladığı çöldeki lavtaşı işareti. Savaş değişim yaratır.

Tepki ressamı Breughel ve Bosch'un eserlerindeki çılgın binalar; Almanya'nın schauerfilmlerindeki düzensiz setler -- Caligari, Nosferatu, Metropolis; Nijinsky'nin insanüstü serseriliğinin tuhaf sahnelemesi; Disney'in Fantasia'nın "Night on Bald Mountain" filminde Tchhort'u çektiği tepesi kesik volkanik zirve; Gröpius ve Poelzig'in Bauhaus mimarisi ve uzun süredir lanetli öncü Frank Lloyd Wright, uşak Taliesin'de çıldırıp yedi kişiyi öldürüp evi ateşe verdi, tam da Wright'ın yamuk biçimindeki ilk gezisinin inşası sırasında tasarım tamamlandı; Chicago'nun talihsiz Midway Gardens beldesi. Sanat değişim yaratır.

Şiddet ve kurban sunakları: Maya ve Aztek büyücülerinin yamuklardan oluşan ve seçilenlerin kurban kanlarıyla ayakta tutulan tapınakları, canlı kurbanların kalplerinin kesildiği ve Quetzalcoatl ve Hapikern'e yüksek ve sıcak tutulduğu tepesi kesik piramitler. Aynı tapınaklar Mitchell-Hedges kristal kafatasının çizgilerinde de görüldü. Boliviya'daki İskanwaya Kalesi, özerk olarak Şeytani idi. Neolitik kültürlerin kafatası kültürlerinin nekropoli - Sırbistan'daki Lepenski Vir, yerleşimdeki her bina yamuk biçiminde, Türkiye'de Hacılar ve Ürdün'de Jericho'da olduğu gibi. Şeytan'ın Yezidi kulelerinin etkilerini yaydığı dünyanın aynı bölgesi. Ve Lovecraft'ın Karanlığın Haunter'ındaki kule, burada parlayan yamuk etkisini ışınlar ve tuzlu sudan gelen büyük Eskiler sertleşir ve dünyevi elçilerini gönderir. Huxely, Lovecraft ve Orwell'in edebi ayinleri ve Frank Belknap Long'un Tindalos'un Köpekleri'ndeki açıların getirdiği yıkım. Gerçekte, Quetzalcoatl'ın, Hapikern'in ve Mendes'in ayinleri, fantezide, kendi medumlarının özünü bilmeyen yazarların ayinlerine katılıyor mu?

1962'de varsayımlarımı yalıtım ve onları "Yamuk Yasası" olarak adlandırdığım şeye damıttım. Uzamsal kavramların yalnızca görsel karşılaşmalara katılanları değil, çok daha sinsi bir şekilde bir izleyicinin temas kurduğu diğer tarafları da etkileyebildiğine dair bol miktarda kanıtım vardı. Herhangi bir bulaşma biçiminde olduğu gibi, aile, arkadaşlar ve iş arkadaşları, bir başkası tarafından yansıtılan kaygı sinyallerinden etkilenir. En sakin ve sabırlı insan, çevresi yeterince rahatsız ediciyse kaotik bir duruma çekilebilir. Çoğu zaman, ince sapmaların, kolayca fark edilebilen ve açık uzamsal çarpıklıklardan daha derin bir etkiye sahip olduğunu keşfettim.

Dikdörtgen biçiminde mükemmel görünen bir oda, alışılmış bir şiddet sahnesi olurdu. Aynı binadaki diğer odalar, rahatsızlık vermemeleri nedeniyle dikkat çekici olacaktır. "Çılgın" odanın bir duvarının biraz dikey olduğu keşfedilecekti - duvar ve tavanın birleştiği yerden asılı bir ip üzerindeki küçük bir ağırlık, genellikle süpürgelikten oldukça uzakta duracaktı. Diğer duvarlar mükemmel hizada olabilir. Bu gibi durumlarda, sık sık anormal duvarın farklı bir renge boyandığını veya duvar kağıdıyla kaplandığını fark ettim, bina sakini nedenini bilmiyor. Bir odadaki anormal bir alan, diğer eşyalardan daha az tercih edilen eşyalar veya mobilyalar da içerebilir.

Bütün bir binanın harap olacağı yerde, ya tuhaf ve geniş açılarla dolu odalar, işe yaramaz ya da pratik olmayan boşluklar ya da köşeler - içeriden oturanlara saldıran - ya da içeri girenleri ve girenleri etkileyen düzensiz, asimetrik veya önsezili bir dış cephesi olurdu. düzenli olarak binadan ayrıldı veya görsel yakınlıkta yaşadı. Birçok örnekte, bir yapı, neredeyse baharı bekleyen garip bir canavar gibi, çömelmiş gibi görünür, ancak çokluk tarafından böyle görülmez. Diğer binalar yüzleri ima etti.

Manhattan'ın sonunda, Cloisters'ın yakınındaki kayalıklarda, nehirden bakıldığında bir kafatasına benzeyen bir ev var. Herhangi bir olumsuz etkinin reddedildiği, onu büyüleyici bir eksantrikliğe indirgediği çok açıktır. Aynı şekilde, Beverly Hills'de "cadının evi" olarak bilinen çılgınca çarpıtılmış bir ev, groteskliğinde o kadar açıktır ki, bilinçsiz bir tiksintiden ziyade coşku uyandırır. Bu tür yapıları, fiziksel görünümü gerçekten rahatsız edici ancak mimari olarak ortodoks olan diğer yapılarla karşılaştırın.

Chicago'daki John Hancock Merkezi, siyah ihtişamıyla bir Martin nöbetçisi gibi görünüyor, eğimli kenarları ve koyu rengi, tepesini ikiye bölen ve frustumu yukarı ve uzağa doğru devam ettiren ikiz şeytan boynuzları/antenleri ile düşünceli bir gösteri sunuyor. Tarihinin zaten acımasız olması benim için oldukça anlaşılabilir. Daha yeni ve çok daha çılgın bir bina, California Caddesi'nin eteğindeki San Francisco'daki Hyatt Regency Hotel'dir.

Golden Gate Köprüsü'nün Art Deco uygulaması, gizli huzursuzluk açılarından ve kuleler ile yol yatağının her iki ucu arasındaki hayali bir çizginin oluşturduğu görünmez yamuktan aerodinamik bir dikkat dağıtma sağlar. Batan güneşin altında parıltıdan turuncu-kırmızı delilik rengiyle, rekor sayıda intiharı kendine çekti ve dünyadaki diğer birkaç yerle rekabet etti.

dünya. Jumper'ların çoğunun köprü kulelerine yakın bölgelerden ayrılmasını ilginç buluyorum - kendi çevresinden gelen etkisinin en güçlü şekilde tezahür ettiği yamuk odakları.

Bir alandaki varlığı sürekli olarak orada bulunanları etkileyen nesneler de vardır. Bir mobilya parçasının şekli, bir resmin konfigürasyonu, bir duvar resmi, bir alet, bazı "jinxed" otomobiller, tüm tabutların doğasında var olan açılar, onlara ya tepeden (eski tarz) ya da sondan (yeni tarz) bakar. .

Arazi alanlarının arazisindeki doğal oluşumlar veya kasıtsız olarak anormal peyzaj düzenlemeleri duygusal dengesizliğe ve bunun sonucunda şiddet eylemlerine neden olabilir. Anksiyete üreten uzamsal boyut, rahatsız bireylerin katılımıyla birleştiğinde, hem psikotikler hem de Reichian DOR (orgon açlığı veya yaşamı tüketen atmosferik malignite) ile dolu bir tahta oluşturabilir.

Yamuk Yasası bilinirse, uygulanabilir olduğunda tanınırsa ve dikkate alınırsa veya kullanılırsa, değişim için bir katalizör görevi görürken, çok fazla zorluk ve trajediden kurtaracaktır. Ateş gibi, nasıl uygulandığına bağlı olarak güçleri iki katlıdır. Güneş gibi, bir şeyin büyümesine, büyümesine veya ölmesine bağlı olarak güçleri iki katlıdır. Ve atomların ilk kristal füzyonu gibi, tüm maddelerin başlangıcı ve sonu, Alfa ve Omega'sı olacaktır. Bakışlarını piramitlerden çevir ve yamuğuna bak, hareket edeceksin.

İki Yanlış Bir Doğruyu Karıştırır

Bir Yanlışın yanına kâr kalırsa ve bir başkası onu tekrarlırsa ve ondan kurtulursa, bir Doğru doğar.

varoluş. Yanlış, her başardığında Daha Doğru olur. Galipler her zaman tarihsel haklara sahip oldukları için, başka türlü olamaz. Bu, herhangi bir şeyin tekrar yoluyla özünde asil hale geldiği anlamına gelmez, yalnızca herhangi bir şeyin art arda kabul edilmesi doğruluk bahşeder.

"Ahlaki" Hak diye bir şey yoktur. Yalnızca hakiki Hak vardır, Doğal Hukuk, Lex Talionis ile popüler konsensüs ve kullanım (Oyun kuralları) tarafından bahşedilen kazanılmış Hak'a karşı denge vardır. Ahlak, yoksullaştırılmış şehvetin kendi kendine hizmet eden çıkarları tarafından bahşedilen bir insan icadıdır.

Kanuna göre mi yoksa Oyun Kurallarına göre mi yaşayacağımız kararlarıyla sürekli yüzleşmek zorundayız. Her iki şekilde de "Doğru" olacaktır. İkisinden her zaman Kanun yolunu tercih ederim, ancak bu genellikle daha riskli ve daha acımasızdır. İkincisi - onları kendi oyunlarında yenmek - daha fazla planlama, zaman, strateji ve para gerektirir. Bu nedenle, sahte ahlakçıların ve aldatıcı Oyun Kurallarının dayattığı, ancak yasallıklardan bağımsız olarak tüm konularda kendi kuralımı uygulayım: "Kural yoktur."

Yeni bir kural yaratırsanız ve geçerliliğini korursa, kendinize hizmet etmeniz de, kendiniz için bir Hak yapmış olursunuz. Hakim olan, bunaltan, esaret altında tutan, silahsızlandıran, korkutan, korkutan, kontrol eden, kısıtlayan, köleleştiren veya insanın mazoşist ihtiyaçlarına başka bir şekilde katkıda bulunan her şey her zaman Doğru olarak kabul edilecektir. Aksine hiçbir söz, geçmişin kanıtladığını ve şimdinin yoğunlaştığını ortadan kaldıramaz.

Eğer bir şey ya da bir eylem doğal olarak Yanlış ise, bir Satanist, gizlice de olsa, Doğa'ya -koşulların izin verdiği ölçüde- yardım eli uzatmaya çalışacaktır.

yaz zamanı

Yaz zamanı ve yaşam berbat. Yazı hiç sevmem. Ve yalnız değilim. Kentsel alanlarda yaz mevsimi isyan zamanıdır, turist-zaman, kirlilik-zaman ve psiko-zaman. Kırsal alanlarda sivrisinek zamanı, güneş yanığı/sıcak çarpması zamanı, polen zamanı, çöp zamanı, can sıkıntısı zamanı, vandal zamanı ve toplu tecavüz zamanı. Trajedi için yazın yapışkan sicağından veya çılgınca zevk denemelerinden daha kötü bir zaman yoktur. İğrenç bir görevde Noel "neşesi", ancak yaz "neşesi" hesaplanmış kaosla gerçekleştirilen kötü bir ritüeldir. Kişiler veya incelik, günleri daha az ağır adımlarla ilerleyen diğer mevsimleri tercih eder. Fırtına, sel, buz veya kar gibi diğer mevsimlerdeki doğanın öfke nöbetlerine rağmen, insan yazı kendi kişisel felaket mevsimi yaptı. Doğanın sağladığı sıcaklığı alarak, kendisine akılsızlığının en çok geliştiği bir ortam oluşturmuştur. Slobs'u doğrulayan tek sezon. Medeni davranışları yılın geri kalanında tiksindirici bulanlar, kabalıklarını görkemli bir tarzda kutlayabilirler. En kötü kar fırtınalarından (radyasyon seviyeleri düşünülürse) çok daha ölümcül bir atmosferde gelişen insan çekirgeleriyle yaklaşan yaz vebası olmasaydı, baharın tadını daha çok çıkarırdım. Diğer mevsimler kendi içlerinde şiddetli olabilir, ancak yaz öldürücüdür, kişisel halsizlik ve anlaşmazlık için bir kuluçka makinesidir.

Ben en çok sonbahar ve kış severim. Güneşli bir sonbahar gününün rahat bir saflığı, yumuşak bir huzuru vardır. Eskilerde olduğu gibi, sonbaharım ağustostan ekime kadar, kış ise kasım ayından şubat ayına kadar sürer. Yazın en sevdiğim yönü, Gündönümünde günlerin nihayet kısalması ve gecelerin uzamasıdır. Herhangi bir günün en iyi yanı, tüm sırların geliştiği karanlık manto olan geceye yumuşak bir geçiştir. Kış zamanı birçokları için cehennemdir ve anlaşılır bir şekilde. Kargaşaya neden olan bir Tartarus. Ancak rahat bir limanda kış, kontrastın harika bir mevsimi olabilir.

Kara dünyamda, doğanın bölgesel ve düzenli sis ve yağmur enjekte ederek insanlığı aldattığı yerler dışında, yazın yapışkan parlıtısının yeri yoktur. Kontrollü ortamların ateşli bir destekçisi, yıllar önce ben

The Cornell Woolrich Memorial Otel Odası adını verdiğim gerçek bir ritüel odası olan bir oda tasarladı. Weegee Odası veya Reginald Marsh Odası olarak adlandırılabilirdi. Eski ama yine de sağlam bir tuğla binadaki keyifsiz bir otel odasının tam bir kopyasından oluşur. Duvarlar solmuş sarı papatyalarla kaplanmış ve mavimsi bir halı, brindle renkli ahşap işçiliği ile hoş bir şekilde çatlıyor. Tek pencerenin dışında her zaman gece ve her zaman yağmur yağıyor ve aralıklı bir neon tabela yanıp sönüyor ve kış yaralarıyla kaplı eski bir kaplamalı radyo, kayıp aşk ve savaş sonrası rüyaların şarkılarını çalıyor. Üzerine oturduğum ahşap damarlı metal yatak, kaçınılmaz chintz yayılımını taşıyor ve bir komidin, bir lambayı ve eski portatif daktiloyu destekliyor. Ve sanat eseri; neşeli görünmeye çalışan üzgün çiçeklerin çerçeveli izleri, Kurşunlu gökyüzü, Catalina adasındaki kumarhane ve ağılda oturan Morali bir kovboy kıızıyla küflü bir manzara. Birkaç giysi (vintage), tel kancalardaki tel askılara asılır ve bir tanesinde zorunlu omuz kılıfı sallanır. Her şeyden önce, böylesi her odanın kokusu, ötedeki ıslak kaldırımların tatlı kokusuna karışır. Bu odayı birkaç kişiye gösterdim. Ünlü veya kötü şöhretli onu sever ve anlar ve bir veya daha fazla gece geçirmek ister. Kendini beğenmiş bir şekilde habersiz olanlar kovulur, midesi bulanır ve yeterince çabuk dışarı çıkamazlar ki bu bana çok yakışıyor. var olan her odanın kokusu, ötedeki ıslak kaldırımların tatlı kokusuna karışıyor. Bu odayı birkaç kişiye gösterdim. Ünlü veya kötü şöhretli onu sever ve anlar ve bir veya daha fazla gece geçirmek ister. Kendini beğenmiş bir şekilde habersiz olanlar kovulur, midesi bulanır ve yeterince çabuk dışarı çıkamazlar ki bu bana çok yakışıyor.

Akıl kendi yeridir ve kendi içinde bir Cehennem
Heav'n, bir Heav'n Cehennem yaratabilir.
- John Milton, Kayıp Cennet

Nasıl Kurt Adam Olunur? Likantropik Metamorfozun Temelleri; Orada İlkeler ve Uygulama

Herkes potansiyel bir kurt adamdır. Duygusal stres altında uygar insan nitelikleri, temel hayvan tepkisine geriler ve potansiyel fiziksel değişim eşiğine ulaşılır.

Mizaç

Normalde kaba ve kaba bir şekilde davranan insanların hayvansal bir duruma sınırda oldukları ve dolayısıyla tam bir geçişi nispeten zahmetsiz hale getirdiği düşünülür. Bu bir yanılgıdır, çünkü din adamları kendilerini hayatın en yüksek ve en asil formu olarak görürler. Neredeyse her zaman hayvanlardırlar, bu yüzden "eşiğin ötesine geçmeye" cesaret edemezler, çünkü bu tiksindirici olurdu.

Sadece kaldırım taşına yükselen biri, oluğa geri dönmeye cesaret edemez. Egosu onun sonuna kadar gitmesine izin vereceğinden, yalnızca yüksek insan başkalaşım yapabilir. Hayatının büyük bir bölümünde ihtiyatlı ve kültürlü olduğunu biliyor. Böylece hayvancılığa geçiş, çekinmeden ağırlandır. Bu fenomenin tezahürleri bol miktarda bulunur. En cilalı bireyler, uygun fırsat kendini gösterdiğinde en çok alçalmış olurlar. Zengin bir sarhoş kadar özensiz bir sarhoş yoktur. Bu tür kutupların analogileri sonsuzdur: Lord gibi sarhoş, Dr. Jekyll ve Bay Hyde, Kont Drakula, Jack London vb. Hemen hemen her edebi, sahne veya sinema muamelesinde, kurtadam, normal durumunda, sıcak, anlayışlı, duyarlı ve zeki bir insan olarak tasvir edilir.

Üç temel duygu olan seks, duygu ve merak tetikleyici mekanizmalar olarak kabul edilebilir, aşağıdaki formülde insandan canavara geçişin gerçekleştirilebileceği aşağıdaki formülle gösterilecektir.

Çevre

Herkes bir zamanlar öyle bir önsezi alanına girdi ki, birinin veya bir şeyin gölgelerde gizlendiği, izlediği, fırlamaya ve yutmaya hazır olduğu hissediliyor. Belki ıssız bir evdi, belki ağaçların arasından geçen ıssız bir yol, belki de terk edilmiş bir taş ocağıydı. Birçok durumda, bu tür bölgelerin beklenmedik veya olağandışı bir ölümüne veya belki de kargaşa, tecavüz veya diğer şiddet olaylarına tanık olduğu bilinir veya keşfedilir. Mağdur veya fail tarafından yoğun veya artan adrenalin üretimini içeren tüm eylemleri (şehvet, terör, saldırganlık, savunma, vb.) değişen derecelerde alıcılık (şok, tam boyun eğme, bilinç kaybı, ölüm) şeklinde küçülme takip eder. , vb.)

Böyle bir atmosferin maruz kaldığı kutupluluk, yoğun elektrik yoğunluğunun tekrar tekrar biriktiği ve boşaldığı, böylece atmosferin iyonlaşmasını kaotik ve rahatsız edici bir şekilde geri dönüştürdüğü bir alana benzetilebilir. Böyle bir alanın ilk 'yükü' ve çekiciliği, mekansal ve geometrik deseninden kaynaklanır. Bu, hayvanların kilometrelerce öteden gelip kendilerinden öncekilerin leşlerini yedikleri mevcut bir yemleme teknesine benzetilebilir.

Sado-mazoşist ikilem, ifade gereksinimleriyle, böyle bir alanı hem avcılar hem de avlar açısından oldukça zengin tutar. Avlananlar, çevreden aldıkları ürkütücü ama bir o kadar da uysal heyecandan dolayı böyle bir noktaya çekilirler.

Daha sonra ideal avlanma koşulları ve av bolluğu tarafından çekilen yırtıcılar ortaya çıkar. Bununla birlikte, avcılar genellikle koruma alanına başlangıçta avcı olarak değil, heyecandan sonra korkudan ilham alan araştırmacılar olarak girmişlerdir.

Bu çok zor görünüyorsa, Cadılar Bayramı'nda veya ortamın doğru olduğu diğer herhangi bir gecede çocuklarda yaygın olan bir fenomeni düşünün. Çocuk kasıtlı olarak korkmayı umarak dışarı çıkar, korkmayı başarır, sonra korku ihtiyaçlarından arındıktan sonra başkalarını korkutmanın ne kadar eğlenceli olabileceğini düşünür. Daha sonra avcı olur ve karşısına çıkan bir sonraki çocuk onun taş ocağıdır. Tüm fenomen, bir durumdan dıştan korkan ve aynı zamanda onun ortaya çıkmasını teşvik etmek için ellerinden geleni yapanların tanınmış bir psikolojik tezahürüne benzer.

Hazırlık

Bu çocukların Cadılar Bayramı oyunu, bize likantropik metamorfozda gerekli olan rol değişikliğine dair ipucu veriyor. Kısaca şöyledir: Travma ürettiğini bildiğiniz alana korkmak için tam bir niyetle girin. Korkmanıza izin verin. Gerekirse, en boyun eğen veya savunmasız imaja elverişli giysiler giyin. "Tesadüfi" kurbanlar her zaman bu şekilde giyinirler. Olabildiğince korkmanıza izin vererek, bu yeri bir kurban olarak hissedin. Korkunuzu cinsel açıdan uyarıcı bir duyguyla destekleyebilirsiniz, çok daha iyi. Kendinizi neredeyse korkudan sarsılmasına izin verin ve mümkünse gerekli olan herhangi bir yolla orgazm olun, çünkü bu sonraki likantropik geçişinizi kolaylaştıracaktır.

Tüm korkularınızı salıverdikten ve dehşet/ecstasy sahnelerden kaçtıktan sonra, eve gidin ve hissettiklerinizi derinlemesine düşünün. Yakında bir tür manyetik çekimin kendini göstereceğini ve sizi yanık noktaya geri çağıracağını keşfedeceksiniz. Bu huzursuz cazibe, her geçen gün artacak ve ideal olarak zorlama sınırına ulaşacaktır. Tehlikeli noktaya dönme isteğine karşı koyamadığınızı fark ettiğinizde, ilk olayı hemen hemen aynı şekilde tekrarlayın. Geçtiğimiz günlerde gelişen endişe ve beklenti nedeniyle, bölgeye ikinci baskını birincisinden daha derin bulacaksınız.

En gerçek anlamda, enerjinizi yaşayan, nefes alan bir ortama gönderme ritüelini gerçekleştiriyorsunuz. Bu ortam, canlılığı üzerine sürekli vergilendirme nedeniyle, bir vampir gibi hareket eder, çektiği enerjiyi emer ve bir kez cezbeder, bulaşıcı bir şekilde gelecekteki yaşam için tuzağa düşer. Wilhelm Reich bu tür alanlara DOR adını verdi ve orgonun sürekli açlığını veya atmosferin zayıflamasını işaret etti. Bu tür alanlar atmosferik olarak aç ve çoraklıklarında beslenmek için haykırıyorlar. Tüm iddia edilen perili ev ve terör noktaları, bina sakinlerinin endişeleri ve ziyaretçilerin geri dönme beklentileri, yani etkilenenlerin takıntılı düşünceleri tarafından sağlanan enerji birikimi ile pekiştirilir.

Seçtiğiniz alana ikinci kez girdiğinizde, artan korkunuz ve daha sonra hızla egzersiz yapma/şeytan çıkarma ve kendinizi uzaklaştırma gereksiniminiz nedeniyle ilki kadar zaman harcayamayabilirsiniz. Bu noktada, metamorfoza hazırsınız - ikinci kez bir "cazibe" bulmadığınız ve korkularınızı daha büyük ve daha coşkulu zirvelere taşımaya arzulamadığınız sürece, bu durumda ya kendinizi yeterince korkutmamışsınızdır ya da oradadır. rol değişikliği için küçük bir şanstır. Başka bir deyişle, avcı olmadan önce, kurban olma ihtiyacını önce uyandırmış, sonra da kovmuş olmalısınız.

Alışılmış bir "kurban" iseniz, dikkatli davranmak akıllıca olacaktır. Korkma arzunuz ve bunun ardından gelen tezahürleri sizi ciddi şekilde yaralanabileceğiniz veya ölebileceğiniz bir duruma itebilir. Bununla birlikte, korku ihtiyaçlarınızı karşılayabilir ve kovabilirsiniz, bir sonraki adıma geçin:

metamorfoz

Kendinizi, gerçekleştirilecek değişime elverişli bir şekilde giyinin. Kurt ve ayı postu giyen Vahşi Savaşçı efsaneleri, kostümün ritüeldeki önemi açısından önemli bir anlam taşır. Giydiğiniz ikinci deri tam bir dönüşümde güçlü bir unsur olduğundan, en klişeleşmiş, "sıradan" bir şekilde giyinin. Bu, örneklenen hermetik veya sempatik büyüdür (yukarıda olduğu gibi, aşağıda da). Kurdun maskesini veya bir canavarın derisini takarsanız, orijinal değilse tercih edilir, çünkü seçilen hayvanın bir kopyasını temsil edilen türün bilinen özelliklerinden çekerken kendi kişiliğinizle daha iyi aşılabilirsiniz. . Deri ya da maske, onunla birleştikçe ne olacağınız için bir katalizör, bir taslak görevi görecektir.

Hevesli bir beklentiyle yanmış alana girin. Daha önce en çok korkmuş olabileceğiniz noktalara yaklaştığınızda, hissettiğiniz aynı korkuyu ve ayrıca gerçek bir tezahürle eklenen terörü hissetmelerinin bir başkası için ne kadar korkunç olacağı düşüncesiyle eğlenmenize izin verin. yabancı ve grotesk bir yaratık. Kısacası, yerin ürkütücülüğüne katkıda bulunmak artık sizin göreviniz.

Sahne kuruldu ve gerekli tüm bileşenler etkinleştirildi. Yoğun korku yaşadınız, şimdi yoğun korkuyu vahşilik biçiminde gösterme sırası sizde. Zaman zaman neredeyse dört ayak üzerine düşerek eğilmenize izin verin. Çocuklar hayvanlara yaklaşımlarında oldukça ustadırlar. Ne zaman hatırlıyor musun? Ayrıca köpek ya da kediyle de dört dörtlük dolaştınız, şüphesiz. Etkilerini hiç düşündünüz mü?

Havayı koklayın, tadını çıkarın ve bulunduğunuz ortamın kokusunu alın. Etrafta ağaçlar varsa, onlara yaklaşın, onlara dokunun, onları pençeleyin, tırmanın ve sallayın. Bir hayvanı taklit etmek için mümkün olan her şeyi yapın. eğer bir

bina yapmak, duvara veya yere idrar yapmak. Unutma, vahşi yaratıklar eve uğramaz! Snort, hırlama, kükreme, homurdanma -- istediğiniz tüm tatsız sesleri çıkarın.

Gittikçe daha fazla hayvan olma hisleriyle dolu hale geldikçe, bedeninizin belirli bölgelerinin insan anatomisine yabancı bir şekilde tepki verdiğini hissedeceksiniz. Bacaklarınız kalçaya dönüşecek. En yakın şeye tutunmak isteyen pençelere, pençelere kolların ön ayak olacak, Yüzün değişecek. Yüz kaslarınız hayvani yüz buruşturmalarında seğirmeye başlayacak. Tüm duyularınız daha keskin hale gelecek. Daha sık idrara çıkma ihtiyacı hissedeceksiniz. Özellikle dolunayda aya hayran kalacaksınız. İçerideyseniz, şeylerin arkasını, tahtaların altındaki çatlakları keşfetmeye çalışacaksınız. Kapalı alanlara burnunuzu sokmak, başınızı ve vücudunuzu oymak için bir arzu hissedeceksiniz.

Cinsel istek duyuyorsanız, bu açgözlü bir şekilde olacaktır ve normalde size cinsel olarak görünmeyebilecek başka bir kişiyi algılamanız gerekiyorsa, dönüşümünüzün doğası, eksik niteliklerini telafi edecektir. Saldırma dürtüsü mevcut olacak, ancak yüksek zihninizi, kendinizi serbest bırakmanız için yeterli itici gücü sağlarken, sizi ele geçirip sizi yerinizde tutarak kaçınmalı. Bu, oyuna avlanan biri olarak girebilecek ve rollerinde eğlenebilecek istekli bir ortakla birlikte olmadıkça, kontrolün gerekli olduğu dönüşüm aşamasıdır. Bu durumda, tam bir cinsel saldırı tezahür edebilir. Aksi takdirde, "kurban"a bir saldırı olmaksızın cinsel salıverilmeyi sağlamak için yeterli kısıtlama uygulanmalıdır.

Orgazm anında, içindeki hayvanın tamamen geri alınamaz bir şekilde kuşatılması, bu seviyeye ne kadar terk edilmiş olursa olsun gerçekleşmelidir. Değişim bu melodide gerçekleşecek ve eğer biri sizin başkalaşımınıza tanık olacak kadar talihsiz (ya da şanslı?) olursa, bunu asla unutmayacaklarından emin olabilirsiniz.

Prekast avcı ve avcı arasında bir törensel alıştırmada gerçekleştirilen bu ilkenin tamamı, elbette, bir çocuğun korkmaktan zevk alırken diğerinin korkutmaktan keyif aldığı, genellikle her iki rolün de değiş tokuş edildiği saklambaç gibi çocuk oyunlarının temelidir. oyunun tek bir bölümü içinde. Çocuklar doğal olarak bir hayvan durumuna daha yakın olduklarından, bize kendimizi daha da yakınlaştırmabileceğimiz yöntemleri öğretmek için oldukça niteliklidirler. Onları ideal öğretmenler yapan, çocukların geçiş doğasıdır.

Dönüşümünüz gerçekleştikten sonra (unutmayın, en derin tezahür ancak yeterli birikimden sonra meydana gelebilir), gerekirse kayıtsızca yere veya zemine düştüğünüz bir yere geri çekilerek "aşağı inmenize" izin verin. Egzersizinizi iyi yaptıysanız, normal durumunuza döndüğünüzde beslenme arzusunuzu azaltmalısınız.

Bu duruma ulaşmadaki muazzam enerji birikimi ve deşarji, çok miktarda kalori tüketmiş olacaktır. Yani ritüelinizin ve hayvan döngüsünün tamamlanmasının bariz son sözü karnınızı doyurmak ve uyumak.

Kıç Tekmelemeye Başlama Zamanı

Unutmayalım ki Şeytan, küflü fikirlerin ve yorucu kavramların suçlayıcısı, meydan okuyucusudur. Yaşlılığında, Hristiyanlık tüm eski kestanelerini ateşten çıkarıyor ve gelmiş geçmiş en mantıksız cadı avını yaratıyor gibi görünüyor. Histeri sadece önemsenmekle kalmaz, aynı zamanda teşvik edilir. Gerçekten de, yalnızca genel kamuoyunun değil, özellikle de otorite konumunda bulunanların sorgusuz sualsiz saflığı merak ediliyor..

Çocuklar - Satanistler tarafından değil, yetkililer tarafından kendi ebeveynleri hakkında zarar verici yalanlar uydurmaya ikna edilir. Herhangi bir yıldız, daire, üçgen, altıgen veya sekizgen bir "Şeytani" sembolü haline gelir. Suçlanan nesnelerin listesi büyüyor: vitray, seramik kediler, düz renk bornoz, deri giysiler, kaya kayıtları (özellikle geriye doğru çalınır). Şeytani bir İncil keşfedilirse, okuyucusunun insanoğlunun bildiği her suçu işlediğinin kanıtı olur.

Yukarıdaki yalanlar sorgulanır ve ifşa edilirse, histerik, temize çıkarılan Satanist'in bebekleri çalan, taciz eden, çocukları öldüren ve hayvanları kesen gerçek veya "klasik" (Hristiyan olarak okuyun) bir Satanist olmadığını ilan edecektir. Yukarıdakilere düşkün olan deliler, vahşi mastürbasyon fantezileriyle ilgili bastırılmış histeriklerdir veya "dönüştürülebilirler" ve erken bir şartlı tahliye kazanabilirler diye Satanist kılığında dans eden sanatçılardır. "Organize Gruplar", "gizliliklerinden" dolayı asla bulunamazlar. "Kurban kurbanlarının" bedenleri de olamaz. Ama nasıl denerler - ah, nasıl denerler. Yeni bir meslek ortaya çıktı, "Şeytani ve okült araştırmalarında uzman", aslında bir cehennem ateşi ve kükürt vaizi için yeni ve süslü bir isim.

Satanizm korkusu, aksi takdirde sıkıcı ve verimsiz bir hayatı renklendirmenin iyi bir yoludur. Kendilerini önemli hissetmiyorlarsa, en azından modaya uygun şeytani bir düşmana karşı giriştikleri cesur savaşta kendilerini haklı hissedebilirler.

Satanizmi milyonlara ulaştırarak, Hristiyanlığın yıkıntılarından en keskin ve akılsız unsurlar yüzünü gösteriyor. Onlar geleneksel dinin üretebileceği en kötü şeylerdir. Şimdi biraz kıç tekmeleme zamanı. Bu iltihaplı Hristiyanlığın kalıntıları, mantıksız davranışları için yanıt talep etme konumumuz olduğunda, bizi savunma pozisyonuna sokmaya çalıştı. Şeytani tuzağa düşürenlerin maskaralıkları, yalnızca Hristiyanlığın iki bin yıllık macerasının yarattığı toplumsal olarak kurtarıcı niteliklerin üzerini örtmekte başarılı olabilir. Satanizm'e kötü bir isim vermeyi başaramadılar; tam tersine, kirl ettikleri Hristiyanlıktır.

Çocukları taciz etmiyoruz veya hayvanları kurban etmiyoruz. Ama bizi böyle yapmakla suçlayan sürüngeñler için sezon açıldı. Onlar için işkence çok tatlı.

Yüzyıllar boyunca Satanizm, Hristiyan dogmasının kazanılmış çıkarları tarafından sürdürölen bir kağıt kaplan, bir sis perdesi, samandan bir adam olmuştur. Daha önce hiçbir zaman organize Satanistler uygun yalanlara meydan okumak için ortaya çıkmamıştı. Elbette, Şeytan'ın savunucuları vardı - Tom Paine, Ben Franklin, Shaw, Twain, London, Wells - ama bir bütün olarak Hristiyanlık için çok az tehdit oluşturuylardı. Ama gerçek Şeytani semboller tezhürat eden ve boynuz işareti yapan binlerce çocuğa sahip olduğunuzda, bu gerçek bir tehdittir! Bir Satanist tarafından Satanistler için yazılmış bir kitap milyonlarca kişi tarafından okunduğunda, tercüme edildiğinde ve yeniden okunduğunda - şimdi bu bir tehdittir!

Gıcırdayan Hristiyan sürüngeñ, Satanizm'in tehlikeli olduğunu varsaymakta haklıdır. Çok tehlikelidir ama alemler, bebek çalma, hayvan sakatlamaları veya diğler hayal gücünden yoksun gıdıklamalar yüzünden değıil. Satanizm, sürü zihniyetinden çok özgünlüğü teşvik ettiğı için tehlikelidir. Belirlenmiş bir dizi seçenek içinde hareket eden ve düşünen geniş insan kitlelerini kontrol etmek çok daha kolaydır. Ve sömürmek.

Çılgına dönmüş küçük Hristiyan, ağır metalin tehlikeli olduğuna inanıyor çünkü bu, histerisi için uygun bir hedef. Ahmak yorumlar için Black Sabbath, Motley Crue, Twisted Sister ve diğlerini ayırmak kolaydır, peki ya Liszt, Wagner, Saint-Saens, Beethoven, Mussorgsky, Paganini, Mendelssohn'un Şeytani müziğı? Belki de Cole Porter, Rogers ve Hammerstein, Jerome Kern ve Irving Berlin'in "Stay Down Here You Where You Ait Olduğın Yerde Kal" adlı yapıtları için iyi bir adam olan Şeytan'ın, "Orada senden daha çok nefret bulacaksın. aşağıda olacaksın." Peki ya "Get You Behind Me Satan", "Eski Şeytan Ay" "Şeytan Tatile Çıkıyor", "Perfidia", "Temptation", "Tabu" gibi şarkılara ne demeli? Frankie Laine veya Edith Piaf, Shanklin'in "Jezebel" şarkısını haykırıyor. Anlayabileceğiniz şarkılar, duyabileceğiniz sözler. Bir sanatçı bir rock konserinde "Jezebel" veya "Stay Down Here You Ait Olduğunuz Yerde" "yeni" bir performans sergileyecek olsaydı, bu Şeytani bir devrimi hızlandırabilirdi.

Şimdi, yeni Karanlık Çağı korkuyla ya da telaşla gören Satanistlerin korkusunu ele almalıyım. Gücümüzü tanımak için kendi geçmiş etkimize ve gelecekteki potansiyelimize bakın. Evangelistlere ayrılan yayın süresini düşünün. Kişi, günün veya gecenin herhangi bir saatinde TV'yi açabilir ve açıkça Hristiyan (Şeytan karşıtı olarak okuyun) propagandası alabilir. Daha düşük bir düzeyde, araştırma raporları (Şeytan karşıtı), dramatik kurgusal sunumlar (Şeytan karşıtı): olgusal" haber kapsamı (Şeytan karşıtı) ve "ruhsal olarak canlandırıcı özel ürünler (ayrıca Şeytan karşıtı). Radyo saati ve basılı medya farklı değıildir. Seyirci sınıfı ne kadar düşükse, saha o kadar irrasyoneldir.

Bir yem veya bir "kapıcı" olarak Satanizm, Marilyn Monroe'nun bir resmi gibi, ikonografik olarak kalıplaşmış düzenlilikle kullanılır. (Şüpheye düştüğünüzde, tembelleri MM veya Satanizm ile vurun.) Satanizm'e, muhaliflerimizin zevk aldığı medya zamanı verilirse ne olabilir? Ya da bunların çok küçük bir kısmı? Kendi imajımın, sömürücü bir televizyon bölümünde veya belirsiz terimlerle ortaya koyduğum kavramlarla hiçbir benzerlik taşımayan bir makaleye giriş olarak kullanıldığını ne sıklıkta gördüm. Satanizmi gerçek biçimiyle özümsemek için, kelimenin tam anlamıyla Şeytani İncil'e rastlamak gerekir. Satanizm'in en büyük tehdidi, gerçeğinin ortaya çıkmasıdır. Düzenli olarak programlanmış bir Şeytani TV programı yayınlansaydı, fani ağızlı evangelistleri bir gecede silecekti. Sesimizi çıkaramayacak kadar korkunç bir güce sahibiz.

Evet, güç bizim elimizde. Her zamankinden daha fazla suçlayan biziz. Unutmayın, düşman gibi rol yapanlara mahkeme görevi yapmak bizim konumumuz, rolümüzdür. Onların "suçlamalarına" yanıt verme, konumumuzu savunma düşüncesi bir saçmalık haline gelmelidir. Onları teste koyalım. Hadi sorgulayalım. Aptal histeriklerinin nedenlerini ve nedenlerini soralım. Engizisyon yoğunluğuyla mantıksızlığı kırmalıyız. Ve onlara hak ettikleri alayı gösterin. Biz onların eski öğretmenlerinin tahmin etmediğı kişileriz. Kural kitaplarında, efsanevi sürgünlere boyun eğmeyen gerçek şeytanlarla rekabet edebilecek hiçbir şey yoktur.

Açık sezon. Bu kadar.

Yapaylığın Faydaları

İnsan kolayca kandırılabilir. Aslında, kandırılması gerektiğinin her türlü belirtisini göstermiştir. Şikayet ediyor, "Bu bir Barnum ve Bailey dünyası, olabildiğince düzmece", ancak başka bir yolu olmayacak ve en yapay koşullarda en iyi şekilde hayatta kalıyor gibi görünüyor.

Kişi ancak yapaylığı, akıllı yaşamın doğal ve genellikle üstün bir gelişimi olarak tamamen kabul ettiğinde güçlü bir büyü yeteneğine sahip olabilir ve bu yeteneğe sahip olabilir. Yapaylık tamamen dürüst olmaktan daha fazlasıdır; Göründüğü gibi olmayan bir şeyin hayal kırıklığını önler. Bir şeyin en başından sahte olduğunu biliyorsanız, hayal gücünüz onu gerektiğı kadar gerçek yapabilir. Ama hayal gücü gerektiriyor. İster inanın ister inanmayın, herkesin bir dereceye kadar hayal gücü vardır.

Elbette, kendiniz veya bir başkası tarafından kandırılmak için fazla hayal gücü gerekmez. Ancak gerçek olmayanı tatmin edici bir gerçeklikle aşıladığınızda, hayal gücü yaratıcılık alanına alınır. Mastürbasyon, çoğu insanın o aşamaya en yakın olduğu zamandır. Tartışmayı gerçeğe dönüştüren inanca bağılı teolojilerin aksine, mastürbasyon çok az kişinin karşı çıkabileceğı bir eyleme dayanır: cinsel uygulamayı ortadan kaldırır. Aslında, mastürbasyonun bencil doğasının "gerçek şey"den daha yoğun orgazmlar ürettiğı gösterilmiştir. O zaman orgazm söz konusu olduğunda gerçek olan ne olur?

Mastürbasyonun alışılmış ve sıkıcı hale gelebileceği ve hatta gerçek insanlarla sağlıklı ilişkileri ortadan kaldıracabileceği iddia edildi. Son yıllarda seksi diye lanse edilen bazı üzücü örnekler bakılırsa, durmadığıma çok memnunuz. Fantazilerimde asla hayal kırıklığına uğramadım.

Doğanın görünüş bölümünde kaba davrandığı kadınlara karşı düşman değilim. onları çok seviyorum. Zihinleri için takdir edilmeleri ve nesne olarak görülmemeleri için kendilerini kasten fiziksel olarak sıkıcı yapan kadınlardan kaçınıyorum. Görünüşe göre erkeksi seçmeli derslerin peşinde koşan, herhangi bir kültür veya duyarlılık belirtisinin onları hercai menekşe olarak işaretleyeceğine inanan erkekler kadar mantıksızlar. Bir erkek çok güçlü ve becerikli olabilir ve yine de nazik ve hassas olabilir. Bir kadın fiziksel olarak çekici olduğu kadar fiziksel olarak yetenekli ve zihinsel olarak da gelişmiş olabilir.

Peki ya daha iyisini bilen, ama görsel hayvanlar oldukları için, tüylerin çok şey ifade ettiği için aşağılık insanlara boyun eğen milyonlarca insanın belindeki dürtülere ne demeli? Kendilerini sıkıcı ilişkiler içinde bulurlar çünkü kendilerini sürekli olarak eşlerinin gerçekte olduğundan daha yetenekli ya da zeki olduğuna inandırmaya çalışırlar. Sadece birincil faktör olarak cinsel ihtiyaçlarla bir ilişkiye başlasalardı ve daha fazlasının var olduğunu iddia etmeselerdi, bir başkasında gerçek kaliteyi daha dikkatli değerlendirebilirlerdi.

Seks heyecan vericidir, ancak arkadaşlık özellikle kadınlar için genellikle daha anlamlıdır. Kaç kadın, fiziksel varlığı dışında sunacakları çok az veya hiçbir şeyi olmayan erkeklerle arkadaşlık arıyor? Bu kesinlikle sosyal mastürbasyondur.

Birçoğunuz Şeytan Kilisesi'nin yapay insan yoldaşların üretimini geliştirme ve teşvik etme amacını biliyorsunuzdur. Filmler ve televizyon, otomobil veya uçak gibi kaçınılmaz bir gelişme için yıllardır pompayı hazırlıyor.

Tarih boyunca bireyler, insanların fiziksel benzerliklerini yontmuş veya bir araya getirmişlerdir, ancak bunu genellikle müzik eşliğinde ve eksantrik aristokratlar için inşa edilmiş otomatlar olarak yapmışlardır. Bir sanat formu olarak, Duane Hansen, John deAndrea, George Segal ve diğerleri gibi çağdaş heykeltıraşlar, izleyicileri şoke eden ve yavaş yavaş kabullenenlere sergilediler. PVC "aşk bebekleri" erkek dergilerinin arka sayfalarında ve her zaman sade kahverengi bir ambalaj yaklaşımıyla çoğaldı. Şeytan Kilisesi, geleceğin en büyük endüstrilerinden birinin iplerini bir araya getiren ilk organizasyondur.

Arkadaşları için androidlere karşı tabu, büyük ölçüde Frankensteinci veya Pygmalionist "Tanrı'nın taklidi" travması nedeniyle devam etti. Bu sebep, büyük imalatçıların böyle bir girişime girişmelerini diğer sebeplerden daha fazla engelledi. Diğer ekonomik faktörler de dikkate alınmalıdır. Yapay insanlar, tüketicinin genellikle etkilemeye çalıştığı gerçek olanlardan daha etkileyici hale geldiğinde, otomobil, elektronik eğlence ürünleri ve diğer "statü" satın alımları azalacaktır.

Satanistler olarak bizler, alışlagelmiş "Satanismall nedir?" sorusunu yanıtlarken gerçekten de beklentiye bir eğri atabiliriz. "Yapay insan üretiyoruz" ve ardından "Birkaç yıl içinde sizinle birlikte yaşayan en az bir kişi olacak." "Oh, hayır yapmayacağım!" alaycı bir gülümseme ve kendi zamanında bir peygamber olduğunu çok iyi bilerek "Göreceğiz..." ile. Sizi temin ederim ki, insan yaratmanın Enochian Anahtarlarını yeniden yazmaktan veya otantik bir Babil şehvet ritüeline hazırlanmaktan çok daha fazla hayal gücü, beceri, sabır ve beceriklilik gerektirdiğini söyleyebilirim.

Kısa bir süre önce yakın arkadaşlarımdan biri, "Kediyi çantadan çıkardığında, bazı üyelerimizin kendi başlarına yenilik yapma yolunda ne bulacağını merak ediyorum. Satanistlerin bir kongresini hayal edebiliyor musunuz? kendi yarattıkları bir insansı eşliğinde mi?" İtiraf etmeliyim ki, bu yorgun "Şeytana tapma" olayından başka gerçek bir spekülasyon yaratacaktır.

Alan o kadar taze, gelişmeye ve denemeye o kadar açık ki, sanat, zanaat, bilgisayar, elektronik, mekanik, ahşap işçiliği, plastik, dikiş vb. alanlarda biraz geçmiş olan bir Satanist, benzersiz bir alanda kolayca öncü olabilir. Yardım etmek için ne yapabilirsin? Kendi başınıza deney yapın ve fotoğraflar eşliğinde malzeme ve yapım teknikleri ile ilgili açıklayıcı metin yoluyla bize bildirin. Yeterince Dr. Frankenstein akıllarını bir araya getirirse, daha iyi bir ürün gelişecektir.

Günümüz dünyasında, ikame veya tamamlayıcı insanların yaratılması, mümkün olan en Şeytani faaliyettir. Bu, Şeytani İncil'de özetlenen Satanizm felsefesinin yerini alması anlamına gelmez. Onun için çağdaş bir araç.

Yapısı

Yapay İnsan Yoldaşlar

Bir insanımsı inşa edilebileceği araçlar, malzeme seçiminin izin verdiği kadar çeşitlidir. GeçmişteYapay insanlar metalden yapılmıştır, vücudun bölümleri bir zırh gibi birleştirilmiştir veya bir iskelet çerçevesi üzerine gerilmiş kauçuklaştırılmış kumaştan veya gerçek kauçuktan yapılmıştır. Robotu çalıştıran mekanizma içerideydi.

En ilkel android, ikna edici bir şekilde görsel ve dokunsal ikamelerden başka bir şeye ihtiyaç duymaz. Bunda yanlış bir şey yok, çünkü insansıların başlıca çekiciliği, alıcının "diğer yarısı"na yakınlaşmasında yatıyor. Doğa, "ilk görüşte aşk" a düşmemizi amaçladığı için, en coşkuyla görülen şey coşkuyla kabul edilecektir. Hoş bir şekilde duyulan, koklanan ve hissedilen yapay refakatçiler de olumlu satış noktaları oluşturur. Ancak yapay bir yoldaşın doğru görünmesi birincil öneme sahiptir.

Böyle yeni bir endüstride, sürekli iyileştirme fırsatı taze ve kullanılmamış olarak kaldığından, planlı eskimeye acil bir ihtiyaç yoktur. İnsansı üreten fabrikalar arasındaki rekabet geliştikçe, androidin daha fazla detaylandırılması ve karmaşıklığı da artacaktır.

Başlangıçta, özellikle onlara en çok ihtiyacı olan kişiler tarafında, androidlerin kullanımını kabul etme konusunda bazı isteksizlikler olacaktır. Bu nedenle, insansıların ilk gelişiminde gizlenebilirlik dikkate alınmalıdır. Beyefendilere yüzme havuzu partilerine eşlik eden gerçekten grotesk şişme bebeklerin görüldüğü reklamlara rağmen, bu tür reklamların ulaştığı alıcıların egolarının, pratik şakacılar hariç, bu düzeyde bir toplumsal ilgisizliği gerçekleştirip gerçekleştirmediği şüphelidir. Pek çok eski android, hiç şüphesiz, kullanılmadığında "kıyı açıkken" dışarı çıkarılmak üzere büro çekmecesine, ayak dolabına veya garaj tezgahının altındaki boşluğa düşürülecek.

Bir insanı inşa etme projesine başlamadan önce, yapımcının gereksinimlerine, gizlilik gereksinimlerine ve mevcut yetenek ve malzemelere dikkat edilmelidir. Tamamen görsel nitelikte bir arkadaşlık istiyorsanız, modern heykeltıraşların kullandığı teknikler kullanılabilir. Figürler ahşaptan oyulabilir, birbirine yapııştırılmış strafor bloklar veya mevcut birçok plastik çeşidinde kalıba dökülebilir. Bu yöntemi seçerseniz, piyasadaki birkaç iyi kitap, ahşaptan figürler oyma ve çeşitli plastik reçineler ve cam elyafı ile heykel yapma konusunda talimatlar sağlar. Kartonpiyer, alçı ve diğer yöntemler kolayca öğrenilir. Androidinizi bu tür malzemelerden yapmanın ana dezavantajı, vücut hareketinin bir sınırlaması ile birlikte esneklik ve yumuşaklık eksikliğidir. en kötüsü,

Gereksinimleriniz büyük ölçüde röntgenci ise, üzerine inşa edilecek bir temel olarak kullanmak için atılmış veya hasar görmüş bir manken elde ederek çok zaman kazanacaksınız. Mankenler genellikle yaşayan kişilerden yapılır, ancak estetik gereksinimlerinize en uygun olanı bulmanız pek olası değildir. Çoğu, giysileri en iyi şekilde sergilemek için son derece incedir ve birçoğunun gövdesi, bacakları, kolları ve boynu anormal şekilde uzar. Erkek mankenler, giydirmelerini kolaylaştırmak için her zaman normalden daha incedir. Kadınların yüzleri ağıllı ve steril olma eğilimindedir ve erkeklerin yumuşaktır. Hiçbir mağaza, vitrininde üzerlerine asılan giysilerden uzaklaşan baştan çıkarıcı yüzü bir kadın ya da çekici yüzü bir erkek istemez. Zevkiniz kadınlarda çalı fasulyesi, erkeklerde moda tabakları olmadıkça, herhangi bir mankeni değiştirmek zorunda kalacaksınız.

Bir manken uygun bir taban oluştursa da, hareketleri genellikle kolların ve ellerin yeniden düzenlenmesiyle sınırlıdır. Parçaların değiştirilebilir olduğunu (kollar, eller, vücudun üst ve alt yarısı) yedek parçaların konumlandırma esnekliğine katkıda bulunduğunu keşfettim. En eski insansılarım, bacaklarını, kollarını, boyunlarını ve gövdelerini kesip onları fiberglas veya Celastic ile yeniden birleştirdiğim ve daha sonra çeşitli malzemelerle oluşturulmuş alanların üzerine reçine ve talk karışımı ekleyerek kestiğim mankenlerden inşa edildi. Bu şekilde bazı grotesk ve güzel insanlar yarattım - tıpkı gerçek insanlar gibi.

Yapay insanlarınızı tamamen görsel arkadaşlıkla sınırlamaktan memnunsanız, yüzyelerinin ne kadar taşlı olduğu önemli değildir. Yeteneğinize bağlı olarak, herhangi bir canlının görüldüğü kadar gerçekçi bir şekilde boyanabilir.

Bununla birlikte, eserinizi el sıkışmak veya biraz sıkmak istiyorsanız, hayal gücünüz çok gelişmiş olsa iyi olur, yoksa balonunuz patlar. Esneklik ve dokunsal gerçekçilik, sertlikte bariz iyileştirmelerdir. Bu amaçlara ulaşmak için kullandığım üç temel yöntem var: havayla doldurulmuş bir cilt, dolguyla doldurulmuş bir cilt ve dokunuşa yumuşak olan kalıplanmış bir madde.

Büyüleyici bir şekilde göz alıcı görünen yaratıkların reklamlarını sunan seks yardımı posta siparişi firmaları tarafından sağlanan türü ele alalım. Alıcı heyecanla paketini açar ve üstüne sert bir maske takılmış uzun pembe iç çamaşırından oluşan ince bir vinil (PVC, BVD değil) takım elbise bulur. Titreyerek plastik tek parça streç giysiye paketinden çıkarır ve hiperventilasyondan başı dönene kadar içine üfleme devam ettiği bir valf bulur. Ve bir talidomid hidrosefalik çekici kız gibi görünen şeyle ödüllendirilir. Tamamen zihinsel olarak şehvetli bir genç kıza herhangi bir benzerlik. Bazı modellerde, uyluklar arasında bir vajinal delik (veya plastik saat cebi) bulunur - veya diğer "iyileştirmeler".

Kendi şişirilebilir arkadaşınızı yapmak istiyorsanız, bir dikici i stediginiz yerde hem dilimleyen hem de elektriksel olarak kaynaklayan bir kombinasyon aracıyla vinil kaplamayı keserek daha iyi bir şiş yapabilirsiniz. Makul bir rakam elde etmek için, vinilli bir terzi gibi canlı bir modele sabitleyin, dikişlerin, derzlerin ve darta nın nerede olacağını işaretleyin. Pimleri çıkarın (işaretlediğiniz çizgilerin dışında olduklarından emin olun, aksi takdirde sızıntı olur) ve vinilli kesip kaynak yapın. Bu tür yapıların sorunlu alanları baş, eller ve ayaklardır. Baş ve boyun ayrı olarak yapılmalı, daha sonra vinil kaplamanın boyun açıldığına mümkün olduğunca sıkı bir şekilde takılmalı ve hava geçirmez bir sızdırmazlık sağlamak için plastik çimento ile yapıştırılmalıdır. Başlığı şeklin geri kalanıyla aynı yöntemle yapmaya çalışınız, hidro veya mikrosefali gibi görünecektir. El ve ayaklarda da öyle. Ya piknik jambonlarına ya da küçük paletlere benzyecekler. Bileklerde ve ayak bileklerinde inşaatı durdurun ve bileklere takılan ve birleştirilen ayrı ellere ek olarak sert ayak bilekleri ve ayakları yerleştirin. Bunlar hayattan dökülebilir veya bir mankenden kurtarılabılır. Eklemleri boyunca yaptığınız gibi kapatın. Dikkatli olursanız, vinil kaplama son derece ince olduğu için derzler zorlukla tespit edilebilir. Uygun bir yere (Peruk kapatacağı için enseyi tercih ederim) şişirmek için kullanılan valfi ya elektrik kaynağı ile ya da plaj oyuncaklarını onarmak için kullanılan plastik çimento ile yerleştirin. Herhangi bir oyuncak departmanı, valfin çıkarılabileceği ucuz bir şişme oyuncak verecektir. Bileklerde ve ayak bileklerinde inşaatı durdurun ve bileklere takılan ve birleştirilen ayrı ellere ek olarak sert ayak bilekleri ve ayakları yerleştirin. Bunlar hayattan dökülebilir veya bir mankenden kurtarılabılır. Eklemleri boyunca yaptığınız gibi kapatın. Dikkatli olursanız, vinil kaplama son derece ince olduğu için derzler zorlukla tespit edilebilir. Uygun bir yere (Peruk kapatacağı için enseyi tercih ederim) şişirmek için kullanılan valfi ya elektrik kaynağı ile ya da plaj oyuncaklarını onarmak için kullanılan plastik çimento ile yerleştirin. Herhangi bir oyuncak departmanı, valfin çıkarılabileceği ucuz bir şişme oyuncak verecektir. vinil kaplama son derece ince olduğu için derzler zorlukla tespit edilebilir. Uygun bir yere (Peruk kapatacağı için enseyi tercih ederim) şişirmek için kullanılan valfi ya elektrik kaynağı ile ya da plaj oyuncaklarını onarmak için kullanılan plastik çimento ile yerleştirin. Herhangi bir oyuncak departmanı, valfin çıkarılabileceği ucuz bir şişme oyuncak verecektir. vinil kaplama son derece ince olduğu için derzler zorlukla tespit edilebilir. Uygun bir yere (Peruk kapatacağı için enseyi tercih ederim) şişirmek için kullanılan valfi ya elektrik kaynağı ile ya da plaj oyuncaklarını onarmak için kullanılan plastik çimento ile yerleştirin. Herhangi bir oyuncak departmanı, valfin çıkarılabileceği ucuz bir şişme oyuncak verecektir.

İlk denemeleriniz beklentilerinizi karşılamıyorsa cesaretiniz kırılmasın, çünkü deney ve yenilik en iyi öğretmenleriniz olacaktır. Şişirilebilir androidin ana dezavantajı, içindeki havanın eşit dağılımı nedeniyle herhangi bir sabit pozisyonda kalamamasıdır. İnsan vücudu, iskelet olarak bilinen dahiyane bir çerçevenin yanı sıra çeşitli yoğunluk ve kas tonusundan oluşur. Tendonlar uzuvları ve yüzeyleri gergin tutar ve ağırlık insan hareketleri için uygun şekilde dağıtılır. Bir sonraki yapım yöntemi, dolgu ile doldurulmuş bir cilt, bu faktörlerin bazılarını izin verir. En büyük dezavantajı gizlenebilir olmamasıdır. Şişirilebilir bir bebek, küçük bir kutuda, çekmecede saklanabilir veya ihtiyaç duyulana kadar bir alışveriş çantasında taşınabilir - gerçek insanların sahip olmadığı bir özellik. Doldurulmuş bir figür, iyi niyetli bir insan kadar yer kaplar. Sert yüzeyli manken tipinin aksine, biraz sıkıştırarak kadar esnektir, ancak yine de depolama olanakları konusunda endişeleriniz varsa dikkate alınmalıdır. Doldurulmuş bir android, iskeletli veya iskeletsiz inşa edilebilir, ancak dahili bir çerçeve, şişirilmiş bir ürünün doğasında bulunan doğal olmayan durağanlığı ortadan kaldıracaktır.

Temel iskelet, dübellerden veya metal veya plastik borulardan yapılabilir. Kalçalardan, dirseklerden, dizlerden vb. eklemler, oluk açma ve pimleme yoluyla veya ticari olarak temin edilebilen bilyeli ve soketli eklemlerle şekillendirilebilir. Ahşaptan kol ve bacakların asıldığı omuz ve pelvik bölgeye yakın iki askı kesilebilir. Kukla yapım teknikleri paha biçilmezdir ve elbette insan anatomisi gibi çalışılmalıdır. Omurga kolonu için en kolay elde edilen ve en etkili ikamenin, kazboynu lambalar veya elektrik boruları için kullanılan bir uzunluktaki esnek boru olduğunu buldum. Bir uç leğen kemiği tahtasına sabitlenir ve üst uç, omuz tahtasından kafanın içine doğru gider. Böylece gövde ve kafa istenilen şekilde konumlandırılabilir.

Dış kaplama, elektrikle kaynaklanmış vinil kaplama gibi, dikilebilen veya yapıştırılabilen herhangi bir malzeme türü olabilir. Vinil, insan derisinin esnekliğinden yoksundur, ancak ya kauçuk kaplama ya da streç kumaşlar sağlar. Alt gövde ve bacaklardan ayrı olarak üst gövde için deseni kesin. Şişme bebekte olduğu gibi, kafa ve elleri daha sonra unutun, çünkü bunlar sorunlu alanlar olabilir. Boyun ve bilekleri, baş ve ellerin ekleneceği kol benzeri bir uzantı ile kapatın. Şişirilebilir insanlarda olduğu gibi, önceden oluşturulmuş sert ayakları ve ayak bileklerini yerleştirmenin en iyi yolunu buldum. Doldurulmuş bir figür oluştururken, bu, baldır "kemiklerinin" uçlarına bağlı olan ayakları, uyuyan çocukların ayaklarına çok benzeyen dış deriye iterek, dolgu yerleştirilmeden önce yapılmalıdır. İki gövde bölümünü belde birbirine tutturmak için bir fermuar (veya cırt cırt) kullandım. Bu yöntem, her iki bölümün de doldurulmasını, uygun dolgu yerleşene kadar fermuarın kademeli olarak kapatılmasını sağlamakla kalmaz, aynı zamanda basit veya çeşitli "organlar" eklemek isterseniz, yaratımınızın iç kısımlarına erişim sağlar. komplike. Biraz ustalıkla neler başarılabilceği şaşırtıcı.

Yüzler, yerleşik mulaj prosedürleri kullanılarak canlı kişilerden alınabilir. Yüzü olmayan bir başa esnek bir lateks maske bağlanabilir, peruk bağcıkları gizler. Böylece, bir yüz veya temel ifadeden bıktıysanız, ayakkabılarınızı bağlamak kadar kolay bir şekilde onu başka bir yüz ifadesiyle değiştirebilirsiniz. Hayalinizdeki erkek ya da kadın döküm için uygun değilse, onu kilden şekillendirin, alçı yapın ve daha fazla arama yapmayın. Peruklar başa sabitlenebilir veya çift taraflı yapışkan bant veya cırt cırt ile sabitlenebilir.

Havalandırma için sınırlı imkanlara sahip bir hobici tarafından çalışıldığında oldukça zehirli olan plastikler endüstriyel koşullar altında kullanılabilir. Bununla birlikte, açık veya kapalı hücreli esnek poliüretan köpük, tabaka veya blok formunda kolaylıkla temin edilebilir ve gerçekçi bir şekilde "et" olarak kullanılabilir. Armatürünüzü veya iskeletinizi bununla sarın veya tüm blokları lamine edin ve elektrikli bir bıçakla kesin. Bitmiş gövdeye, çift taraflı bantla uygulanan veya uygun bir vücut çorabı ile kaplanmış bir PVC "deri" verilebilir.

Elektronik kolayca dahil edilebilir. Ses mekanizmaları herhangi bir zorluk teşkil etmez. Hoparlör açıklığı peruğun altında olan küçük kayıt cihazlarını kafaların içine gizledim. İnce çizginin altındaki bir yuvaya yerleştirilen önceden kaydedilmiş kasetler, ikna edici bir işitsel etki sağlar.

İnsanlarla ilgili kokuları, parfüm, kolonya veya daha kötüsü kullanarak sağlamak kolaydır.

Ve penislerin, vulvaların, vajinaların, skrotal keselerin, göğüslerin, meme uçlarının vs. bütün birleşimleri herhangi bir seks ürünleri mağazasında veya kataloğunda bulunabilir. Birkaç istisna dışında, hepsi bedensizdir. Onları ait oldukları insan formlarına yeniden katalım.

Kendi yapay insan yoldaşlarına öncülük edenlere büyük saygı duyuyorum, başlangıçta olabilecekleri gibi. Tanrı'yı oynamaya ve arzu ettikleri imaja göre erkek ya da kadın yaratmaya küçük bir adım daha yaklaşmış olacaklar. Bunun gibi asırlık bir tabu içinde gizlenmiş yaratıcı bir çıkışla, yenilik şimdi yaygın olabilir - herhangi bir sanat adamının şimdiye kadar bildiğinden çok daha fazla.

Vantrilok, kukla ustası ve oyuncak bebek yapımcısının tuhaf alacakaranlık dünyası, belki de psikologların zihinlerinden başka bir şekilde anlaşılabilir. Hepimizin içindeki kabul edilebilir şizoid unsurun -- eşlerimizi seçen -- geçmesi gereken yeni, yeni, açık bir portalı var. Vekiller sayesinde ırk hayatta kalacaktır.

mizantropi

HL Mencken, "Yalnız bir adam olma hakkını saklı tutuyorum" dedi. Ben arkadaşlık istemiyorum. Yolumda duruyor.

yaşıyorum zevk için. Bana kendi yaptığım eylemler kadar zevk veren çok az insan var. Başkalarının kaprislerine tabi olmaksızın kendi kaprislerime göre zevk yaratmayı tercih ederim. Her zaman, başkalarını eğlendiriyorum. Ya da onları eğitmek. İtme/çekme yoktur. Bu sadece çekiyor ve tüm çekmeyi onlar yapıyor.

Hareketsiz figürlerde, hayvanlarda ve dili tutulamayan eserlerde daha fazla arkadaşlık buluyorum çünkü onların varlığından zevk alabiliyorum ve psikiş bir boşalma yok. Aslında, uyarlanmış ideallerime göre uyarılmaları sayesinde bana sadece eğlence değil, aynı zamanda düşünce için yiyecek de sağlıyorlar.

Neden birçok "gerçek" insana androidleri tercih ediyorum? Android'ler tam olarak ustanın kaprislerine göre oluşturulabilir, programlanabilir ve kullanılabilir. Var olmayan bir egoyu kurtarmak için enerji tüketen bir etkileşim gerektirmezler. Yine de, bir egonun görünümü bile, eylemler ve kelimeler aracılığıyla bir android'de oluşturulabilir - ama her zaman Yaradan'ın gereksinimlerine göre. Yorucu olduklarında rafa kaldırılabilirler, gerektiğinde geri çıkarılabilirler, görünümeleri değiştirilir ve ahlaki vicdan olmadan yok edilebilirler. Onlar ideal yoldaşlardır. Sen istemediğin sürece asla karşılık vermezler, yine de onlara istediğin kadar hakaret edebilirsin. İş söz konusu olduğunda, bu, ya insansı olmayan makineler ya da daha yüksek zekaya sahip makineleri çalıştıran sınırlı zekaya sahip insanlar tarafından gerçekleştirilebilir. Android'ler, insanoğlunun fiziksel görünümünde kullanıldığında muhteşem bir arkadaşlık sunar. Ve çoğu insanın gerçekten söylemesi gereken her şeye rağmen, hiçbir şey söylemeyebilirler. Esasen, bunlar sadece bir odadaki süslemelerdir - yalnızlık olarak yorumlanabilecek şeyleri hafifletmek için insansılar.

Çoğu insan etkileşimi, küçük konuşmalardan ve oyunlardan başka bir şey değildir, bu kadar meşgul olanlar için zaman kaybı değildir. Aslında, hayatta kalmaları için gereklidir, çünkü aksi takdirde can sıkıntısından öleceklerdir. Maker için, arketip, kendi kendini idame ettiren insan etkileşimi, genellikle hayati varlığındaki en değerli şeyin kaybıdır: zaman. "Sevilmek" için harcanan zaman, sevilmek için harcarsa daha iyi olur.

Bu tutumları genişletmek benim için kolaydır. Ben bir sevgili aramıyorum, yine de yıldızlara ayak basan biri tarafından seviliyorum. Ayrıca, olduğum gibi yapabilirim. Dürüstçe söyleyebilirim ki, "Ben buyum". Biri yapamadığı sürece, birbirine bağımlı olamaz. Kişi yalnız olup da yalnız olmamak için önce bütün olmalıdır.

Devam etmemi sağlayan nedir? Varlığımı haklı çıkaran nedir? Beni ayakta tutan şey, belaya, başarısızlığa, hastalanmaya, öleceğime yenik düşersem, gücümün varlığında olduğunu bilmek, o kadar çok insanı memnun eder ki.

Rahatsızlığıma sevinecek olan herkesi düşündüğümde, her türlü rahatsızlığın üstesinden gelebilecek kadar enerjileniyorum ve güçleniyorum. Beni ayakta tutan insanlığa olan sevgim değil, insanlığın bana olan kırgınlığıdır. Genel olarak vasat kitleleri ve özelde bana iftira atanları hor görmem ve hor görmem beni yenilenme konusunda kızdırıyor.

Kendim için hakkımı, yapabildiklerime göre değil, küskün olmamın, kötülenmemin, yanlış anlaşılmanın ve nefret edilmemin başkaları için ne kadar önemli olduğuna göre yaptım. Benim kaderimden şikayet ettiğimi nadiren duyacaksınız, çünkü bu benim kesin tasarımıma göre. Olmasa bile, yakınacağımın şüpheliyim. Şikayetçilerden nefret ederim. Kimse kimsenin mağduriyetini umursamıyor. Biri dertlerini bir başkasına arz ettiğinde, bu sadece şikâyetçiyi dinleyicinin gözünde zayıflatır. Rahatsızlık göstermeyi reddederek karşı çıkanları hayal kırıklığına uğratarak daha fazla düşmanlık uyandırmak çok daha iyi.

Hastalanmayı reddediyorum çünkü düşmanlarımı daha sağlıklı yapacak. Herhangi bir değerli arkadaşla ilişkimi kesmeyi reddediyorum çünkü eğer yaparsam diğerlerinin yalnızlığını daha katlanılabilir hale getirirdim. Üzüntümün bilinmesini reddediyorum, çünkü üzüntüm bir başkasının sevincidir. Gazap göstermekten bile hoşlanmam, çünkü az ilgi gören birinin gazabı yüreğini aydınlatır.

Kuyruğunu sallarken öfkelenip hırlayabilen ve öldürmeye çalışabilen bull teriyerim Typhon'a hayranım. Rakibini hırlamak ve yırtmak onun için açık bir şekilde spordur - zevktir. Ondan büyük bir ders alınabilir. Kurbanına, öfkesinden mutsuz olabileceğini düşünme tatminini vermeyecektir. Tam tersine, kurbanı için daha da büyük bir beladır çünkü bir mazoşist başkasının dürtmesinden tatmin olduğu gibi kurbanı da asla tatmin olamaz. Düşmanınızı perişan etmekten zevk alamazsanız, düşmanınız size kattığı mizahsız gazapla canlılığını azaltacaktır. Öfkenizin ayıklığı, her vurduğunuz darbede kasıtsız sadakanızı artıracak ve daha az olacaktır. Şimdi pratik yaparak, öfkeyi eğlenceli bir spora dönüştürme formülümü otomatik ve zahmetsizce hayata geçiriyorum.

Düşmanlarımdan rahatsızlıklarına sevinerek onların kötü isteklerine karşı çıkarım. Onlara acımasaydım, onların düşmanı olmazdım. Düşman yapmak için şu anki halimde var olmaktan başka bir şeye ihtiyacım yoksa, gerçekten şanslıyım, çünkü beni tanımak, benden nefret etmek demektir. İnsan korktuğu şeyden nefret eder. Korkulan kişinin gücü vardır. Şanslıyım. Gücü bilinçli bir çaba olmadan, sadece var olarak elde ettim.

Asla ölmeyeceğim çünkü ölümüm uygun olmayanları zenginleştirecek. Ben asla bu kadar hayırsever olamazdım.

İlerlediğim tek zamanın başka birini incittiğim zaman olması ironi mi? Yoksa kötülük gerçekten sonunda iyiliği fethediyor mu? Görünüşe göre kötülük (korku) ana hareket ettirici, iyilik ise gönül rahatlığı ve durgunluktur. İyilik, ya onaylanmayı ya da sakarın hor görmeyi çağırır. Kötülük, eylemler ve tepkiler yaratır. Bu olmasaydı, ırk uzun zaman önce ölmüş olurdu. Bu o kadar korkunç olurdu ki, Şeytanların yok edilmesi anlamına gelmeseydi - hayatı, onun zevklerini, kendi kendilerine tasarlayıp keşfettikleri zevkleri bilinçli olarak deneyimlemek isteyecek kadar seven insanlar.

Bir zamanlar, kafam karışmış bazı ideallerim varken, John Donne'un No Man Is An Island adlı kitabını kendim de dahil olmak üzere sıradanlığın gerekçesini bulmuş olabildim. "Çünkü insanların insanlara ihtiyacı var" onların varlığı için artık çok az bir gerekçedir. İnsanlara ihtiyacım var -- belirli kişilere, insanlara değil. "İnsanlar" kelimesi, iğrenç bulduğum eşitlikçi bir çağrışım kazandı. --

Ada olan bazı adamlar var, kendi başlarına, ama çoğu kıtanın parçaları - Maine'in parçaları. Bir kesek - ve kesekler - deniz tarafından yıkanır, anakara daha küçük olsa da daha zengindir. Bir burun yıkanıp giderse, kişinin benzersiz çabalarla inşa edilmiş malikanesi üzerinde durursa küçük bir alarm verilebilir. Ama yanımda duran dışında hiç kimsenin ölümü beni küçültmez. Diğer insanların ölümleri, üzerinde harcanan her anın tadını çıkarma kapasitesine sahip olanlar için dünyayı daha tatlı, daha güzel bir yer haline getirir. Her işe yaramaz dronun ölümü beni zenginleştiriyor. Büyümeyle ilgileniyorum ve

beceriksiz ölümler en iyi ihtimalle gübre sağlayabilir. O zaman arazi daha küçük olsa da toprak bakımından daha zengin ve çehre olarak daha gür olacaktır. Bu nedenle, zilin kimin için çaldığını öğrenmek için asla göndermeyin. İpleri çekmesi için birine para ödendiği için para ödüyor.

diabolika

Sevmediğim herkesi seven biriyle hiç tanışmadım.

!

Size bir fayda sağlayamayacaklarsa, arkadaşlar ne işe yarar?

!

İnsan, Doğasını değiştirebilen tek hayvan olmakla övünür, ancak bunu yapmayı seçtiğinde ona sahtekar denir.

!

Avcı avlanmalıdır. Durduğu an av olur.

!

Çalışın, ulaşın, alın. O zaman alınmayacaksınız.

!

Aşağı bir insana bir üstünlük doktrini öğretildikten sonra, dersinden önce olduğu gibi aşağı kalacaktır. Sadece kendini üstün zannedecek ve yeni öğrenmiş olduğu taktikleri daha sonra kendisinden aşağıda sayacağı kendi türüne karşı kullanmaya çalışacaktır. Her aşağılık adam, kendine özgü rolü olarak gördüğü şeyden zevk alırken, tüm grup, bir cehalet adasında kumar oynayan, çalım atan, züppe, bencil maymun sürüsüne indirgenecektir. Orada oyunlarını her zaman üstün bir adam olan kalecilerinin gözetiminde oynayacaklar.

!

Sizden daha azına sahip olan biriyle asla bir iş anlaşmasına girmeyin.

!

Uzmanlıklarının karşılığını aldığı açık olmadıkça "uzmanlara" güvenme.

!

Kendinizden daha az başarılı olan birinin tavsiyelerine karşı dikkatli olun.

!

WC Fields, "Asla bir ahmağı aklından çıkarma" diye öğüt verirdi. Bir budala bir nebze bilginlik kazandığında doğabilecek korkunç sonuçları biliyor olmalıydı.

Dünya sürüngelele dolu. Sürüngeleler, Thoreau'nun dediğı gibi, Hayatlarını sessiz bir çaresizlik içinde yaşayan varlıklardır. Onları bu şekilde bırakmak en iyisidir, çünkü sürüngeleler, kendilerini önemseyen bir çorba ile enerjilenirlerse, çoğı zaman boktan rahatsız edici olurlar.

Sürüngeleler kontrol altına alınabilir ve nadiren kendileri dışında kimseye sorun çıkarır. Boktan rahatsız edicilerle medeni bir şekilde başa çıkmak imkansızdır. Boktan rahatsız edicilerden uzak durun.

!

Kişisel gelişim kitapları: İhtiyacı olanlar onları okumaz veya dikkate almazlar.

!

Geçmişte sürekli başarısız olduğunu kanıtlamış birine yardım etmeyin.

!

İyi ve Kötünün Tanımı: İyi, sevdiğiniz şeydir. Kötülük senin sevmediğin şeydir.

!

Çok fazla özgürlük, bağımsızlığa eşlik eden sorumluluklarla baş edemeyen kişiler için tehlikelidir.

!

Bir insanın yaşayan bir varlık olarak değerinin gerçek testi, sahip olduklarını ne kadar kullanabileceğidir.

!

Yardım için gelenler onlara yardım edebileceğimi duymak istiyorlar. Yine de gerçekten yardım edilmek istemiyorlar. Yardım aramayı bırakabilseler, tatminden öleceklerdi. Böyle korkunç sonuçları uygulamak istemiyorum. Onlara yardım etmeye başlasam bile, yakında benden nefret edecekler ve sorun çıkarmaya çalışacaklar. Bu yüzden onlara yardım edeceğimi, vaatlerini yerine getireceğimi ve gemileri gelmeden onları yere sereceğimi söylüyorum. Bu şekilde onlara gerçekten yardım etmiş oluyorum. Onları gelecekteki başarısızlıklar için saklıyorum.

!

Yanlış yönlendirilmiş her şefkat eylemi, sihirli bir enerji kaybıdır. (Hiçbir iyilik cezasız kalmaz deyimiyle halk arasında.)

!

Tanıdıklarını arkadaş olarak koruyan, özellikle onunla sürekli anlaşmazlık içinde olan biri, ya başka birini çekemez ya da mazoşist bir ihtiyacı besleyemez.

!

Zamanımı alacak çok kişi var. onlardan kaçınıyorum. Zamanımı paylaşanlar var. Onlar tarafından eğleniyorum. Zamanıma katkıda bulunan çok az kişi var. onlara değer veriyorum.

!

Sevdiğiniz biriyle tartışırken, karşılıklı gazabınızı sevmediğiniz birine aktarın, sonuçlarına şaşıracaksınız.

!

Bir erkeğin göğsündeki kılların gücü ifade ettiği düşünülür. Goril en güçlü iki ayaklıdır ve göğsü dışında vücudunun her yerinde kıl bulunur.

!

Bertrand Russell, mantığı matematikle eşitledi. Beyni ve potansiyelini "ruh" veya "ruh" denen şeyle eşitliyorum.

!

Büyük göğüsler, kalçalarının inceliğine bakılmaksızın kadınsı kadınlarla ilişkilendirilir. Bir süt kabının kapasitesi dış boyutlarıyla söylenemez. Kadınlık, cömert kalçalarla daha doğru bir şekilde gösterilir. Sanırım büyük kıçı olan kadınları sevdiğimi söyleyebilirsiniz.

!

Mukaddes Kitap kendi içinde çelişkileri nedeniyle bilim adamları tarafından eleştirilmiştir. Buna itiraz etmiyorum, çünkü kafa karıştırmak ve kafa karıştırmak için tasarlandı. Tarihi bir propaganda belgesi olarak eşsizdir. İtirazım, asıl amacı tükendikten çok sonra faydasına ve yeniden yorumlanmasına yöneliktir.

!

Kendini koruma en yüksek yasaysa, "ben" in varlığını geçerli kılan kendi yasaları vardır. Birincisi Stimülasyon. İkincisi Kimlik.

!

İnsan, kendini isteyerek yok etmenin entrikalarına tabi tuttuktan sonra, kendini koruma yasasının yürürlüğe girdiği tek hayvandır.

!

Şehit, kendisi için üzülmek başkalarının suçlarını telafi etmesine izin veren kişidir. Şehitlerin her biri, kimin en yüksek sesle ve en uzun süre ağlayabileceğini görmek için bir yarışmaya girer. Kazananlar, en suçlu vicdana sahip olanlardır.

!

Dini ya da politik kontrol, halk köleleştirilmeyi talep ettiği için var olmalıdır. Muhlifler ancak kendilerini yeterince köleleştirilmiş hissettiklerinde toplu homurtularını çıkarabilirler. Anlaşmazlık, zayıf bir iddia biçimidir. İddia, yaratmanın zayıf bir şeklidir.

!

Eşitlikçilik, toplumun, gücü yalnızca sayılarda yatan en alt düzeydeki üyelerinin kaprisleri tarafından yönetildiği bir durumdur. Yem olarak, etleri iyi bir düve veya kuzu etinden daha düşüktür. Dünyanın bir bölgesi gübre yığınıysa, işlenmemiş eşitlikçilerin bunu yaptığından emin olabilirsiniz. Böyle bir gübre, bir işe yarayacağı yere yayılsın.

!

Doğa, tarif edilemez bilgeliğiyle hiçbir şeyi boşa harcamaz. Görünüşte işe yaramaz, ancak parazit veya yıkıcı kişiler, kil güvercinleri gibi kullanılmalıdır: hedef uygulama için.

!

Eşitlikçi bir toplumda en etkili sokak temizleyicisi bir isyan silahıdır.

!

İnsanlar bana, "Başkaları için standartlar önerme hakkını sana ne veriyor?" diye sorduğunda, cevabım, "Ben yapmazsam, belki daha az kalifiye bir başkası yapacaktır." Tarih, yeterliliğin kabule dayalı olduğunu kanıtlamıştır. Hedefe giden her yol mubahtır.

!

Doğru, su gibi kendi seviyesini arar. Şeytani Güçlerin operasyonları için insanın rızası gerekli değildir. Gerekli değildir. Sorulmuyor bile.

!